

Dziennik Urzędowy

Unii Europejskiej

L 341



Wydanie polskie

Legislacja

Tom 56

18 grudnia 2013

Spis treści

I Akty ustawodawcze

DYREKTYWY

- ★ **Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/58/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wyłącalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji i daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylecia niektórych dyrektyw (Wyłącalność I) ⁽¹⁾** 1

DECYZJE

- ★ **Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1351/2013/UE z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkemu** 4

II Akty o charakterze nieustawodawczym

ROZPORZĄDZENIA

- ★ **Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1352/2013 z dnia 4 grudnia 2013 r. ustanawiające formularze przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne** 10

Cena: 4 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1353/2013 z dnia 9 grudnia 2013 r. rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych nazwę [Liers vlaaike (ChOG)]	32
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1354/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. wyłącza- jące podrejon ICES 27 i 28.2 z niektórych ograniczeń nakładu połowowego na rok 2014 zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 ustanawiającym wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów	34
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1355/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmienia- jące załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepochodzących od zwierząt ⁽¹⁾	35
★ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 1356/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. wszczynające docho- dzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do przywozu niektó- rych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych nieznacznie zmienionych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących Chiń- skiej Republiki Ludowej i poddające ten przywóz rejestracji	43
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1357/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. zmienia- jące rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporzą- dzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny	47
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 1358/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	50

DYREKTYWY

★ Dyrektywa wykonawcza Komisji 2013/63/UE z dnia 17 grudnia 2013 r. zmieniająca załączniki I i II do dyrektywy Rady 2002/56/WE w odniesieniu do minimalnych warunków, które muszą spełniać sadzeniaki i partie sadzeniaków ⁽¹⁾	52
---	----

DECYZJE

★ Decyzja Rady 2013/768/WPZiB z dnia 16 grudnia 2013 r. w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa	56
---	----



⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

(Ciąg dalszy na wewnętrznej tylnej stronie okładki)

I

(Akty ustawodawcze)

DYREKTYWY

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 2013/58/UE

z dnia 11 grudnia 2013 r.

zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wyłącalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji i daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw (Wyłącalność I)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
w szczególności jego art. 53 ust. 1 i art. 62,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE ⁽²⁾ przewiduje nowoczesny, oparty na

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 21 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) oraz decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2013 r.

⁽²⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/138/WE z dnia 25 listopada 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Wyłącalność II) (Dz.U. L 335 z 17.12.2009, s. 1).

analizie ryzyka system regulacji i nadzoru zakładów ubezpieczeń i reasekuracji w Unii. Ten system jest konieczny w celu zapewnienia bezpiecznego i solidnego sektora ubezpieczeń, będącego w stanie dostarczać zrównoważone produkty ubezpieczeniowe i wspierać sferę realnej gospodarki poprzez zachęcanie do długoterminowych inwestycji oraz zapewnienie dodatkowej stabilności.

(2) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE ⁽³⁾ wprowadza pewne zmiany w art. 212–262 dyrektywy 2009/138/WE, które mają stosować się od dnia 10 czerwca 2013 r.

(3) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/23/UE ⁽⁴⁾ zmienia dyrektywę 2009/138/WE poprzez odroczenie terminu jej transpozycji z dnia 31 października 2012 r. na dzień 30 czerwca 2013 r., daty rozpoczęcia jej stosowania z dnia 1 listopada

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/89/UE z dnia 16 listopada 2011 r. w sprawie zmiany dyrektyw 98/78/WE, 2002/87/WE, 2006/48/WE i 2009/138/WE w odniesieniu do dodatkowego nadzoru nad podmiotami finansowymi konglomeratu finansowego (Dz.U. L 326 z 8.12.2011, s. 113).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/23/UE z dnia 12 września 2012 r. zmieniająca dyrektywę 2009/138/WE (Wyłącalność II) w odniesieniu do terminu jej transpozycji, daty rozpoczęcia jej stosowania oraz daty uchylenia niektórych dyrektyw (Dz.U. L 249 z 14.9.2012, s. 1).

2012 r. na dzień 1 stycznia 2014 r. oraz daty uchylecia obowiązujących dyrektyw dotyczących ubezpieczeń i reasekuracji⁽¹⁾ (określanych łącznie jako „Wypłacalność I”) z dnia 1 listopada 2012 r. na dzień 1 stycznia 2014 r.

- (4) Dnia 19 stycznia 2011 r. Komisja przyjęła wniosek (dotyczący „drugiej dyrektywy zbiorczej”) w sprawie m.in. zmiany dyrektywy 2009/138/WE, w celu uwzględnienia nowego systemu nadzoru w odniesieniu do ubezpieczeń, mianowicie utworzenia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych) (EIOPA). Wniosek dotyczący drugiej dyrektywy zbiorczej zawiera również przepisy dotyczące odroczenia terminu transpozycji i daty rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE i daty uchylecia dyrektyw „Wypłacalność I” oraz służy jako środek umożliwiający dostosowanie dyrektywy 2009/138/WE do wejścia w życie Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej poprzez zmianę przepisów dających Komisji uprawnienia do przyjęcia środków wykonawczych w przepisy dające Komisji uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych i aktów wykonawczych.
- (5) Biorąc pod uwagę złożoność wniosku dotyczącego drugiej dyrektywy zbiorczej, istnieje ryzyko, że nie wejdzie ona w życie przed upływem terminu trans-

pozycji i datą rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE. Pozostawienie tych terminów bez zmian spowodowałoby, że dyrektywa 2009/138/WE musiałaby zostać wdrożona przed wejściem w życie przepisów przejściowych oraz odpowiednich dostosowań, w tym dalszych doprecyzowań uprawnień do przyjęcia aktów delegowanych i aktów wykonawczych, przewidzianych we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej.

- (6) W celu uniknięcia zbyt uciążliwych obowiązków prawodawczych dla państw członkowskich na mocy dyrektywy 2009/138/WE i później w ramach nowego systemu przewidzianego we wniosku dotyczącym drugiej dyrektywy zbiorczej, należy zatem odroczyć termin transpozycji i datę rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE, tak by zapewnić organom nadzoru oraz zakładom ubezpieczeń i zakładom reasekuracji wystarczający okres czasu na przygotowanie się na stosowanie nowego systemu.
- (7) Z chronologii wydarzeń wynika, że odroczony termin transpozycji i odroczone data rozpoczęcia stosowania dyrektywy 2009/138/WE powinny również obowiązywać w stosunku do zmian tej dyrektywy, które zostały dokonane dyrektywą 2011/89/WE.
- (8) Ze względu na konieczność zapewnienia pewności prawa należy odpowiednio odroczyć datę uchylecia dyrektyw „Wypłacalność I”.
- (9) Ze względu na bardzo krótki okres, jaki pozostał do upływu terminów określonych w dyrektywie 2009/138/WE, niniejsza dyrektywa powinna wejść w życie bezzwłocznie.
- (10) W związku z tym, w kwestii przekazania niniejszego wniosku w sprawie dyrektywy parlamentom narodowym uzasadnione jest zastosowanie wyjątku dla pilnych przypadków przewidzianego w art. 4 Protokołu nr 1 w sprawie roli parlamentów narodowych w Unii Europejskiej,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

W dyrektywie 2009/138/WE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 309 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

- a) w akapicie pierwszym datę „30 czerwca 2013 r.” zastępuje się datą „31 marca 2015 r.”;

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 64/225/EWG z dnia 25 lutego 1964 r. w sprawie zniesienia ograniczeń swobody przedsiębiorczości i świadczenia usług w dziedzinie reasekuracji i retrocesji (Dz.U. 56 z 4.4.1964, s. 878/64); pierwsza dyrektywa Rady 73/239/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do podejmowania i prowadzenia działalności w dziedzinie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 3); dyrektywa Rady 73/240/EWG z dnia 24 lipca 1973 r. znosząca ograniczenia swobody przedsiębiorczości w zakresie ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (Dz.U. L 228 z 16.8.1973, s. 20); dyrektywa Rady 76/580/EWG z dnia 29 czerwca 1976 r. zmieniająca dyrektywę 73/239/EWG (Dz.U. L 189 z 13.7.1976, s. 13); dyrektywa Rady 78/473/EWG z dnia 30 maja 1978 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do koasekuracji we Wspólnocie (Dz.U. L 151 z 7.6.1978, s. 25); dyrektywa Rady 84/641/EWG z dnia 10 grudnia 1984 r. zmieniająca, szczególnie w zakresie ubezpieczenia świadczenia pomocy turystycznej, pierwszą dyrektywę (73/239/EWG) (Dz.U. L 339 z 27.12.1984, s. 21); dyrektywa Rady 87/344/EWG z dnia 22 czerwca 1987 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczenia ochrony prawnej (Dz.U. L 185 z 4.7.1987, s. 77); druga dyrektywa Rady 88/357/EWG z dnia 22 czerwca 1988 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie i ustanowienia przepisów ułatwiających skuteczne korzystanie ze swobody świadczenia usług (Dz.U. L 172 z 4.7.1988, s. 1); dyrektywa Rady 92/49/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie koordynacji przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do ubezpieczeń bezpośrednich innych niż ubezpieczenia na życie (trzecia dyrektywa w sprawie ubezpieczeń innych niż ubezpieczenia na życie) (Dz.U. L 228 z 11.8.1992, s. 1); dyrektywa 98/78/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 1998 r. w sprawie dodatkowego nadzoru nad zakładami ubezpieczeń w grupach ubezpieczeniowych (Dz.U. L 330 z 5.12.1998, s. 1); dyrektywa 2001/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie reorganizacji i likwidacji zakładów ubezpieczeń (Dz.U. L 110 z 20.4.2001, s. 28); dyrektywa 2002/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 listopada 2002 r. dotycząca ubezpieczeń na życie (Dz.U. L 345 z 19.12.2002, s. 1) i dyrektywa 2005/68/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 listopada 2005 r. w sprawie reasekuracji (Dz.U. L 323 z 9.12.2005, s. 1).

b) w akapicie drugim datę „1 stycznia 2014 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2016 r.”;

2) w art. 310 akapit pierwszy datę „1 stycznia 2014 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2016 r.”;

3) w art. 311 akapit drugi datę „1 stycznia 2014 r.” zastępuje się datą „1 stycznia 2016 r.”.

Artykuł 2

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 3

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu
Europejskiego

M. SCHULZ
Przewodniczący

W imieniu Rady

V. LEŠKEVIČIUS
Przewodniczący

DECYZJE

DECYZJA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY NR 1351/2013/UE

z dnia 11 grudnia 2013 r.

w sprawie udzielenia pomocy makrofinansowej Jordańskiemu Królestwu Haszymidzkemu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 212,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Stosunki między Unią a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim (zwanym dalej „Jordanią”) rozwijają się w ramach europejskiej polityki sąsiedztwa (EPS). Układ eurośroziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony ⁽²⁾ (zwany dalej „układem o stowarzyszeniu między UE a Jordanią”), wszedł w życie dnia 1 maja 2002 r. Dwustronny dialog polityczny i współpraca gospodarcza zostały następnie rozwinięte w planach działania w ramach EPS, z których ostatni obejmuje lata 2010–2015. W 2010 r. Unia przyznała Jordanii „szczególny status” partnerstwa, obejmujący szeroki zakres współpracy między obiema stronami. W 2013 r. układ o stowarzyszeniu między UE a Jordanią został uzupełniony porozumieniem ramowym między Jordanią a Jordanią w sprawie ogólnych zasad udziału Jordanii w programach unijnych, co zacieśniło współpracę między Unią a Jordanią.

(2) Na gospodarkę Jordanii znaczący wpływ miały wewnętrzne wydarzenia znane jako „arabska wiosna”, które miały miejsce w południowym regionie Morza Śródziemnego począwszy od końca 2010 r., oraz niepokoję regionalne, zwłaszcza w sąsiednich Egipcie i Syrii. Poważny wpływ na gospodarkę Jordanii ma w szczególności duża liczba uchodźców przybywających z Syrii,

którzy poszukują w Jordanii schronienia. W kontekście znacznie pogorszonych uwarunkowań gospodarczych na świecie powtarzające się zakłócenia dostaw gazu ziemnego z Egiptu, które zmusiły Jordanię do zastąpienia gazu importowanego z Egiptu droższymi paliwami w celu wytwarzania energii elektrycznej, a także konieczność przeznaczenia znacznych zasobów finansowych na pomoc humanitarną uchodźcom z Syrii obecnym na terytorium Jordanii, doprowadziły do istotnych niedoborów w zakresie finansowania bilansu płatniczego i budżetu.

(3) Od rozpoczęcia arabskiej wiosny Unia zadeklarowała przy różnych okazjach swoje zobowiązanie do wspierania Jordanii w jej reformach gospodarczych i politycznych. Zobowiązanie to zostało potwierdzone w grudniu 2012 r. w konkluzjach z dziesiątego posiedzenia Rady Stowarzyszenia między Unią i Jordanią.

(4) Ze względu na swoje położenie geograficzne Jordania jest również krajem strategicznym z punktu widzenia stabilności i bezpieczeństwa na Bliskim Wschodzie, lecz jednocześnie w równym stopniu jest szczególnie narażona na wstrząsy zewnętrzne, zarówno pod względem politycznym, jak i gospodarczym. Dlatego też ważne jest, aby udzielić Jordanii odpowiedniego wsparcia i zacieśnić dialog polityczno-gospodarczy między Unią a Jordanią.

(5) Jordania rozpoczęła szereg reform politycznych, w szczególności prowadzących do przyjęcia przez parlament Jordanii we wrześniu 2011 r. ponad 40 poprawek do konstytucji, co stanowi istotny krok w kierunku w pełni rozwiniętego systemu demokratycznego. Polityczne i gospodarcze wsparcie ze strony Unii dla procesu reform w Jordanii jest spójne z polityką Unii wobec krajów południowego regionu Morza Śródziemnego, określoną w kontekście EPS.

(6) Zgodnie ze wspólną deklaracją Parlamentu Europejskiego i Rady przyjętą wraz z decyzją Parlamentu Europejskiego i Rady nr 778/2013/UE ⁽³⁾ pomoc makrofinansowa Unii powinna stanowić instrument finansowy stosowany w sytuacjach wyjątkowych, mający formę niewiązanego i nieukierunkowanego wsparcia bilansu płatniczego, służący przywróceniu trwałego finansowania zewnętrznego beneficjenta. Pomoc ta powinna także stanowić podstawę realizacji programu dotyczącego polityki, obejmującego solidne środki dostosowawcze i środki w zakresie reformy strukturalnej zmierzające do poprawy

⁽¹⁾ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 20 listopada 2013 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i decyzja Rady z dnia 5 grudnia 2013 r.

⁽²⁾ Układ eurośroziemnomorski ustanawiający stowarzyszenie między Wspólnotami Europejskimi i ich państwami członkowskimi, z jednej strony, a Jordańskim Królestwem Haszymidzkim, z drugiej strony (Dz.U. L 129 z 15.5.2002, s. 3).

⁽³⁾ Decyzja Parlamentu Europejskiego i Rady nr 778/2013/UE z dnia 12 sierpnia 2013 r. w sprawie udzielenia dalszej pomocy makrofinansowej Gruzji (Dz.U. L 218 z 14.8.2013, s. 15).

pozycji bilansu płatniczego, szczególnie w okresie trwania programu, i do umocnienia wdrażania odpowiednich porozumień i programów z Unią.

- (7) W sierpniu 2012 r. władze Jordanii oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (MFW) uzgodniły inną niż ostrożnościowa trzyletnią umowę promesy kredytowej („program MFW”) o wartości 1 364 mln SDR (specjalnych praw ciągnięcia) w celu wsparcia jordańskiego programu dostosowań i reform gospodarczych. Cele programu MFW są zgodne z celem pomocy makrofinansowej Unii, który zakłada złagodzenie krótkoterminowych trudności dotyczących bilansu płatniczego a realizacja solidnych środków dostosowawczych jest zgodna z celem pomocy makrofinansowej Unii.
- (8) Unia udostępniła 293 mln EUR w formie dotacji na lata 2011–2013 w ramach programu regularnej współpracy w celu wsparcia programu reform gospodarczych i politycznych w Jordanii. Ponadto w 2012 r. Jordanii przydzielono kwotę 70 mln EUR w ramach programu wsparcia na rzecz partnerstwa, reform i wzrostu sprzyjającego włączeniu społecznemu (SPRING) oraz 10 mln EUR w postaci pomocy humanitarnej Unii na rzecz uchodźców z Syrii.
- (9) W grudniu 2012 r. w związku z pogorszeniem sytuacji gospodarczej i perspektyw gospodarczych Jordania zwróciła się do Unii o pomoc makrofinansową.
- (10) Jako że Jordania jest jednym z państw objętych EPS, należy uznać, iż kwalifikuje się do otrzymania pomocy makrofinansowej Unii.
- (11) Biorąc pod uwagę fakt, że w bilansie płatniczym Jordanii nadal występuje znaczna pozostająca do pokrycia luka w finansowaniu zewnętrznym przekraczająca zasoby udostępnione przez MFW i inne instytucje wielostronne, oraz mimo realizacji przez Jordanię solidnych programów stabilizacji gospodarczej i reform, a także ze względu na narażenie bilansu płatniczego Jordanii na wstrząsy zewnętrzne, skutkujące koniecznością utrzymania odpowiedniego poziomu rezerw walutowych, pomoc makrofinansowa Unii, która ma zostać udzielona Jordanii („pomoc makrofinansowa Unii”), jest w obecnych nadzwyczajnych okolicznościach uważana za właściwą odpowiedź na wniosek tego kraju o wsparcie stabilizacji gospodarczej w powiązaniu z programem MFW. Pomoc makrofinansowa Unii stanowiłaby wsparcie dla stabilizacji gospodarczej tego państwa oraz dla programu reform strukturalnych Jordanii, ponieważ uzupełniałaby środki udostępnione w ramach porozumienia finansowego z MFW.
- (12) Celem pomocy makrofinansowej Unii powinno być wspieranie przywrócenia w Jordanii trwałego finansowania zewnętrznego, co stanowiłoby tym samym wsparcie jej rozwoju gospodarczego i społecznego.
- (13) Ustalenie kwoty pomocy makrofinansowej Unii opiera się na kompleksowej ocenie ilościowej pozostających do zaspokojenia potrzeb Jordanii w zakresie finansowania

zewnętrznego i uwzględnia zdolność tego państwa do finansowania się z własnych zasobów, w szczególności z rezerw międzynarodowych, którymi dysponuje. Pomoc makrofinansowa Unii powinna uzupełniać programy i zasoby udostępniane przez MFW i Bank Światowy. Przy ustalaniu kwoty udzielanej pomocy uwzględnia się również spodziewane wkłady finansowe ze strony darczyńców będących podmiotami wielostronnymi oraz potrzebę zapewnienia sprawiedliwego podziału obciążenia między Unią a innymi darczyńcami, a także środki uruchomione wcześniej w Jordanii w ramach innych unijnych instrumentów finansowania zewnętrznego oraz wartość dodaną ogólnego zaangażowania Unii.

- (14) Komisja powinna zapewnić zgodność prawną i merytoryczną unijnej pomocy makrofinansowej z głównymi zasadami, celami i środkami podejmowanymi w poszczególnych obszarach działań zewnętrznych oraz z innymi odpowiednimi strategiami politycznymi Unii.
- (15) Pomoc makrofinansowa Unii powinna wspierać jej politykę zewnętrzną wobec Jordanii. Służby Komisji i Europejska Służba Działań Zewnętrznych powinny ściśle współpracować przez cały okres udzielania pomocy makrofinansowej w celu koordynowania zewnętrznej polityki Unii i zapewnienia jej spójności.
- (16) Pomoc makrofinansowa Unii powinna wspierać zaangażowanie Jordanii w przestrzeganie wartości podzielanych przez to państwo i Unię, w tym demokracji, praworządności, dobrych rządów, poszanowania praw człowieka, zrównoważonego rozwoju i ograniczania ubóstwa, a także jej zaangażowanie w przestrzeganie zasad otwartego, opartego na zasadach i uczciwego handlu.
- (17) Warunkiem wstępnym przyznania pomocy makrofinansowej Unii powinno być respektowanie przez Jordanię skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego i praworządności, oraz gwarantowanie poszanowania praw człowieka. Ponadto cele szczególne pomocy makrofinansowej Unii powinny polegać na zwiększeniu skuteczności, przejrzystości i odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w Jordanii i na wspieraniu reform strukturalnych przyczyniających się do trwałego i sprzyjającego włączeniu społecznemu wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i konsolidacji budżetowej. Komisja powinna regularnie monitorować zarówno spełnienie warunku wstępnego, jak i realizację tych celów.
- (18) W celu zapewnienia skutecznej ochrony interesów finansowych Unii związanych z pomocą makrofinansową Unii Jordania powinna wprowadzić stosowne środki w zakresie zapobiegania nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom związanym z tą pomocą oraz w zakresie ich zwalczania. Należy również wprowadzić przepis umożliwiający przeprowadzanie kontroli przez Komisję i audytów przez Trybunał Obrachunkowy.

- (19) Przekazanie pomocy makrofinansowej Unii nie narusza uprawnień Parlamentu Europejskiego i Rady.
- (20) Wysokość kwot przeznaczonych na pomoc makrofinansową powinna odpowiadać środkom budżetowym przewidzianym w wieloletnich ramach finansowych.
- (21) Pomocą makrofinansową Unii powinna zarządzać Komisja. Aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie możliwość śledzenia wykonania niniejszej decyzji, Komisja powinna regularnie informować wspomniane instytucje o postępach w udzielaniu pomocy i udostępniać im odpowiednie dokumenty.
- (22) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania niniejszej decyzji należy przyznać Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011⁽¹⁾.
- (23) Pomoc makrofinansowa Unii powinna podlegać warunkom dotyczącym polityki gospodarczej, które mają zostać określone w protokole ustaleń. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonania i ze względu na skuteczność Komisja powinna być uprawniona do negocjowania takich warunków z władzami Jordanii pod nadzorem komitetu przedstawicieli państw członkowskich zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 182/2011. Na mocy tego rozporządzenia procedura doradcza powinna, co do zasady, mieć zastosowanie we wszystkich przypadkach innych niż te określone we wspomnianym rozporządzeniu. Mając na uwadze potencjalnie istotny wpływ pomocy w kwocie ponad 90 mln EUR, w odniesieniu do operacji powyżej tego progu należy stosować procedurę sprawdzającą. Mając na uwadze kwotę pomocy makrofinansowej Unii dla Jordanii, w odniesieniu do przyjęcia protokołu ustaleń oraz do każdego obniżenia, zawieszenia lub anulowania pomocy powinna mieć zastosowanie procedura sprawdzająca.
2. Pełna kwota pomocy makrofinansowej Unii zostanie udostępniona Jordanii w formie pożyczek. Komisja jest upoważniona do pożyczania w imieniu Unii niezbędnych środków na rynkach kapitałowych lub od instytucji finansowych i do ich dalszego pożyczania Jordanii. Maksymalny termin wymagalności pożyczek wynosi 15 lat.
3. Udostępnianiem pomocy finansowej Unii zarządza Komisja w sposób spójny z umowami lub ustaleniami zawartymi między MFW a Jordanią oraz z głównymi zasadami i celami reform gospodarczych określonymi w układzie o stowarzyszeniu między UE a Jordanią oraz w planie działania UE-Jordania na lata 2010–2015 uzgodnionym w ramach EPS. Komisja regularnie informuje Parlament Europejski i Radę o postępach w udzielaniu pomocy makrofinansowej Unii, w tym o wypłacie tej pomocy, i w stosownym terminie udostępnia tym instytucjom odpowiednie dokumenty.
4. Pomoc makrofinansowa Unii udostępniana jest na okres dwóch lat, począwszy od pierwszego dnia po wejściu w życie protokołu ustaleń, o którym mowa w art. 3 ust. 1.
5. W sytuacji gdy potrzeby finansowe Jordanii w okresie wypłacania pomocy makrofinansowej Unii znacznie się zmniejszą w stosunku do pierwotnych założeń, Komisja – działając zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 7 ust. 2 – obniża wysokość takiej pomocy, zawiesza ją lub ją anuluje.

Artykuł 2

Warunkiem wstępnym przyznania pomocy makrofinansowej Unii jest respektowanie przez Jordanię skutecznych mechanizmów demokratycznych, w tym wielopartyjnego systemu parlamentarnego i praworządności, oraz gwarantowanie poszanowania praw człowieka. Komisja monitoruje wypełnienie tego warunku wstępnego przez cały czas udzielania pomocy makrofinansowej Unii. Niniejszy artykuł stosuje się zgodnie z decyzją Rady 2010/427/UE⁽²⁾.

Artykuł 3

1. Komisja, zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 7 ust. 2, uzgadnia z władzami Jordanii jasno określone warunki dotyczące polityki gospodarczej oraz warunki finansowe – koncentrując się na reformach strukturalnych i zdrowych finansach publicznych – którym to warunkom ma podlegać pomoc makrofinansowa Unii; warunki te mają zostać określone w protokole ustaleń (zwanym dalej „protokołem ustaleń”). Protokół ustaleń zawiera harmonogram spełnienia tych warunków. Warunki dotyczące polityki gospodarczej i warunki finansowe określone w protokole ustaleń muszą być zgodne

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Unia udostępnia Jordanii pomoc makrofinansową (zwaną dalej „pomocą makrofinansową Unii”) w maksymalnej kwocie 180 mln EUR w celu wsparcia stabilizacji gospodarczej i reform gospodarczych Jordanii. Pomoc ta przyczynia się do pokrycia potrzeb Jordanii w zakresie bilansu płatniczego określonych w programie MFW.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/427/UE z dnia 26 lipca 2010 r. określająca organizację i zasady funkcjonowania Europejskiej Służby Działań Zewnętrznych (Dz.U. L 201 z 3.8.2010, s. 30).

z umowami lub ustaleniami, o których mowa w art. 1 ust. 3, w tym z programami w zakresie dostosowania makroekonomicznego i reform strukturalnych realizowanymi przez Jordanię przy wsparciu MFW.

2. Warunki te mają w szczególności służyć zwiększeniu skuteczności i przejrzystości oraz odpowiedzialności organów odpowiedzialnych za zarządzanie finansami publicznymi w Jordanii, w tym za wykorzystanie pomocy makrofinansowej Unii. Podczas opracowywania środków politycznych uwzględnia się również należycie postępy we wzajemnym otwieraniu rynku, rozwój opartego na zasadach i uczciwego handlu oraz inne priorytety w kontekście polityki zewnętrznej Unii. Komisja regularnie monitoruje postępy w osiąganiu tych celów.

3. Szczegółowe warunki finansowe pomocy makrofinansowej Unii określa umowa pożyczki, która ma zostać uzgodniona między Komisją a władzami Jordanii.

4. Komisja ocenia w regularnych odstępach czasu, czy warunki określone w art. 4 ust. 3 są nadal spełniane, w tym, czy polityka gospodarcza Jordanii jest zgodna z celami pomocy makrofinansowej Unii. Komisja działa w tym zakresie w ścisłej współpracy z MFW i Bankiem Światowym oraz – jeżeli jest to konieczne – z Parlamentem Europejskim i Radą.

Artykuł 4

1. Pomoc makrofinansowa Unii udostępniana jest przez Komisję w dwóch transzach, z zastrzeżeniem spełnienia warunków określonych w ust. 3. Wysokość każdej transzy określa się w protokole ustaleń.

2. Kwoty pomocy makrofinansowej Unii są zabezpieczane, jeżeli jest to wymagane, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 ⁽¹⁾.

3. O wypłacie każdej transzy decyduje Komisja, przy czym jest to uzależnione od spełnienia wszystkich następujących warunków:

- a) warunku wstępnego określonego w art. 2;
- b) udokumentowania stałych zadowalających postępów we wdrażaniu programu dotyczącego polityki obejmującego solidne środki dostosowawcze oraz środki w zakresie reform strukturalnych wspierane przez inne niż ostrożnościowe rozwiązania MFW w zakresie kredytowania; oraz
- c) spełnienia w określonych ramach czasowych warunków dotyczących polityki gospodarczej i warunków finansowych uzgodnionych w protokole ustaleń.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 480/2009 z dnia 25 maja 2009 r. ustanawiające Fundusz Gwarancyjny dla działań zewnętrznych (Dz.U. L 145 z 10.6.2009, s. 10).

Wypłata drugiej transzy następuje nie wcześniej niż po upływie trzech miesięcy od wypłaty pierwszej transzy.

4. Jeżeli warunki, o których mowa w ust. 3, nie zostały spełnione, Komisja tymczasowo zawiesza lub anuluje wypłatę pomocy makrofinansowej Unii. W takich przypadkach Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o przyczynach zawieszenia lub anulowania wypłaty.

5. Pomoc makrofinansowa Unii jest wypłacana bankowi centralnemu Jordanii. Środki finansowe Unii mogą zostać przekazane na rzecz ministerstwa finansów Jordanii jako beneficjenta końcowego, z zastrzeżeniem postanowień uzgodnionych w protokole ustaleń, w tym potwierdzenia pozostających do zaspokojenia potrzeb budżetowych w zakresie finansowania.

Artykuł 5

1. Operacje zaciągania i udzielania pożyczek związane z pomocą makrofinansową Unii przeprowadzane są w euro z tą samą datą waluty i nie angażują Unii w zmianę terminów wymagalności ani nie narażają jej na żadne ryzyko walutowe lub ryzyko stopy procentowej ani na żadne inne ryzyko handlowe.

2. Jeżeli pozwalają na to okoliczności oraz jeśli Jordania złoży stosowny wniosek, Komisja może podjąć kroki niezbędne do zapewnienia, aby do warunków udzielanej pożyczki została włączona klauzula wcześniejszej spłaty zadłużenia i aby odpowiadała jej analogiczna klauzula w warunkach zaciągania pożyczek.

3. Jeśli okoliczności pozwalają na uzyskanie korzystniejszego oprocentowania udzielonej pożyczki i jeśli Jordania złoży stosowny wniosek, Komisja może zdecydować o refinansowaniu całości lub części zaciągniętej pierwotnie pożyczki lub może zmienić odpowiednie warunki finansowe. Operacje refinansowania lub zmiany warunków pożyczki przeprowadzane są zgodnie z warunkami określonymi w ust. 1 i 4 oraz nie skutkują przedłużeniem terminu wymagalności danej pożyczki ani zwiększeniem kwoty kapitału pozostającej do spłaty na dzień refinansowania lub zmiany warunków pożyczki.

4. Jordania pokrywa wszystkie koszty poniesione przez Unię w związku z operacjami zaciągania i udzielania pożyczek na podstawie niniejszej decyzji.

5. Komisja informuje Parlament Europejski i Radę o postępach w operacjach, o których mowa w ust. 2 i 3.

Artykuł 6

1. Pomoc makrofinansowa Unii jest realizowana zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012⁽¹⁾ oraz z rozporządzeniem delegowanym Komisji (UE) nr 1268/2012⁽²⁾.

2. Pomoc makrofinansowa Unii jest udzielana w ramach zarządzania bezpośredniego.

3. Protokół ustaleń i umowa pożyczki do uzgodnienia z władzami Jordanii zawierają postanowienia:

a) zapewniające, by Jordania regularnie sprawdzała, czy środki finansowe pochodzące z budżetu ogólnego Unii zostały właściwie wykorzystane, podejmowała odpowiednie środki zapobiegające nieprawidłowościom i nadużyciom finansowym oraz, w razie konieczności, podejmowała działania prawne zmierzające do odzyskania wszelkich środków dostarczonych na mocy niniejszej decyzji, które zostały niewłaściwie wykorzystane;

b) zapewniające ochronę interesów finansowych Unii, w szczególności przewidujące podjęcie konkretnych środków związanych z zapobieganiem nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nieprawidłowościom mającym wpływ na unijną pomoc makrofinansową oraz ze zwalczaniem takich zjawisk, zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE, Euratom) nr 2988/95⁽³⁾, rozporządzeniem Rady (Euratom, WE) nr 2185/96⁽⁴⁾ oraz rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013⁽⁵⁾;

c) wyraźnie upoważniające Komisję, w tym Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych, lub jej przedstawicieli do przeprowadzania kontroli, w tym kontroli i inspekcji na miejscu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) nr 1268/2012 z dnia 29 października 2012 r. w sprawie zasad stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii (Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1).

⁽³⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

d) wyraźnie upoważniające Komisję i Trybunał Obrachunkowy do przeprowadzania – w okresie, na jaki została udostępniona pomoc makrofinansowa Unii, i po jego upływie – audytów, w tym audytów dokumentów i audytów na miejscu, takich jak ocena operacyjna;

e) zapewniające, by Unia była uprawniona do żądania wcześniejszej spłaty pożyczki, jeżeli stwierdzono, że w związku z zarządzaniem pomocą makrofinansową Unii Jordania uczestniczyła w jakiegokolwiek czynności stanowiącej przykład nadużycia finansowego lub korupcji bądź w jakiegokolwiek innej nielegalnej działalności naruszającej interesy finansowe Unii.

4. W okresie realizacji pomocy makrofinansowej Unii Komisja monitoruje w drodze ocen operacyjnych prawidłowość regulacji finansowych Jordanii, jej procedur administracyjnych oraz wewnętrznych i zewnętrznych mechanizmów kontroli, które są istotne z punktu widzenia tej pomocy, jak również przestrzeganie przez Jordanię uzgodnionego harmonogramu.

Artykuł 7

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu, stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 8

1. Do dnia 30 czerwca każdego roku Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie na temat wykonania niniejszej decyzji w poprzednim roku, zawierające ocenę wykonania. Sprawozdanie zawiera:

a) analizę postępów poczynionych w realizacji pomocy makrofinansowej Unii;

b) ocenę sytuacji gospodarczej Jordanii i jej perspektyw gospodarczych, a także ocenę postępów poczynionych we wdrażaniu środków politycznych, o których mowa w art. 3 ust. 1;

c) informacje o związku pomiędzy warunkami dotyczącymi polityki gospodarczej określonymi w protokole ustaleń, bieżącymi wynikami gospodarczymi i budżetowymi Jordanii a decyzjami Komisji dotyczącymi wypłaty poszczególnych transz pomocy makrofinansowej Unii.

2. Nie później niż dwa lata po upływie okresu, na jaki udostępniona została pomoc, o którym mowa w art. 1 ust. 4, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie z oceny *ex post* zawierające ocenę rezultatów i skuteczności udzielonej pomocy makrofinansowej Unii oraz zakresu, w jakim przyczyniła się ona do osiągnięcia celów pomocy.

Artykuł 9

Niniejsza decyzja wchodzi w życie trzeciego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Strasburgu dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

M. SCHULZ

Przewodniczący

W imieniu Rady

V. LEŠKEVIČIUS

Przewodniczący

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1352/2013

z dnia 4 grudnia 2013 r.

ustanawiające formularze przewidziane w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 6 ust. 1 i art. 12 ust. 7,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu (UE) nr 608/2013 określono warunki i procedury dotyczące działań organów celnych, w przypadku gdy towary podejrzane o naruszenie praw własności intelektualnej podlegają lub powinny podlegać dozorowi celnemu lub kontroli celnej zgodnie z rozporządzeniem Rady (EWG) nr 2913/92 ⁽²⁾.

(2) Zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 608/2013 osoby i podmioty uprawnione mogą złożyć do właściwych służb celnych wniosek o podjęcie działań w sprawie tych towarów („wniosek”); mogą również wystąpić o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działania zgodnie z wcześniej przyjętym wnioskiem („wniosek o przedłużenie”).

(3) W celu zapewnienia jednolitych warunków dotyczących wniosków oraz wniosków o przedłużenie należy ustanowić standardowe formularze wniosków.

⁽¹⁾ Dz.U. L 181 z 29.6.2013, s. 15.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1).

(4) Formularze te powinny zastąpić formularze przewidziane w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1891/2004 ⁽³⁾ ustalającym przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 ⁽⁴⁾, które ma zostać uchylone rozporządzeniem (UE) nr 608/2013.

(5) Należy zatem uchylić rozporządzenie (WE) nr 1891/2004.

(6) Rozporządzenie (UE) nr 608/2013 stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r. W związku z tym niniejsze rozporządzenie powinno stosować się od tego samego dnia.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu Kodeksu Celnego, o którym mowa w art. 34 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 608/2013,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

1. Wniosek o podjęcie przez organy celne działań w sprawie towarów podejrzanych o naruszenie praw własności intelektualnej („wniosek”), o którym mowa w art. 6 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, składa się na formularzu określonym w załączniku I do niniejszego rozporządzenia.

⁽³⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1891/2004 z dnia 21 października 2004 r. ustalające przepisy wykonawcze do rozporządzenia Rady (WE) nr 1383/2003 dotyczącego działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzany o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 328 z 30.10.2004, s. 16).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 1383/2003 z dnia 22 lipca 2003 r. dotyczące działań organów celnych skierowanych przeciwko towarom podejrzany o naruszenie niektórych praw własności intelektualnej oraz środków podejmowanych w odniesieniu do towarów, co do których stwierdzono, że naruszyły takie prawa (Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 7).

2. Wniosek o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie („wniosek o przedłużenie”), o którym mowa w art. 12 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, składa się na formularzu określonym w załączniku II do niniejszego rozporządzenia.

3. Formularze określone w załącznikach I i II wypełnia się zgodnie z instrukcją określoną w załączniku III.

Artykuł 2

Bez uszczerbku dla art. 5 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, formularze określone w załącznikach I i II do niniejszego rozporządzenia można w razie potrzeby wypełnić czytelnie pismem odręcznym.

Formularze nie mogą zawierać żadnych skreśleń, dopisków ani innych zmian i sporządza się je w dwóch egzemplarzach.

Formularze wypełniane odręcznie należy wypełniać atramentem, literami drukowanymi.

Artykuł 3

Rozporządzenie (WE) nr 1891/2004 traci moc.

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

UNIA EUROPEJSKA – WNIOSEK O PODJĘCIE DZIAŁANIA

KOPIA DLA WŁAŚCIWYCH SŁUŻB CELNYCH	1	1. Wnioskodawca Imię i nazwisko/Nazwa (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Nr EORI: Nr TIN: Krajowy numer identyfikacyjny: Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:	Do użytku służbowego Data wpłynięcia Numer wniosku
		PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ WNIOSEK O PODJĘCIE DZIAŁANIA PRZEZ ORGANY CELNE na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 608/2013 2 (*). Wniosek unijny ☐ Wniosek krajowy ☐	
	1	3 (*). Status wnioskodawcy ☐ Uprawniony ☐ Grupa producentów produktów posiadających oznaczenie geograficzne lub przedstawiciel takiej grupy ☐ Osoba/podmiot upoważniona/-y do korzystania z prawa własności intelektualnej ☐ Przedsiębiorca uprawniony do używania oznaczenia geograficznego ☐ Org. zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej ☐ Jednostka kontrolująca/organ kontroli odpowiedzialna/-y za oznaczenie geograficzne ☐ Profesjonalna organizacja zrzeszająca pełnomocników ☐ Posiadacz wyłącznej licencji obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie	
		4. Przedstawiciel składający wniosek w imieniu wnioskodawcy Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) ☐ Pełnomocnictwo przedstawiciela znajduje się w załączniku.	
		5 (*). Rodzaj prawa, którego dotyczy wniosek ☐ Krajowy znak towarowy (NTM) ☐ Oznaczenie geograficzne/Nazwa pochodzenia: ☐ Wspólnotowy znak towarowy (CTM) ☐ produktów rolnych i środków spożywczych (CGIP) ☐ Zarejestrowany międzynarodowy znak towarowy (ITM) ☐ wina (CGIW) ☐ Zarejestrowany wzór krajowy (ND) ☐ aromatyzowanych napojów winopochodnych (CGIA) ☐ Zarejestrowany wzór wspólnotowy (CDR) ☐ napojów spirytusowych (CGIS) ☐ Niezarejestrowany wzór wspólnotowy (CDU) ☐ innych produktów (NGI) ☐ Zarejestrowany wzór międzynarodowy (ICD) ☐ zgodnie z porozumieniami pomiędzy UE i państwami trzecimi (CGIL) ☐ Prawa autorskie i pokrewne (NCPR) ☐ Prawo do ochrony odmian roślin: ☐ Nazwa handlowa (NTN) ☐ krajowe (NPVR) ☐ Topografia układu scalonego (NTSP) ☐ wspólnotowe (CPVR) ☐ Patent zgodnie z przepisami prawa krajowego (NPT) ☐ Dodatkowe świadectwo ochronne: ☐ Patent zgodnie z przepisami prawa unijnego (UPT) ☐ dla produktów leczniczych (SPCM) ☐ Wzór użytkowy (NUM) ☐ dla środków ochrony roślin (SPCP)	
		6 (*). Państwo członkowskie lub – w przypadku wniosku unijnego – państwa członkowskie, w których organy celne mają podjąć działania ☐ WSZYSTKIE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ☐ BE ☐ BG ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ IE ☐ EL ☐ ES ☐ FR ☐ HR ☐ IT ☐ CY ☐ LV ☐ LT ☐ LU ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ AT ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SI ☐ SK ☐ FI ☐ SE ☐ UK	
		7. Przedstawiciel ds. prawnych Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:	8. Przedstawiciel ds. technicznych Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:
		9. W przypadku wniosku unijnego dane wyznaczonych przedstawicieli ds. prawnych i technicznych znajdują się w załączniku nr	
		10. Procedura małych przesyłek ☐ Wnoszę o zastosowanie procedury, o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, i w przypadku gdy zwracają się o to organy celne, zgadzam się pokryć koszty związane z przeprowadzonym w ramach tej procedury zniszczeniem towarów.	

(*) Pola obowiązkowe

(+) Należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól

[illegible]

Towary naruszające prawo	
20. Szczegółowe informacje o towarach Prawo własności intelektualnej nr: Opis towarów: Kod Nomenklatury scalonej: Wartość minimalna:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
21. Cechy charakterystyczne towarów Umieszczenie na towarze: Opis:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
22. Miejsce produkcji Kraj: Przedsiębiorstwo: Adres: Miejscowość:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
23. Zaangażowane spółki Rola: Nazwa: Adres: Miejscowość:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
24. Przedsiębiorstwa handlowe	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
25. Informacje o dystrybucji towarów	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
26. Opakowanie Rodzaj opakowania: Liczba produktów w opakowaniu: Opis (w tym cechy charakterystyczne):	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
27. Dokumenty towarzyszące Rodzaj dokumentu: Opis:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...

28. Informacje dodatkowe 	☐ Zastrzeżone												
☐ zob. załącznik nr ...													
29. Zobowiązania Podpisując wniosek, niniejszym zobowiązuję się do: — niezwłocznego powiadamiania właściwych służb celnych, które uwzględniły niniejszy wniosek, o wszelkich zmianach informacji dostarczonych w niniejszym wniosku lub w załącznikach zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 608/2013; — przekazywania właściwym służbom celnym, które uwzględniły niniejszy wniosek, wszelkich aktualnych informacji, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. g), h) lub i) rozporządzenia (UE) nr 608/2013, mających znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej, których dotyczy niniejszy wniosek; — przyjęcia odpowiedzialności na warunkach określonych w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 608/2013 oraz poniesienia kosztów, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 608/2013. Wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Komisję Europejską i państwa członkowskie wszystkich zawartych we wniosku danych.													
30. Podpis (*) <table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 60%;">Data (DD.MM.RRRR)</td> <td style="width: 40%; text-align: right;">Podpis wnioskodawcy</td> </tr> <tr> <td style="height: 40px;"></td> <td></td> </tr> <tr> <td>Miejscowość</td> <td style="text-align: right;">Imię i nazwisko (drukowanymi literami)</td> </tr> </table>		Data (DD.MM.RRRR)	Podpis wnioskodawcy			Miejscowość	Imię i nazwisko (drukowanymi literami)						
Data (DD.MM.RRRR)	Podpis wnioskodawcy												
Miejscowość	Imię i nazwisko (drukowanymi literami)												
Do użytku służbowego Decyzja organów celnych (w rozumieniu sekcji 2 rozporządzenia (UE) nr 608/2013) ☐ Wniosek uwzględniono w całości. ☐ Wniosek uwzględniono w części (w załączniku wykaz praw, w odniesieniu do których wniosek uwzględniono). <table style="width: 100%; border: none; margin-top: 20px;"> <tr> <td style="width: 33%;">Data przyjęcia (DD.MM.RRRR)</td> <td style="width: 33%; text-align: center;">Podpis i pieczęć</td> <td style="width: 33%; text-align: right;">Właściwe służby celne</td> </tr> <tr> <td style="height: 100px;"></td> <td></td> <td></td> </tr> </table> Data wygaśnięcia wniosku: Właściwe służby celne powinny otrzymać ewentualny wniosek o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, przynajmniej 30 dni roboczych przed datą wygaśnięcia. ☐ Wniosek odrzucono. Uzasadniona decyzja określająca przyczyny częściowego lub całkowitego odrzucenia wniosku oraz informacje na temat procedury odwoławczej znajdują się w załączniku. <table style="width: 100%; border: none; margin-top: 20px;"> <tr> <td style="width: 33%;">Data (DD.MM.RRRR)</td> <td style="width: 33%; text-align: center;">Podpis i pieczęć</td> <td style="width: 33%; text-align: right;">Właściwe służby celne</td> </tr> <tr> <td style="height: 40px;"></td> <td></td> <td></td> </tr> </table>		Data przyjęcia (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne				Data (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne			
Data przyjęcia (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne											
Data (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne											

Ochrona danych osobowych i centralna baza danych o rozpatrywanych wnioskach o podjęcie działania

Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o podjęcie działania są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o podjęcie działania są przetwarzane przez odpowiednie organy celne państwa członkowskiego zgodnie z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

Dane osobowe zawarte we wniosku o podjęcie działania są przetwarzane w celu egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne w UE zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Rolę kontrolera w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do centralnej bazy danych pełnią właściwe krajowe służby celne, do których złożono wniosek. Wykaz właściwych służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji pod adresem:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/right_holders/index_en.htm

Organym celne państw członkowskich i Komisja mogą uzyskać dostęp do danych osobowych zawartych w niniejszym wniosku po zalogowaniu się do systemu.

Dostęp do danych osobowych wchodzących w skład informacji oznaczonych jako zastrzeżone mogą uzyskać, po zalogowaniu się do systemu, wyłącznie organy celne państw członkowskich, które wskazano we wniosku w rubryce 6.

Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych w Unii oraz aby przyczynić się do wyeliminowania międzynarodowego handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, Komisja i organy celne państw członkowskich mogą wymieniać się dostępnymi im danymi osobowymi i informacjami zawartymi we wniosku z odpowiednimi organami w państwach trzecich.

Wypełnienie pól oznaczonych gwiazdką * i przynajmniej jednego z pól oznaczonych znakiem + jest obowiązkowe. Jeżeli pola obowiązkowe nie zostały wypełnione, wniosek zostaje odrzucony.

Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do takich danych osobowych, przetwarzanych w centralnej bazie danych, oraz, w stosownych przypadkach, do poprawy, usunięcia lub zablokowania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z prawem krajowym wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Wszystkie wnioski dotyczące skorzystania z prawa dostępu, zmiany, usunięcia lub zablokowania są składane do właściwych służb celnych, do których złożono wniosek o podjęcie działania, i przez nie rozpatrywane.

Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych w celu egzekwowania praw własności intelektualnej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Danych osobowych nie przechowuje się dłużej niż sześć miesięcy od daty uchylecia odnośnej decyzji uwzględniającej wniosek lub od daty upływu okresu, w którym organy celne miały podjąć działania. Okres ten określają właściwe służby celne podczas uwzględniania wniosku; nie może on przekroczyć jednego roku od dnia następującego po dacie przyjęcia decyzji o uwzględnieniu wniosku. Jeżeli jednak organy celne powiadomiono o wszczęciu postępowania w celu stwierdzenia potencjalnego naruszenia dotyczącego towarów wchodzących w zakres wniosku, dane osobowe są przechowywane przez sześć miesięcy od zakończenia postępowania.

W razie sporów skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ochrony danych można znaleźć na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1). Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

UNIA EUROPEJSKA – WNIOSEK O PODJĘCIE DZIAŁANIA

2	1. Wnioskodawca Imię i nazwisko/Nazwa (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Nr EORI: Nr TIN: Krajowy numer identyfikacyjny: Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:		Do użytku służbowego Data wpłynięcia Numer wniosku	
			PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ WNIOSEK O PODJĘCIE DZIAŁANIA PRZEZ ORGANY CELNE na mocy art. 6 rozporządzenia (UE) nr 608/2013 2 (*). Wniosek unijny ☐ Wniosek krajowy ☐	
KOPIA DLA WNIOSKODAWCY	3 (*). Status wnioskodawcy ☐ Uprawniony ☐ Grupa producentów produktów posiadających oznaczenie geograficzne lub przedstawiciel takiej grupy ☐ Osoba/podmiot upoważniona/-y do korzystania z prawa własności intelektualnej ☐ Przedsiębiorca uprawniony do używania oznaczenia geograficznego ☐ Org. zbiorowego zarządzania prawami własności intelektualnej ☐ Jednostka kontrolująca/organ kontroli odpowiedzialna/-y za oznaczenie geograficzne ☐ Profesjonalna organizacja zrzeszająca pełnomocników ☐ Posiadacz wyłącznej licencji obejmującej co najmniej dwa państwa członkowskie			
	4. Przedstawiciel składający wniosek w imieniu wnioskodawcy Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) ☐ Pełnomocnictwo przedstawiciela znajduje się w załączniku.			
2	5 (*). Rodzaj prawa, którego dotyczy wniosek ☐ Krajowy znak towarowy (NTM) ☐ Oznaczenie geograficzne/Nazwa pochodzenia: ☐ Wspólnotowy znak towarowy (CTM) ☐ produktów rolnych i środków spożywczych (CGIP) ☐ Zarejestrowany międzynarodowy znak towarowy (ITM) ☐ wina (CGIW) ☐ Zarejestrowany wzór krajowy (ND) ☐ aromatyzowanych napojów winopochodnych (CGIA) ☐ Zarejestrowany wzór wspólnotowy (CDR) ☐ napojów spirytusowych (CGIS) ☐ Niezarejestrowany wzór wspólnotowy (CDU) ☐ innych produktów (NGI) ☐ Zarejestrowany wzór międzynarodowy (ICD) ☐ zgodnie z porozumieniami pomiędzy UE i państwami trzecimi (CGIL) ☐ Prawa autorskie i pokrewne (NCPR) ☐ Prawo do ochrony odmian roślin: ☐ Nazwa handlowa (NTN) ☐ krajowe (NPVR) ☐ Topografia układu scalonego (NTSP) ☐ wspólnotowe (CPVR) ☐ Patent zgodnie z przepisami prawa krajowego (NPT) ☐ Dodatkowe świadectwo ochronne: ☐ Patent zgodnie z przepisami prawa unijnego (UPT) ☐ dla produktów leczniczych (SPCM) ☐ Wzór użytkowy (NUM) ☐ dla środków ochrony roślin (SPCP)			
6 (*). Państwo członkowskie lub – w przypadku wniosku unijnego – państwa członkowskie, w których organy celne mają podjąć działania ☐ WSZYSTKIE PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE ☐ BE ☐ BG ☐ CZ ☐ DK ☐ DE ☐ EE ☐ IE ☐ EL ☐ ES ☐ FR ☐ HR ☐ IT ☐ CY ☐ LV ☐ LT ☐ LU ☐ HU ☐ MT ☐ NL ☐ AT ☐ PL ☐ PT ☐ RO ☐ SI ☐ SK ☐ FI ☐ SE ☐ UK				
7. Przedstawiciel ds. prawnych Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:		8. Przedstawiciel ds. technicznych Przedsiębiorstwo: Imię i nazwisko (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email: Strona internetowa:		
9. W przypadku wniosku unijnego dane wyznaczonych przedstawicieli ds. prawnych i technicznych znajdują się w załączniku nr				
10. Procedura małych przesyłek ☐ Wnoszę o zastosowanie procedury, o której mowa w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, i w przypadku gdy zwracają się o to organy celne, zgadzam się pokryć koszty związane z przeprowadzonym w ramach tej procedury zniszczeniem towarów.				

(*) Pola obowiązkowe

(+) Należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól

11 (*). Wykaz praw, których dotyczy wniosek					
Nr	Rodzaj prawa	Numer rejestracji	Data rejestracji	Data wygaśnięcia	Wykaz towarów, których dotyczy prawo
Ciąg dalszy wykazu znajduje się w załączniku nr ...				☐ Zastrzeżone	
Towary oryginalne					
12. Szczegółowe informacje o towarach (*) Prawo własności intelektualnej nr: Opis towarów (*): Kod Nomenklatury scalonej: Wartość celna: Przeciętna europejska wartość rynkowa: Wartość na rynku krajowym:				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
13. Cechy charakterystyczne towarów (*) Umieszczenie na towarze (*): Opis (*):				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
14. Miejsce produkcji (*) Kraj: Przedsiębiorstwo: Adres: Miejscowość:				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
15. Zaangażowane spółki (*) Rola: Nazwa (*): Adres: Miejscowość:				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
16. Przedsiębiorstwa handlowe (*)				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
17. Informacje o odprawie celnej i dystrybucji towarów				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	
18. Opakowanie				☐ Zastrzeżone	
Rodzaj opakowania: Liczba produktów w opakowaniu: Opis (w tym cechy charakterystyczne):					
				☐ zob. załącznik nr ...	
19. Dokumenty towarzyszące Rodzaj dokumentu: Opis:				☐ Zastrzeżone	
				☐ zob. załącznik nr ...	

Towary naruszające prawo	
20. Szczegółowe informacje o towarach Prawo własności intelektualnej nr: Opis towarów: Kod Nomenklatury scalonej: Wartość minimalna:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
21. Cechy charakterystyczne towarów Umiejscowienie na towarze: Opis:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
22. Miejsce produkcji Kraj: Przedsiębiorstwo: Adres: Miejscowość:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
23. Zaangażowane spółki Rola: Nazwa: Adres: Miejscowość:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
24. Przedsiębiorstwa handlowe	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
25. Informacje o dystrybucji towarów	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
26. Opakowanie Rodzaj opakowania: Liczba produktów w opakowaniu: Opis (w tym cechy charakterystyczne):	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...
27. Dokumenty towarzyszące Rodzaj dokumentu: Opis:	☐ Zastrzeżone ☐ zob. załącznik nr ...

28. Informacje dodatkowe		☐ Zastrzeżone
☐		
		☐ zob. załącznik nr ...
29. Zobowiązania		
Podpisując wniosek, niniejszym zobowiązuję się do:		
— niezwłocznego powiadamiania właściwych służb celnych, które uwzględniły niniejszy wniosek, o wszelkich zmianach informacji dostarczonych w niniejszym wniosku lub w załącznikach zgodnie z art. 15 rozporządzenia (UE) nr 608/2013; — przekazywania właściwym służbom celnym, które uwzględniły niniejszy wniosek, wszelkich aktualnych informacji, o których mowa w art. 6 ust. 3 lit. g), h) lub i) rozporządzenia (UE) nr 608/2013, mających znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej, których dotyczy niniejszy wniosek; — przyjęcia odpowiedzialności na warunkach określonych w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 608/2013 oraz poniesienia kosztów, o których mowa w art. 29 rozporządzenia (UE) nr 608/2013.		
Wyrażam zgodę na przetwarzanie przez Komisję Europejską i państwa członkowskie wszystkich zawartych we wniosku danych.		
30. Podpis (*)		
Data (DD.MM.RRRR)	Podpis wnioskodawcy	
Miejscowość	Imię i nazwisko (drukowanymi literami)	
Do użytku służbowego		
Decyzja organów celnych (w rozumieniu sekcji 2 rozporządzenia (UE) nr 608/2013)		
☐ Wniosek uwzględniono w całości.		
☐ Wniosek uwzględniono w części (w załączniku wykaz praw, w odniesieniu do których wniosek uwzględniono).		
Data przyjęcia (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne
Data wygaśnięcia wniosku:		
Właściwe służby celne powinny otrzymać ewentualny wniosek o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, przynajmniej 30 dni roboczych przed datą wygaśnięcia.		
☐ Wniosek odrzucono.		
Uzasadniona decyzja określająca przyczyny częściowego lub całkowitego odrzucenia wniosku oraz informacje na temat procedury odwoławczej znajdują się w załączniku.		
Data (DD.MM.RRRR)	Podpis i pieczęć	Właściwe służby celne

Ochrona danych osobowych i centralna baza danych o rozpatrywanych wnioskach o podjęcie działania

Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o podjęcie działania są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o podjęcie działania są przetwarzane przez odpowiednie organy celne państwa członkowskiego zgodnie z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

Dane osobowe zawarte we wniosku o podjęcie działania są przetwarzane w celu egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne w UE zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Rolę kontrolera w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do centralnej bazy danych pełnią właściwe krajowe służby celne, do których złożono wniosek. Wykaz właściwych służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji pod adresem:

http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/right_holders/index_en.htm

Organym celnym państw członkowskich i Komisja mogą uzyskać dostęp do danych osobowych zawartych w niniejszym wniosku po zalogowaniu się do systemu.

Dostęp do danych osobowych wchodzących w skład informacji oznaczonych jako zastrzeżone mogą uzyskać, po zalogowaniu się do systemu, wyłącznie organy celne państw członkowskich, które wskazano we wniosku w rubryce 6.

Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych w Unii oraz aby przyczynić się do wyeliminowania międzynarodowego handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, Komisja i organy celne państw członkowskich mogą wymieniać się dostępnymi im danymi osobowymi i informacjami zawartymi we wniosku z odpowiednimi organami w państwach trzecich.

Wypełnienie pól oznaczonych gwiazdką * i przynajmniej jednego z pól oznaczonych znakiem + jest obowiązkowe. Jeżeli pola obowiązkowe nie zostały wypełnione, wniosek zostaje odrzucony.

Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do takich danych osobowych, przetwarzanych w centralnej bazie danych, oraz, w stosownych przypadkach, do poprawy, usunięcia lub zablokowania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z prawem krajowym wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Wszystkie wnioski dotyczące skorzystania z prawa dostępu, zmiany, usunięcia lub zablokowania są składane do właściwych służb celnych, do których złożono wniosek o podjęcie działania, i przez nie rozpatrywane.

Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych w celu egzekwowania praw własności intelektualnej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Danych osobowych nie przechowuje się dłużej niż sześć miesięcy od daty uchylecia jednostronnej decyzji uwzględniającej wniosek lub od daty upływu okresu, w którym organy celne miały podjąć działania. Okres ten określają właściwe służby celne podczas uwzględniania wniosku; nie może on przekroczyć jednego roku od dnia następującego po dacie przyjęcia decyzji o uwzględnieniu wniosku. Jeżeli jednak organy celne powiadomiono o wszczęciu postępowania w celu stwierdzenia potencjalnego naruszenia dotyczącego towarów wchodzących w zakres wniosku, dane osobowe są przechowywane przez sześć miesięcy od zakończenia postępowania.

W razie sporów skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ochrony danych można znaleźć na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1). Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

ZAŁĄCZNIK II

UNIA EUROPEJSKA – WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE

KOPIA DLA WŁAŚCIWYCH SŁUŻB CELNYCH	1	1. Posiadacz decyzji Imię i nazwisko/Nazwa (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email:	Do użytku służbowego Data wpłynięcia
			PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE OKRESU DZIAŁANIA na mocy art. 12 rozporządzenia (UE) nr 608/2013
	2 (*). Wnoszę o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie w odniesieniu do wniosku Numer wniosku: / ☐ Potwierdzam, że informacje zawarte we wniosku o podjęcie działania i w załącznikach do tego wniosku są nadal aktualne. ☐ Załączam następujące informacje dotyczące wniosku o podjęcie działania. zob. załącznik nr ...		
	1	Właściwe służby celne powinny otrzymać ewentualny wniosek o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, przynajmniej 30 dni roboczych przed datą wygaśnięcia.	
3. Podpis (*) Data (DD.MM.RRRR) Miejscowość Podpis posiadacza decyzji Imię i nazwisko (drukowanymi literami)			
Do użytku służbowego Decyzja organów celnych (w rozumieniu sekcji 2 rozporządzenia (UE) nr 608/2013) ☐ Wniosek o przedłużenie uwzględniono w całości. ☐ Wniosek o przedłużenie uwzględniono w części (w załączniku wykaz praw, w odniesieniu do których wniosek uwzględniono). Data (DD.MM.RRRR) Podpis i pieczęć Właściwe służby celne Data wygaśnięcia wniosku: ☐ Wniosek o przedłużenie odrzucono. W załączniku: uzasadniona decyzja określająca przyczyny częściowego/całkowitego odrzucenia wniosku i informacje na temat procedury odwoławczej. Data (DD.MM.RRRR) Podpis i pieczęć Właściwe służby celne			

(*) Pola obowiązkowe

(+) Należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól

Ochrona danych osobowych i centralna baza danych o rozpatrywanych wnioskach o podjęcie działania

Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o przedłużenie są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o przedłużenie są przetwarzane przez odpowiednie organy celne państwa członkowskiego zgodnie z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

Dane osobowe zawarte we wniosku o podjęcie działania są przetwarzane w celu egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne w UE zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Rolę kontrolera w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do centralnej bazy danych pełnią właściwe krajowe służby celne, do których złożono wniosek. Wykaz właściwych służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji pod adresem: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/right_holders/index_en.htm

OrganY celne państw członkowskich i Komisja mogą uzyskać dostęp do danych osobowych zawartych w niniejszym wniosku po zalogowaniu się do systemu.

Dostęp do danych osobowych wchodzących w skład informacji oznaczonych jako zastrzeżone mogą uzyskać, po zalogowaniu się do systemu, wyłącznie organy celne państw członkowskich, które wskazano we wniosku w rubryce 6. Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych w Unii oraz aby przyczynić się do wyeliminowania międzynarodowego handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, Komisja i organy celne państw członkowskich mogą wymieniać się dostępnymi im danymi osobowymi i informacjami zawartymi we wniosku z odpowiednimi organami w państwach trzecich. Wypełnienie pól oznaczonych gwiazdką * jest obowiązkowe. Jeżeli pola obowiązkowe nie zostały wypełnione, wniosek o przedłużenie zostaje odrzucony.

Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do takich danych osobowych, przetwarzanych w centralnej bazie danych, oraz, w stosownych przypadkach, do poprawy, usunięcia lub zablokowania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z prawem krajowym wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Wszystkie wnioski dotyczące skorzystania z prawa dostępu, zmiany, usunięcia lub zablokowania są składane do właściwych służb celnych, do których złożono wniosek o podjęcie działania, i przez nie rozpatrywane.

Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych w celu egzekwowania praw własności intelektualnej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Danych osobowych nie przechowuje się dłużej niż sześć miesięcy od daty uchylecia odnośnej decyzji uwzględniającej wniosek lub od daty upływu okresu, w którym organy celne miały podjąć działania. Okres ten określają właściwe służby celne podczas uwzględniania wniosku o przedłużenie; nie może on przekroczyć jednego roku od dnia następującego po dacie przyjęcia decyzji o uwzględnieniu wniosku o przedłużenie. Jeżeli jednak organy celne powiadomiono o wszczęciu postępowania w celu stwierdzenia potencjalnego naruszenia dotyczącego towarów wchodzących w zakres wniosku, dane osobowe są przechowywane przez sześć miesięcy od zakończenia postępowania.

W razie sporów skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ochrony danych można znaleźć na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1). Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

UNIA EUROPEJSKA – WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE

KOPIA DLA WNIOSKODAWCY	2	1. Posiadacz decyzji Imię i nazwisko/Nazwa (*): Adres (*): Miejscowość (*): Kod pocztowy: Kraj (*): Telefon: (+) Tel. komórkowy: (+) Faks: (+) Email:	Do użytku służbowego Data wpłynięcia
			PRAWA WŁASNOŚCI INTELEKTUALNEJ WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE OKRESU DZIAŁANIA na mocy art. 12 rozporządzenia (UE) nr 608/2013
		2 (*). Wnoszę o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie w odniesieniu do wniosku Numer wniosku: / ☐ Potwierdzam, że informacje zawarte we wniosku o podjęcie działania i w załącznikach do tego wniosku są nadal aktualne. ☐ Załączam następujące informacje dotyczące wniosku o podjęcie działania. zob. załącznik nr ...	
	2	Właściwe służby celne powinny otrzymać ewentualny wniosek o przedłużenie okresu, w którym organy celne mają podjąć działanie, przynajmniej 30 dni roboczych przed datą wygaśnięcia.	
		3. Podpis (*) Data (DD.MM.RRRR) Miejscowość Podpis posiadacza decyzji Imię i nazwisko (drukowanymi literami)	
		Do użytku służbowego Decyzja organów celnych (w rozumieniu sekcji 2 rozporządzenia (UE) nr 608/2013) ☐ Wniosek o przedłużenie uwzględniono w całości. ☐ Wniosek o przedłużenie uwzględniono w części (w załączniku wykaz praw, w odniesieniu do których wniosek uwzględniono). Data (DD.MM.RRRR) Podpis i pieczęć Właściwe służby celne Data wygaśnięcia wniosku: ☐ Wniosek o przedłużenie odrzucono. W załączniku: uzasadniona decyzja określająca przyczyny częściowego/całkowitego odrzucenia wniosku i informacje na temat procedury odwoławczej. Data (DD.MM.RRRR) Podpis i pieczęć Właściwe służby celne	

(*) Pola obowiązkowe

(+) Należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól

Ochrona danych osobowych i centralna baza danych o rozpatrywanych wnioskach o podjęcie działania

Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o przedłużenie są przetwarzane przez Komisję Europejską zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych. Wszelkie dane osobowe zawarte w niniejszym wniosku o przedłużenie są przetwarzane przez odpowiednie organy celne państwa członkowskiego zgodnie z przepisami prawa krajowego wdrażającymi dyrektywę 95/46/WE.

Dane osobowe zawarte we wniosku o podjęcie działania są przetwarzane w celu egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne w UE zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Rolę kontrolera w odniesieniu do przetwarzania danych wprowadzonych do centralnej bazy danych pełnią właściwe krajowe służby celne, do których złożono wniosek. Wykaz właściwych służb celnych znajduje się na stronie internetowej Komisji pod adresem: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/customs_controls/counterfeit_piracy/right_holders/index_en.htm

Organ celny państw członkowskich i Komisja mogą uzyskać dostęp do danych osobowych zawartych w niniejszym wniosku po zalogowaniu się do systemu.

Dostęp do danych osobowych wchodzących w skład informacji oznaczonych jako zastrzeżone mogą uzyskać, po zalogowaniu się do systemu, wyłącznie organy celne państw członkowskich, które wskazano we wniosku w rubryce 6. Zgodnie z art. 22 rozporządzenia (UE) nr 608/2013, bez uszczerbku dla mających zastosowanie przepisów dotyczących ochrony danych w Unii oraz aby przyczynić się do wyeliminowania międzynarodowego handlu towarami naruszającymi prawa własności intelektualnej, Komisja i organy celne państw członkowskich mogą wymieniać się dostępnymi im danymi osobowymi i informacjami zawartymi we wniosku z odpowiednimi organami w państwach trzecich. Wypełnienie pól oznaczonych gwiazdką * jest obowiązkowe. Jeżeli pola obowiązkowe nie zostały wypełnione, wniosek o przedłużenie zostaje odrzucony.

Osoba, której dane dotyczą, ma prawo dostępu do takich danych osobowych, przetwarzanych w centralnej bazie danych, oraz, w stosownych przypadkach, do poprawy, usunięcia lub zablokowania danych osobowych zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 lub z prawem krajowym wdrażającym dyrektywę 95/46/WE.

Wszystkie wnioski dotyczące skorzystania z prawa dostępu, zmiany, usunięcia lub zablokowania są składane do właściwych służb celnych, do których złożono wniosek o podjęcie działania, i przez nie rozpatrywane.

Podstawą prawną przetwarzania danych osobowych w celu egzekwowania praw własności intelektualnej jest rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 608/2013 z dnia 12 czerwca 2013 r. w sprawie egzekwowania praw własności intelektualnej przez organy celne.

Danych osobowych nie przechowuje się dłużej niż sześć miesięcy od daty uchylecia odnośnej decyzji uwzględniającej wniosek lub od daty upływu okresu, w którym organy celne miały podjąć działania. Okres ten określają właściwe służby celne podczas uwzględniania wniosku o przedłużenie; nie może on przekroczyć jednego roku od dnia następującego po dacie przyjęcia decyzji o uwzględnieniu wniosku o przedłużenie. Jeżeli jednak organy celne powiadomiono o wszczęciu postępowania w celu stwierdzenia potencjalnego naruszenia dotyczącego towarów wchodzących w zakres wniosku, dane osobowe są przechowywane przez sześć miesięcy od zakończenia postępowania.

W razie sporów skargi można kierować do odpowiedniego krajowego organu ochrony danych. Dane kontaktowe krajowych organów ochrony danych można znaleźć na stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Sprawiedliwości Komisji Europejskiej (http://ec.europa.eu/justice/data-protection/bodies/authorities/eu/index_en.htm#h2-1). Skargi dotyczące przetwarzania danych przez Komisję Europejską należy kierować do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych (<http://www.edps.europa.eu/EDPSWEB/>).

ZAŁĄCZNIK III

INSTRUKCJA

I. WNIOSEK O PODJĘCIE DZIAŁANIA OKREŚLONY W ZAŁĄCZNIKU I – RUBRYKI WYPEŁNIANE PRZEZ WNIOSKODAWCĘ

Pola oznaczone gwiazdką (*) należy wypełnić obowiązkowo.

Jeżeli w jednej rubryce jest kilka pól oznaczonych znakiem plus (+), należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól.

Nie należy wprowadzać żadnych danych w rubrykach oznaczonych „Do użytku służbowego”.

Rubryka 1: Wnioskodawca

W tej rubryce podaje się dane wnioskodawcy, w tym imię i nazwisko lub nazwę, pełny adres oraz numer telefonu stacjonarnego lub komórkowego lub numer faksu wnioskodawcy. W stosownych przypadkach wnioskodawca może podać swój numer identyfikacji podatkowej, inny krajowy numer identyfikacyjny oraz numer rejestracyjny i identyfikacyjny przedsiębiorcy (numer EORI) – niepowtarzalny w UE numer, nadawany przez organ celny w państwie członkowskim podmiotom gospodarczym włączonym w czynności celne. W stosownych przypadkach wnioskodawca może również podać swój adres e-mail i adres strony internetowej.

Rubryka 2: Wniosek krajowy/unijny

Należy zaznaczyć odpowiednie pole, aby określić, czy składany wniosek to wniosek krajowy, czy wniosek unijny, o których mowa odpowiednio w art. 2 pkt 10 i 11 rozporządzenia (UE) nr 608/2013.

Rubryka 3: Status wnioskodawcy

Należy zaznaczyć odpowiednie pole, aby określić status wnioskodawcy w rozumieniu art. 3 rozporządzenia (UE) nr 608/2013. Wniosek powinien zawierać dokumenty, które należy przedstawić właściwym służbom celnym na dowód, że wnioskodawca jest uprawniony do złożenia wniosku.

Rubryka 4: Przedstawiciel składający wniosek w imieniu wnioskodawcy

Jeżeli wnioskodawca składa wniosek za pośrednictwem przedstawiciela, w tej rubryce podaje się dane przedstawiciela. Wniosek powinien zawierać dowody na umocowanie tej osoby do występowania w charakterze przedstawiciela zgodnie z ustawodawstwem państwa członkowskiego, w którym składany jest wniosek; należy też zaznaczyć odpowiednie pole.

Rubryka 5: Rodzaj prawa, którego dotyczy wniosek

Należy zaznaczyć odpowiednie pole lub pola, aby określić rodzaj praw własności intelektualnej, które mają być egzekwowane.

Rubryka 6: Państwo członkowskie lub – w przypadku wniosku unijnego – państwa członkowskie, w których organy celne mają podjąć działania

Należy zaznaczyć odpowiednie pole lub pola, aby określić państwo członkowskie lub – w przypadku wniosku unijnego – państwa członkowskie, w których organy celne mają podjąć działania.

Rubryka 7: Przedstawiciel ds. prawnych

W tej rubryce podaje się dane przedstawiciela wyznaczonego przez wnioskodawcę do zajmowania się kwestiami prawnymi.

Rubryka 8: Przedstawiciel ds. technicznych

Jeżeli do zajmowania się kwestiami technicznymi wyznaczono inną osobę niż przedstawiciel określony w rubryce 7, dane przedstawiciela ds. technicznych podaje się w tej rubryce.

Rubryka 9: Dane wyznaczonych przedstawicieli ds. prawnych i technicznych w przypadku wniosku unijnego

W przypadku wniosku unijnego dane przedstawicieli wyznaczonych przez wnioskodawcę do zajmowania się kwestiami technicznymi i prawnymi w państwach członkowskich zaznaczonych w rubryce 6 podaje się w załączniku; załącznik ten powinien zawierać dane wymagane w rubrykach 7 i 8. Jeżeli wyznaczono przedstawiciela zajmującego się więcej niż jednym państwem członkowskim, należy wyraźnie określić, do których państw członkowskich go wyznaczono.

Rubryka 10: Procedura małych przesyłek

To pole należy zaznaczyć, jeżeli wnioskodawca chce wystąpić o zastosowanie procedury w przypadku niszczenia towarów w małych przesyłkach określonej w art. 26 rozporządzenia (UE) nr 608/2013.

Rubryka 11: Wykaz praw, których dotyczy wniosek

W tej rubryce podaje się informacje o prawie lub prawach, które mają być egzekwowane.

W kolumnie „Nr” należy podać numery porządkowe poszczególnych praw własności intelektualnej, których dotyczy wniosek.

W kolumnie „Rodzaj prawa”, za pomocą odpowiednich skrótów, które znajdują się w rubryce 5 w nawiasach, należy podać rodzaj prawa własności intelektualnej.

W kolumnie „Wykaz towarów, których dotyczy prawo” należy podać rodzaj towarów wchodzących w zakres stosowania odpowiedniego prawa własności intelektualnej, w odniesieniu do których wnioskodawca chce wystąpić o egzekwowanie prawa przez organy celne.

Pole „Zastrzeżone” w rubrykach 12–28

Pole to należy zaznaczyć, jeżeli wnioskodawca chce wystąpić o oznaczenie informacji podawanych w rubrykach 12–28 jako zastrzeżone w rozumieniu art. 31 ust. 5 rozporządzenia (UE) nr 608/2013.

Strona 2: Informacje o towarach oryginalnych w rubrykach 12–19

W rubrykach 12–19 wnioskodawca podaje, w stosownych przypadkach, szczegółowe i techniczne dane dotyczące oryginalnych towarów, informacje, które są niezbędne, aby organy celne mogły bez trudu rozpoznać towary podejrzane o naruszenie praw własności intelektualnej, oraz informacje mające znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej.

Rubryka 12: Szczegółowe informacje o towarach

W rubryce 12 podaje się szczegółowy opis oryginalnych towarów, w tym ich wygląd zewnętrzny, znaki graficzne, kod Nomenklatury scalonej i wartość na unijnym rynku wewnętrznym. W stosownych przypadkach wnioskodawca dostarcza fotografie towarów. Informacje te podaje się z podziałem na rodzaj lub asortyment towarów.

Rubryka 13: Cechy charakterystyczne towarów

W rubryce 13 podaje się informacje o charakterystycznych cechach oryginalnych towarów, np. oznakowaniu, etykietach, niciach zabezpieczających, hologramach, przyciskach, przywieszkach i kodach kreskowych; należy dokładnie określić umiejscowienie tych elementów na towarze oraz opisać ich wygląd.

Rubryka 14: Miejsce produkcji

W rubryce 14 podaje się miejsce produkcji oryginalnych towarów.

Rubryka 15: Zaangażowane spółki

W rubryce 15 należy podać informacje o autoryzowanych importerach, dostawcach, producentach, przevoźnikach, odbiorcach lub eksporterach. Informacje te podaje się z podziałem na rodzaj towarów.

Rubryka 16: Przedsiębiorstwa handlowe

W rubryce 16 podaje się informacje o osobach lub podmiotach uprawnionych do prowadzenia handlu produktami oznaczającymi wykorzystanie praw własności intelektualnej, których dotyczy wnioski. Informacje te obejmują imię i nazwisko lub nazwę tych osób lub podmiotów, ich adres i numery identyfikacyjne, np. numer EORI, a także informacje na temat sposobu, w jaki licencjodawcy mogą przedstawić swoje upoważnienie do korzystania z przedmiotowych praw własności intelektualnej.

Rubryka 17: Informacje o odprawie celnej i dystrybucji towarów

W rubryce 17 podaje się informacje o sieci dystrybucji oryginalnych towarów, np. informacje na temat magazynów centralnych, departamentów odpowiedzialnych za wysyłkę, środków transportu, szlaków transportowych i dostaw, a także na temat procedur celnych i urzędów, w których przeprowadzana jest odprawa celna oryginalnych towarów.

Rubryka 18: Opakowanie

W tej rubryce podaje się informacje o opakowaniu oryginalnych towarów, np. informacje na temat:

- a) rodzaju opakowania – za pomocą odpowiednich kodów określonych w załączniku 38 do rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾;
- b) charakterystycznych cech opakowania (np. oznakowania, etykiet, nici zabezpieczających, hologramów, przycisków, przywieszek i kodów kreskowych); należy dokładnie określić umiejscowienie tych elementów na opakowaniu;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

- c) szczególnych właściwości opakowania (kolor, kształt);
- d) w stosownych przypadkach należy załączyć fotografie towarów.

Rubryka 19: Dokumenty towarzyszące

W rubryce 19 podaje się informacje o dokumentach towarzyszących oryginalnym towarom, np. broszurach, instrukcjach obsługi, dokumentach gwarancyjnych itp.

Strona 3: Informacje o towarach naruszających prawo w rubrykach 20–27

W rubrykach 20–27 wnioskodawca podaje, w stosownych przypadkach, informacje mające znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej.

Rubryka 20: Szczegółowe informacje o towarach

W rubryce 20 podaje się szczegółowy opis towarów podejrzanych o naruszenie prawa własności intelektualnej („towary naruszające prawo”), w tym ich wygląd zewnętrzny i znaki graficzne. W stosownych przypadkach wnioskodawca dostarcza fotografie towarów. Informacje te podaje się z podziałem na rodzaj lub asortyment towarów.

Rubryka 21: Cechy charakterystyczne towarów

W rubryce 21 podaje się informacje o charakterystycznych cechach towarów podejrzanych o naruszenie prawa, np. o oznakowaniu, etykietach, niciach zabezpieczających, hologramach, przyciskach, przywieszkach i kodach kreskowych; należy dokładnie określić umiejscowienie tych elementów na towarze oraz opisać ich wygląd.

Rubryka 22: Miejsce produkcji

W rubryce 22 podaje się informacje na temat znanego lub podejrzanego miejsca produkcji, pochodzenia i dostawy towarów naruszających prawo.

Rubryka 23: Zaangażowane spółki

W rubryce 23 podaje się informacje o importerach, dostawcach, producentach, przewoźnikach, odbiorcach lub eksporterach, których podejrzewa się o zaangażowanie w naruszenie odnośnych praw własności intelektualnej.

Rubryka 24: Przedsiębiorstwa handlowe

W rubryce 24 podaje się informacje o osobach lub podmiotach nieuprawnionych do prowadzenia handlu produktami oznaczającymi wykorzystanie praw własności intelektualnej, których dotyczy wnioski, które to osoby lub podmioty prowadziły handel takimi produktami w UE w przeszłości.

Rubryka 25: Informacje o dystrybucji towarów

W rubryce 25 podaje się informacje o sieci dystrybucji towarów naruszających prawo, np. informacje na temat magazynów, departamentów odpowiedzialnych za wysyłkę, środków transportu, szlaków transportowych i miejsc dostaw, a także na temat procedur celnych i urzędów, w których przeprowadzana jest odprawa celna towarów naruszających prawo.

Rubryka 26: Opakowanie

W tej rubryce podaje się informacje o opakowaniu towarów podejrzanych o naruszenie prawa, np. informacje na temat:

- a) rodzaju opakowania – za pomocą odpowiednich kodów określonych w załączniku 38 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93;
- b) charakterystycznych cech opakowania (np. oznakowania, etykiet, hologramów, przycisków, przywieszek i kodów kreskowych); należy dokładnie określić umiejscowienie tych elementów na opakowaniu;
- c) szczególnych właściwości opakowania (kolor, kształt);
- d) w stosownych przypadkach należy załączyć fotografie towarów.

Rubryka 27: Dokumenty towarzyszące

W rubryce 27 podaje się informacje o dokumentach towarzyszących towarom podejrzanym o naruszenie prawa, np. broszurach, instrukcjach obsługi, dokumentach gwarancyjnych itp.

Rubryka 28: Informacje dodatkowe

W rubryce 28 wnioskodawca może podać wszelkie dodatkowe informacje mające znaczenie dla dokonywanej przez organy celne analizy i oceny ryzyka naruszenia odnośnego prawa lub praw własności intelektualnej, np. szczegółowe informacje o planowanych dostawach towarów podejrzanych o naruszenie prawa, w tym szczegółowe informacje o środkach transportu, kontenerach i zaangażowanych osobach.

Rubryka 29: Zobowiązania

Nie należy zmieniać treści tej rubryki ani wprowadzać do niej żadnych danych.

Rubryka 30: Podpis

W rubryce 30 wnioskodawca albo przedstawiciel wnioskodawcy określony w rubryce 4 podaje miejsce i datę sporządzenia wniosku, a następnie go podpisuje. Imię i nazwisko osoby podpisującej wniosek należy podać drukowanymi literami.

II. WNIOSEK O PRZEDŁUŻENIE DZIAŁANIA OKREŚLONY W ZAŁĄCZNIKU II – RUBRYKI WYPEŁNIANE PRZEZ POSIADACZA DECYZJI

Pola oznaczone gwiazdką (*) należy wypełnić obowiązkowo.

Jeżeli w jednej rubryce kilka pól jest oznaczonych znakiem plus (+), należy wypełnić przynajmniej jedno z tych pól.

Nie należy wprowadzać żadnych danych w rubryki oznaczone „Do użytku służbowego”.

Rubryka 1: Dane posiadacza decyzji

W tym polu podaje się dane posiadacza decyzji.

Rubryka 2: Wniosek o przedłużenie

W tej rubryce podaje się numer wniosku, w tym dwa pierwsze znaki określające kod ISO alfa-2 państwa członkowskiego, które uwzględniło wniosek. Posiadacz decyzji musi zaznaczyć odpowiednie pole, aby określić, czy ubiega się o wprowadzenie poprawek do informacji zawartych we wniosku.

Rubryka 3: Podpis

W rubryce 3 posiadacz decyzji albo przedstawiciel posiadacza decyzji podaje miejsce i datę sporządzenia wniosku, a następnie go podpisuje. Imię i nazwisko osoby podpisującej wniosek należy podać drukowanymi literami.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1353/2013**z dnia 9 grudnia 2013 r.****rejestrujące w rejestrze chronionych nazw pochodzenia i chronionych oznaczeń geograficznych
nazwę [Liers vlaaike (ChOG)]**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 52 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia (UE) nr 1151/2012 wniosek Belgii o rejestrację nazwy „Liers vlaaike” został opublikowany w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* ⁽²⁾.

- (2) Ponieważ do Komisji nie wpłynęło żadne oświadczenie o sprzeciwie zgodnie z art. 51 rozporządzenia (UE) nr 1151/2012, nazwa „Liers vlaaike” powinna zostać zarejestrowana,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Nazwa wymieniona w załączniku do niniejszego rozporządzenia zostaje zarejestrowana.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 9 grudnia 2013 r.

*W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,
Dacian CIOLOȘ
Członek Komisji*

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. C 177 z 22.6.2013, s. 8.

ZAŁĄCZNIK

Produkty rolne i środki spożywcze wymienione w punkcie I załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 1151/2012:

Klasa 2.4. Chleb, ciasto, ciastka, wyroby cukiernicze, herbatniki i inne wyroby piekarnicze

BELGIA

Liers vlaaike (ChOG)

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1354/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****wyłaczające podrejon ICES 27 i 28.2 z niektórych ograniczeń nakładu połowowego na rok 2014
zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 1098/2007 ustanawiającym wieloletni plan w zakresie
zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1098/2007 z dnia 18 września 2007 r. ustanawiające wieloletni plan w zakresie zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim oraz połowów tych zasobów, zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2847/93 i uchylające rozporządzenie (WE) nr 779/97 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 29 ust. 2,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W rozporządzeniu (WE) nr 1098/2007 ustanowiono przepisy dotyczące ustalenia ograniczeń nakładu połowowego zasobów dorsza w Morzu Bałtyckim.
- (2) Na podstawie rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 w załączniku II do rozporządzenia Rady (UE) nr 1180/2013 ⁽²⁾ ustalono ograniczenia nakładu połowowego w Morzu Bałtyckim na rok 2014.
- (3) Zgodnie z art. 29 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 Komisja może podjąć decyzję o wyłączeniu podrejonów ICES 27 i 28.2 z niektórych ograniczeń nakładu połowowego, jeżeli w ostatnim okresie sprawozdawczym połowy dorsza były niższe od określonego progu.

(4) W świetle sprawozdań przedstawionych przez państwa członkowskie oraz opinii Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa należy w roku 2014 wyłączyć podrejon 27 i 28.2 z wymienionych ograniczeń nakładu połowowego.

(5) Rozporządzenie (UE) nr 1180/2013 r. będzie obowiązywać od dnia 1 stycznia 2014 r. W celu zapewnienia spójności z tym rozporządzeniem niniejsze rozporządzenie należy również stosować od dnia 1 stycznia 2014 r.

(6) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Komitetu ds. Rybołówstwa i Akwakultury,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Artykuł 8 ust. 1 lit. b), ust. 3, 4 i 5 rozporządzenia (WE) nr 1098/2007 nie mają zastosowania do podrejonów ICES 27 i 28.2 w roku 2014.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 248 z 22.9.2007, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) nr 1180/2013 z dnia 19 listopada 2013 r. w sprawie ustalenia uprawnień do połowów na rok 2014 w odniesieniu do pewnych stad ryb i grup stad ryb na wodach Morza Bałtyckiego (Dz.U. L 313 z 22.11.2013, s. 4).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1355/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****zmieniające załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepo pochodzących od zwierząt****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

rozporządzenia (WE) nr 669/2009, wskazują na potrzebę dokonania zmiany wykazu.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt⁽¹⁾, w szczególności jego art. 15 ust. 5,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W rozporządzeniu Komisji (WE) nr 669/2009⁽²⁾ ustanowiono przepisy dotyczące zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu pasz i żywności niepo pochodzących od zwierząt, wymienionych w załączniku I do tego rozporządzenia („wykaz”), w miejscach wprowadzenia na terytoria wymienione w załączniku I do rozporządzenia (WE) nr 882/2004.

(2) Zgodnie z art. 2 rozporządzenia (WE) nr 669/2009 wspomniany wykaz należy poddawać regularnemu, przynajmniej kwartalnemu przeglądowi, uwzględniając co najmniej źródła informacji wymienione w tym artykule.

(3) Występowanie oraz znaczenie incydentów związanych z żywnością zgłaszanych poprzez system wczesnego ostrzegania o niebezpiecznej żywności i paszach, ustalenia wynikające z kontroli przeprowadzonych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii w państwach trzecich oraz kwartalne sprawozdania dotyczące przesyłek pasz i żywności niepo pochodzących od zwierząt, przedkładane Komisji przez państwa członkowskie zgodnie z art. 15

(4) W szczególności należy usunąć z wykazu pozycje dotyczące towarów, co do których dostępne informacje wskazują na ogólnie zadowalający poziom zgodności z odpowiednimi wymogami bezpieczeństwa przewidzianymi w przepisach Unii i wobec których nie jest już uzasadniony zwiększony poziom kontroli urzędowych. Należy zatem skreślić pozycje w wykazie dotyczące orzechów laskowych z Azerbejdżanu, kwiatu muszkatolowego, imbiru i kurkumy z Indii, kwiatu muszkatolowego z Indonezji i warzyw kapustnych z Tajlandii.

(5) W celu zachowania spójności i jasności należy zastąpić załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(6) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie (WE) nr 669/2009.

(7) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Łańcucha Żywnościowego i Zdrowia Zwierząt,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Załącznik I do rozporządzenia (WE) nr 669/2009 zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

⁽¹⁾ Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 669/2009 z dnia 24 lipca 2009 r. w sprawie wykonania rozporządzenia (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwiększonego poziomu kontroli urzędowych przywozu niektórych rodzajów pasz i żywności niepo pochodzących od zwierząt i zmieniające decyzję 2006/504/WE (Dz.U. L 194 z 25.7.2009, s. 11).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

„ZAŁĄCZNIK I

Pasze i żywność nie pochodzące od zwierząt, podlegające zwiększonemu poziomowi kontroli urzędowych w wyznaczonych miejscach wprowadzenia

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Winogrona suszone (Żywność)	0806 20		Afganistan (AF)	Ochratoksyna A	50
— Orzeszki ziemne w łupinkach	— 1202 41 00		Brazylia (BR)	Aflatoksyny	10
— Orzeszki ziemne łuskane	— 1202 42 00				
— Masło orzechowe	— 2008 11 10				
— Orzeszki ziemne przetworzone lub zakonserwowane w inny sposób	— 2008 11 91; 2008 11 96; 2008 11 98				
(Pasze i żywność)					
Truskawki (mrożone) (Żywność)	0811 10		Chiny (CN)	Norowirus i zapalenie wątroby typu A	5
<i>Brassica oleracea</i> (inne jadalne kapustne, »brokuł chiński«) ⁽²⁾ (Żywność – świeża lub schłodzona)	ex 0704 90 90	40	Chiny (CN)	Pozostałości pesty- cydów badane meto- dami wielopozostało- ściowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozos- tałości ⁽³⁾	20
Suchy makaron jajeczny chiński (noodle) (Żywność)	ex 1902 11 00; ex 1902 19 10; ex 1902 19 90; ex 1902 20 10; ex 1902 20 30; ex 1902 20 91; ex 1902 20 99; ex 1902 30 10; ex 1902 30 10	10 10 10 10 10 10 10 10 91	Chiny (CN)	Glin	10
Pomelo (Żywność – świeża)	ex 0805 40 00	31 39	Chiny (CN)	Pozostałości pesty- cydów badane meto- dami wielopozostało- ściowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozos- tałości ⁽⁴⁾	20

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Herbata, nawet aromatyzowana (Żywność)	0902		Chiny (CN)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁵⁾	10
— Bakłażan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72	Republika Dominikańska (DO)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁶⁾	10
— Przepękla ogórkowata (<i>Momordica charantia</i>)	— ex 0709 99 90; ex 0710 80 95	70 70			
(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)					
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Republika Dominikańska (DO)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁶⁾	20
— Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.)	— 0709 60 10; ex 0709 60 99	20			
(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)	— 0710 80 51; ex 0710 80 59	20			
— Pomarańcze (świeże lub suszone)	— 0805 10 20; 0805 10 80		Egipt (EG)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁷⁾	10
— Truskawki	— 0810 10 00				
(Żywność – świeże owoce)					
Papryka (słodka i inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.)	0709 60 10; ex 0709 60 99;	20	Egipt (EG)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁸⁾	10
(Żywność – świeża, schłodzona lub mrożona)	0710 80 51; ex 0710 80 59	20			

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
— <i>Capsicum annuum</i> , całe owoce	— 0904 21 10	10	Indie (IN)	Aflatoksyny	10
— <i>Capsicum annuum</i> , owoce rozgniatane lub mielone	— ex 0904 22 00				
— Suszone całe owoce z rodzaju <i>Capsicum</i> , inne niż słodka papryka (<i>Capsicum annuum</i>)	— 0904 21 90				
— Curry (produkty zawierające chili)	— 0910 91 05				
— Gałka muszkatołowa (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00				
(Żywność – suszone przyprawy)					
— Gałka muszkatołowa (<i>Myristica fragrans</i>)	— 0908 11 00; 0908 12 00		Indonezja (ID)	Aflatoksyny	20
(Żywność – suszone przyprawy)					
— Groch w strąkach (niełuskany)	— ex 0708 10 00	40	Kenia (KE)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽⁹⁾	10
— Fasola w strąkach (niełuskana)	— ex 0708 20 00	40			
(Żywność – świeża lub schłodzona)					
Mięta	ex 1211 90 86	30	Maroko (MA)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁰⁾	10
(Żywność – świeże zioła)					
Suszona fasola	0713 39 00		Nigeria (NG)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹¹⁾	50
(Żywność)					

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Pestki arbuza (<i>Egusi</i> , <i>Citrullus lanatus</i>) i produkty pochodne (Żywność)	ex 1207 70 00; ex 1106 30 90; ex 2008 99 99	10 30 50	Sierra Leone (SL)	Aflatoksyny	50
Papryka (inna niż słodka) (<i>Capsicum</i> spp.) (Żywność – świeża)	ex 0709 60 99	20	Tajlandia (TH)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹²⁾	10
— Liście kolendry	— ex 0709 99 90	72	Tajlandia (TH)	Salmonella ⁽¹³⁾	10
— Bazylia (pospolita, azjatycka)	— ex 1211 90 86	20			
— Mięta	— ex 1211 90 86	30			
(Żywność – świeże zioła)					
— Liście kolendry	— ex 0709 99 90	72	Tajlandia (TH)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁴⁾	10
— Bazylia (pospolita, azjatycka)	— ex 1211 90 86	20			
(Żywność – świeże zioła)					
— Wspięga chińska (<i>Vigna unguiculata</i> spp. <i>sesquipedalis</i>)	— ex 0708 20 00; ex 0710 22 00	10 10	Tajlandia (TH)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁴⁾	20
— Bakłażan	— 0709 30 00; ex 0710 80 95	72			
(Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)					
— Papryka słodka (<i>Capsicum annuum</i>) (Żywność – warzywa świeże, schłodzone lub mrożone)	— 0709 60 10; 0710 80 51		Turcja (TR)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁵⁾	10

Pasze i żywność (zamierzone przeznaczenie)	Kod CN ⁽¹⁾	Podpozycja TARIC	Państwo pochodzenia	Zagrożenie	Częstotliwość kontroli bezpośrednich i identyfikacyjnych (%)
Winogrona suszone (Żywność)	0806 20		Uzbekistan (UZ)	Ochratoksyna A	50
— Liście kolendry	— ex 0709 99 90	72	Wietnam (VN)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁶⁾	20
— Bazylia (pospolita, azjatycka)	— ex 1211 90 86	20			
— Mięta	— ex 1211 90 86	30			
— Pietruszka	— ex 0709 99 90	40			
(Żywność – świeże zioła)					
— Ketmia jadalna	— ex 0709 99 90	20	Wietnam (VN)	Pozostałości pestycydów badane metodami wielopozostałościowymi opartymi na GC-MS i LC-MS lub metodami oznaczania pojedynczych pozostałości ⁽¹⁶⁾	20
— Papryka (inna niż słodka)(<i>Capsicum</i> spp.)	— ex 0709 60 99	20			
(Żywność – świeża)					

⁽¹⁾ Jeżeli tylko niektóre produkty w ramach danego kodu CN muszą zostać poddane kontroli, a w nomenklaturze towarów w ramach tego kodu nie wyróżniono żadnych podziałów, kod CN jest oznaczony »ex«.

⁽²⁾ Gatunek *Brassica oleracea* L. convar. Botrytis (L) Alef var. Italica Plenck, kultywar alboglabra. Znany także jako »Kai Lan«, »Gai Lan«, »Gailan«, »Kailan«, »Chinese bare Jielan«.

⁽³⁾ W szczególności pozostałości: chlorofenapiru, fipronilu (sumy fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażonej jako fipronil), karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), acetamiprydu, dimethomorfu i propikonazolu.

⁽⁴⁾ W szczególności pozostałości: triazofosu, triadimefonu i triadimenolu (sumy triadimefonu i triadimenolu), parationu metylowego (sumy parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażonej jako paration metylowy), fentoatu, metydationu.

⁽⁵⁾ W szczególności pozostałości: buprofezyny; imidachlopyrydu; fenwaleratu i esfenwaleratu (sumy izomerów RS i SR); profenofosu; trifluraliny; triazofosu; triadimefonu i triadimenolu (sumy triadimefonu i triadimenolu), cypermetryny (cypermetryny zawierającej inne mieszaniny izomerów składowych (sumy izomerów)).

⁽⁶⁾ W szczególności pozostałości: amitrazu (amitrazu, w tym metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4-dimetyloaniliny, wyrażonych jako amitraz), acefatu, aldikarbu (sumy aldikarbu, jego sulfotlenku i sulfonu, wyrażonej jako aldikarb), karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), chlorofenapiru, chloropiryfosu, ditiokarbaminianów (ditiokarbaminianów wyrażonych jako CS2, w tym manebu, mankozebu, metiramu, propinebu, tiuramu i ziramu), diafentiuonu, diazynonu, dichlorfosu, dikofolu (sumy izomerów p, p' i o,p'), dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), endosulfanu (sumy izomerów alfa- i beta- oraz siarczanu endosulfanu wyrażonej jako endosulfan), fenamidonu, imidachlopyrydu, malationu (sumy malationu i malaoksonu wyrażonej jako malation), metamidofosu, metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb), metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), monokrotofosu, oksamylu, profenofosu, propikonazolu, tiabendazolu, tiachlopyrydu.

⁽⁷⁾ W szczególności pozostałości: karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), cyflutryny (cyflutryny zawierającej inne mieszaniny izomerów składowych (sumy izomerów)), cyprodynilu, diazynonu, dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), etionu, fenitrotonu, fenpropatryny, fludioksonilu, heksaflumuronu, lambda-cyhalotryny, metiokarbu (sumy metiokarbu oraz sulfotlenku i sulfonu metiokarbu, wyrażonej jako metiokarb), metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), oksamylu, fentoatu, tiofanatu metylowego.

⁽⁸⁾ W szczególności pozostałości: karbofuranu (sumy karbofuranu i 3-hydroksy-karbofuranu wyrażonej jako karbofuran), chloropiryfosu, cypermetryny (cypermetryny zawierającej inne mieszaniny izomerów składowych (sumy izomerów)), cyprokonazolu, dikofolu (sumy izomerów p,p' i o,p'), difenokonazolu, dinotefuranu, etionu, flusilazolu, folpetu, prochlorazu (sumy prochlorazu i jego metabolitów zawierających grupę funkcyjną 2,4,6-trichlorofenolu, wyrażonej jako prochloraz), profenofosu, propikonazolu, tiofanatu metylowego i triforyny.

⁽⁹⁾ W szczególności pozostałości: dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), chloropiryfosu, acefatu, metamidofosu, metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), diafentiuonu, indoksakarbu jako sumy izomerów S i R.

⁽¹⁰⁾ W szczególności pozostałości: chloropiryfosu, cypermetryny (cypermetryny zawierającej inne mieszaniny izomerów składowych (sumy izomerów)), dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), endosulfanu (sumy izomerów alfa- i beta- oraz siarczanu endosulfanu wyrażonej jako endosulfan), heksakonazolu, parationu metylowego (sumy parationu metylowego i paraoksonu metylowego wyrażonej jako paration metylowy), metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), flutriafolu, karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), flubendiamidu, mychlobutanilu, malationu (sumy malationu i malaoksonu wyrażonej jako malation).

⁽¹¹⁾ W szczególności pozostałości dichlorfosu.

- (¹²) W szczególności pozostałości: karbofuranu (sumy karbofuranu i 3-hydroksy-karbofuranu wyrażonej jako karbofuran), metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), triazofosu, malationu (sumy malationu i malaoksonu wyrażonej jako malation), profenofosu, protiofosu, etionu, karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), triforyny, procymidonu, formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowodorek formetanatu).
- (¹³) Metoda referencyjna EN/ISO 6579 lub metoda poddana walidacji w odniesieniu do metody referencyjnej zgodnie z art. 5 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2073/2005 (Dz.U. L 338 z 22.12.2005, s. 1).
- (¹⁴) W szczególności pozostałości: acefatu, karbarylu, karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), karbofuranu (sumy karbofuranu i 3-hydroksy-karbofuranu wyrażonej jako karbofuran), chloropiryfosu, chloropiryfosu metylowego, dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), etionu, malationu (sumy malationu i malaoksonu wyrażonej jako malation), metalaksylu i metalaksylu-M (metalaksylu zawierającego inne mieszaniny izomerów składowych, w tym metalaksyl-M (sumy izomerów)), metamidofosu, metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), monokrotofosu, profenofosu, protiofosu, chinalfosu, triadimefonu i triadimenolu (sumy triadimefonu i triadimenolu), triazofosu, dikrotofosu, EPN, triforyny.
- (¹⁵) W szczególności pozostałości: metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), oksamylu, karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), chlofentezyny, diafentiuronu, dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), formetanatu: sumy formetanatu i jego soli wyrażonej jako formetanat (chlorowodorek formetanatu), malationu (sumy malationu i malaoksonu wyrażonej jako malation), procymidonu, tetradifonu, tiofanatu metylowego.
- (¹⁶) W szczególności pozostałości: karbofuranu (sumy karbofuranu i 3-hydroksy-karbofuranu wyrażonej jako karbofuran), karbendazymu i benomylu (sumy benomylu i karbendazymu wyrażonej jako karbendazym), chloropiryfosu, profenofosu, permetryny (sumy izomerów), heksakonazolu, difenokonazolu, propikonazolu, fipronilu (sumy fipronilu i metabolitu sulfonu (MB46136) wyrażonej jako fipronil), propargitu, flusilazolu, fentoatu, cypermetryny (cypermetryny zawierającej inne mieszaniny izomerów składowych (sumy izomerów)), metomylu i tiodikarbu (sumy metomylu i tiodikarbu wyrażonej jako metomyl), chinalfosu, pencykuronu, metydatonu, dimetoatu (sumy dimetoatu i ometoatu wyrażonej jako dimetoat), fenbukonazolu.”

ROZPORZĄDZENIE KOMISJI (UE) NR 1356/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.**

wszczynające dochodzenie dotyczące możliwego obchodzenia środków antydumpingowych, wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011 w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych nieznacznie zmienionych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących Chińskiej Republiki Ludowej i poddające ten przywóz rejestracji

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1225/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej⁽¹⁾ („rozporządzenie podstawowe”), w szczególności jego art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5,

po konsultacji z Komitetem Doradczym zgodnie z art. 13 ust. 3 i art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego,

a także mając na uwadze, co następuje:

A. WNIOSEK

- (1) Komisja Europejska („Komisja”) otrzymała wniosek złożony na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego o zbadanie możliwego obchodzenia środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, poprzez przywóz niektórych nieznacznie zmienionych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych pochodzących Chińskiej Republiki Ludowej oraz poddanie tego przywozu rejestracji.
- (2) Wniosek został złożony w dniu 6 listopada 2013 r. przez Saint-Gobain Adfors CZ s.r.o., Tolnatek Fonalfeldolgozo, Valmieras „Stikla Skiedra” AS i Vitruhan Technical Textiles GmbH – czterech unijnych producentów niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych.

B. PRODUKT

- (3) Produktami, których dotyczy możliwe obchodzenie środków, są niektóre tkaniny siatkowe o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m², z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, pochodzące z Chińskiej Republiki Ludowej, obecnie objęte kodami CN ex 7019 51 00 i ex 7019 59 00 („produkt objęty postępowaniem”).
- (4) Dochodzeniem objęty jest taki sam produkt, jak ten określony w poprzednim motywie, ale objęty obecnie kodem CN ex 7019 40 00 i pochodzący z Chińskiej Republiki Ludowej („produkt objęty dochodzeniem”).

C. OBOWIĄZUJĄCE ŚRODKI

- (5) Środkami obecnie obowiązującymi, które być może są obchodzone, są środki antydumpingowe wprowadzone rozporządzeniem wykonawczym Rady (UE) nr 791/2011⁽²⁾.

D. PODSTAWA WNIOSKU

- (6) Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* na to, że środki antydumpingowe wprowadzone względem przywozu niektórych rodzajów tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, są obchodzone za pomocą nieznacznej modyfikacji przedmiotowego towaru, tak aby został on objęty kodami celnymi, których środki te nie dotyczą, oraz że modyfikacja ta nie zmienia podstawowych właściwości produktu objętego postępowaniem. Nieznaczna modyfikacja polega na zwiększeniu proporcji niedoprzędów z włókien szklanych w otwartych oczkach, tak że przeważają one wagowo w produkcie objętym dochodzeniem, który w związku z tym objęty jest kodem CN 7019 40 00, jako tkaniny z niedoprzędów.
- (7) Przedstawione dowody *prima facie* są następujące:
- (8) We wniosku wskazano, że po wprowadzeniu ostatecznego cła antydumpingowego w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem na podstawie rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 791/2011 zaszła istotna zmiana w strukturze handlu obejmującego wywóz z Chińskiej Republiki Ludowej do Unii oraz że nie ma innego wystarczającego powodu lub ekonomicznego uzasadnienia tej zmiany niż nałożenie cła.
- (9) Zmiana ta zdaje się wynikać z przywozu produktu objętego dochodzeniem do Unii. Wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, że produkt objęty dochodzeniem ma te same podstawowe cechy i zastosowania, co produkt objęty postępowaniem.
- (10) Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż skutki naprawcze obowiązujących środków antydumpingowych wprowadzonych w odniesieniu do produktu objętego postępowaniem zostały osłabione zarówno pod względem ilości, jak i ceny. Wydaje się, że znaczne wielkości przywozu produktu objętego dochodzeniem zastąpiły przywóz produktu objętego postępowaniem. Ponadto istnieją wystarczające dowody *prima facie* na to, że przywóz produktu objętego

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 22.12.2009, s. 51.

⁽²⁾ Dz.U. L 204 z 9.8.2011, s. 1.

dochodzeniem dokonywany jest po cenach niższych od ceny niewyrządzającej szkody ustalonej w dochodzeniu, które doprowadziło do wprowadzenia obowiązujących środków.

- (11) Ponadto wniosek zawiera wystarczające dowody *prima facie* wskazujące, iż ceny produktu objętego dochodzeniem są cenami dumpingowymi w odniesieniu do wartości normalnej ustalonej poprzednio dla produktu objętego postępowaniem.
- (12) Jeżeli w trakcie dochodzenia stwierdzone zostaną praktyki związane z obchodzeniem środków, inne niż wymienione powyżej, wskazane w art. 13 rozporządzenia podstawowego, mogą one również zostać objęte dochodzeniem.

E. PROCEDURA

- (13) W związku z powyższym Komisja stwierdziła, iż istnieją wystarczające dowody uzasadniające wszczęcie dochodzenia zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego oraz poddanie rejestracji przywozu produktu objętego dochodzeniem, zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego.

a) Kwestionariusze

- (14) W celu uzyskania informacji uznanych za niezbędne dla dochodzenia Komisja prześle kwestionariusze do znanych eksporterów/producentów oraz znanych zrzeszeń eksporterów/producentów w Chińskiej Republice Ludowej, do znanych importerów i znanych zrzeszeń importerów w Unii oraz do władz Chińskiej Republiki Ludowej. Informacje, w stosownych przypadkach, mogą pochodzić również od przemysłu unijnego.

- (15) W każdym przypadku wszystkie zainteresowane strony powinny niezwłocznie skontaktować się z Komisją, ale nie później niż w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia, oraz wystąpić o kwestionariusz w terminie określonym w art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, biorąc pod uwagę fakt, że termin określony w art. 3 ust. 2 niniejszego rozporządzenia dotyczy wszystkich zainteresowanych stron.

- (16) Władze Chińskiej Republiki Ludowej zostaną poinformowane o wszczęciu dochodzenia.

b) Gromadzenie informacji i przeprowadzanie przesłuchań

- (17) Wszystkie zainteresowane strony niniejszym wzywa się do przedstawienia swoich opinii na piśmie oraz do dostarczenia dowodów potwierdzających zgłaszane fakty. Ponadto Komisja może przesłuchiwać zainteresowane strony, pod warunkiem że wystąpią one z pisemnym wnioskiem o przesłuchanie, wskazując szczególne powody, dla których powinny zostać wysłuchane.

c) Zwolnienie z wymogu rejestracji przywozów lub podlegania środkom

- (18) Zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem może zostać zwolniony z wymogu rejestracji lub podlegania środkom, jeżeli nie stanowi on obejścia środków.

- (19) Ponieważ możliwe obchodzenie występuje poza Unią, zwolnienia mogą zostać przyznane, zgodnie z art. 13 ust. 4 rozporządzenia podstawowego, producentom produktu objętego dochodzeniem w Chińskiej Republice Ludowej, którzy mogą wykazać, że nie są powiązani⁽¹⁾ z jakimkolwiek producentem podlegającym wymienionym środkom⁽²⁾, oraz w odniesieniu do których ustalono, że nie uczestniczą w praktykach mających na celu obejście środków antydumpingowych, określonych w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia podstawowego. Producenci zainteresowani otrzymaniem zwolnienia powinni przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wskazanym w art. 3 ust. 3 niniejszego rozporządzenia.

F. REJESTRACJA

- (20) Zgodnie z art. 14 ust. 5 rozporządzenia podstawowego przywóz produktu objętego dochodzeniem zostaje poddany rejestracji w celu dopilnowania, by, jeśli w wyniku dochodzenia zostanie stwierdzone obchodzenie środków, cła antydumpingowe mogły być pobrane w odpowiedniej wysokości od dnia wprowadzenia rejestracji tego przywozu.

G. TERMINY

- (21) W interesie dobrego zarządzania należy określić terminy, w których:

— zainteresowane strony mogą zgłosić się do Komisji, przedstawić swoje opinie na piśmie i przedłożyć odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu lub przedstawić wszelkie inne informacje, które mają zostać uwzględnione podczas dochodzenia,

— producenci w Chińskiej Republice Ludowej mogą złożyć wniosek o zwolnienie przywozu z podlegania rejestracji lub środkom,

— zainteresowane strony mogą złożyć pisemny wniosek o przesłuchanie przez Komisję.

⁽¹⁾ Zgodnie z art. 143 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1) dotyczącego wykonania Wspólnotowego kodeksu celnego za powiązane uznaje się osoby tylko wówczas, gdy: a) jedna jest urzędnikiem lub dyrektorem w firmie drugiej osoby; b) są one prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej; c) są one pracodawcą i pracobiorcą; d) dowolna osoba, bezpośrednio lub pośrednio, jest właścicielem co najmniej 5 % akcji lub udziałów z prawem głosu obu osób lub co najmniej tyle takich akcji lub udziałów kontroluje bądź posiada; e) jedna z osób bezpośrednio bądź pośrednio kontroluje drugą; f) obie znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby; g) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę; lub h) są członkami rodziny. Za członków rodziny uważa się wyłącznie osoby pozostające ze sobą w którymkolwiek z wymienionych poniżej stosunków: (i) mąż i żona; (ii) rodzice i dzieci; (iii) bracia i siostry (rodzeni lub przyrodni); (iv) dziadkowie i wnuki; (v) wuj lub ciotka i bratanek lub siostrzeniec oraz bratanica lub siostrzenica; (vi) teściowie i zięć lub synowa; (vii) szwagier i szwagierka. W tym kontekście „osoba” oznacza każdą osobę fizyczną lub prawną.

⁽²⁾ Jednak nawet jeżeli producenci są powiązani w wyżej wymieniony sposób z przedsiębiorstwami podlegającymi obowiązującym środkom wprowadzonym względem przywozu pochodzącego z Chińskiej Republiki Ludowej (pierwotne środki antydumpingowe), zwolnienie może zostać przyznane, jeśli brak jest dowodów na to, że powiązanie z przedsiębiorstwami podlegającymi pierwotnym środkom zostało ustanowione lub wykorzystane w celu obejścia środków pierwotnych.

- (22) Należy zwrócić uwagę na fakt, iż korzystanie z większości praw proceduralnych, ustanowionych w rozporządzeniu podstawowym, jest uwarunkowane zgłoszeniem się przez stronę w terminie określonym w art. 3 niniejszego rozporządzenia.

H. BRAK WSPÓŁPRACY

- (23) W przypadkach, w których zainteresowana strona odmawia dostępu do niezbędnych informacji, nie dostarcza ich w określonych terminach albo znacznie utrudnia dochodzenie, istnieje możliwość dokonania ustaleń potwierdzających lub zaprzeczających na podstawie dostępnych faktów, zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego.
- (24) W przypadku ustalenia, że zainteresowana strona dostarczyła nieprawdziwe lub wprowadzające w błąd informacje, informacje te będą pominięte, a ustalenia mogą być dokonywane na podstawie dostępnych faktów.
- (25) Jeżeli zainteresowana strona nie współpracuje lub współpracuje jedynie częściowo i z tego względu ustalenia opierają się na dostępnych faktach zgodnie z art. 18 rozporządzenia podstawowego, wynik może być mniej korzystny dla wymienionej strony niż w przypadku, gdyby strona ta współpracowała.

I. HARMONOGRAM DOCHODZENIA

- (26) Dochodzenie zostanie zamknięte, zgodnie z art. 13 ust. 3 rozporządzenia podstawowego, w terminie dziewięciu miesięcy, począwszy od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

J. PRZETWARZANIE DANYCH OSOBOWYCH

- (27) Należy zauważyć, iż wszelkie dane osobowe zgromadzone podczas niniejszego dochodzenia będą traktowane zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 45/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2000 r. o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych⁽¹⁾.

K. RZECZNIK PRAW STRON

- (28) Zainteresowane strony mogą wystąpić o interwencję urzędnika Dyrekcji Generalnej ds. Handlu pełniącego rolę rzecznika praw stron. Rzecznik praw stron pośredniczy w kontaktach między zainteresowanymi stronami i służbami Komisji prowadzącymi dochodzenie. Rzecznik praw stron rozpatruje wnioski o dostęp do akt, spory dotyczące poufności dokumentów, wnioski o przedłużenie terminów i wnioski stron trzecich o przesłuchanie. Rzecznik praw stron może zorganizować przesłuchanie indywidualnej zainteresowanej strony i podjąć się mediacji, aby zapewnić pełne wykonanie prawa zainteresowanych stron do obrony.

- (29) Wniosek o przesłuchanie z udziałem rzecznika praw stron należy sporządzić na piśmie, podając uzasadnienie. Rzecznik praw stron umożliwi także zorganizowanie przesłuchania z udziałem stron pozwalającego na przedstawienie różnych stanowisk i odpierających je argumentów.

- (30) Dodatkowe informacje i dane kontaktowe zainteresowane strony mogą uzyskać na stronach internetowych Dyrekcji Generalnej ds. Handlu dotyczących rzecznika praw stron: http://ec.europa.eu/commission_2010-2014/degucht/contact/hearing-officer/,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Niniejszym wszczyna się dochodzenie na podstawie art. 13 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 w celu ustalenia, czy przywóz do Unii tkanin siatkowych o otwartych oczkach z włókien szklanych, o wielkości oczka powyżej 1,8 mm na długość i szerokość oraz o wadze powyżej 35 g/m², z wyłączeniem tarcz z włókna szklanego, obecnie objętych kodem CN ex 7019 40 00 (kod TARIC 7019 40 00 11, 7019 40 00 21 oraz 7019 40 00 50), pochodzących z Chińskiej Republiki Ludowej, stanowi obejście środków wprowadzonych rozporządzeniem wykonawczym (UE) nr 791/2011.

Artykuł 2

Na podstawie art. 13 ust. 3 oraz art. 14 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 organy celne podejmują właściwe kroki w celu rejestrowania przywozu do Unii określonego w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Rejestracja wygasa po upływie dziewięciu miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

Komisja, w drodze rozporządzenia, może nakazać organom celnym zaprzestania rejestrowania przywozu do Unii produktów wytwarzanych przez producentów, którzy złożyli wnioski o zwolnienie z wymogu rejestracji i co do których ustalono, że spełniają warunki wymagane do przyznania zwolnienia.

Artykuł 3

1. Wnioski o kwestionariusze należy składać do Komisji w terminie 15 dni od dnia opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Zainteresowane strony, jeżeli ich oświadczenia mają być uwzględnione podczas dochodzenia, muszą zgłosić się do Komisji, przedstawić na piśmie swoje stanowisko i odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu oraz wszelkie inne informacje w terminie 37 dni od daty opublikowania niniejszego rozporządzenia w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*, o ile nie ustalono inaczej.

⁽¹⁾ Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

3. Producenci w Chińskiej Republice Ludowej zainteresowani zwolnieniem przywozu z podlegania rejestracji lub środkom muszą przedłożyć wniosek należycie poparty dowodami w terminie wynoszącym również 37 dni.

4. Zainteresowane strony mogą również składać wnioski o przesłuchanie przez Komisję w tym samym terminie 37 dni.

5. Zainteresowane strony proszone są o składanie wszystkich oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej (oświadczenia niepoufne – pocztą elektroniczną, poufne – na płytach CD-R/DVD) oraz o wskazanie swojej nazwy, adresu, adresu e-mail, numeru telefonu i faksu. Pełnomocnictwa, podpisane poświadczenia oraz ich aktualizacje towarzyszące odpowiedziom na pytania zawarte w kwestionariuszu należy jednak składać w formie papierowej, tj. pocztą lub osobiście, na adres podany poniżej. Zgodnie z art. 18 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, jeżeli zainteresowana strona nie może przekazać oświadczeń i wniosków w formie elektronicznej, musi niezwłocznie poinformować o tym Komisję. Zainteresowane strony mogą uzyskać dodatkowe informacje dotyczące korespondencji z Komisją na odpowiedniej stronie internetowej Dyrekcji Generalnej ds. Handlu: <http://ec.europa.eu/trade/policy/accessing-markets/trade-defence/>.

Wszelkie oświadczenia pisemne, łącznie z informacjami wymaganymi w niniejszym rozporządzeniu, odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu i korespondencję dostarczaną przez zainteresowane strony na zasadzie poufności należy oznakować „*Limited*” ⁽¹⁾ oraz, zgodnie z art. 19 ust. 2 rozporządzenia podstawowego, dołączyć do nich wersję bez klauzuli poufności, oznakowaną „*For inspection by interested parties*”.

Adres Komisji do celów korespondencji:

European Commission
Directorate-General for Trade
Directorate H
Office: N105 08/020
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Faks +32 2 22962219

E-mail: TRADE-OPEN-MESH-FABRICS-DUMPING@ec.europa.eu

Artykuł 4

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie następnego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dokument oznakowany „*Limited*” jest uważany za dokument poufny zgodnie z art. 19 rozporządzenia (WE) nr 1225/2009 i art. 6 Porozumienia WTO o stosowaniu artykułu VI Układu ogólnego w sprawie taryf celnych i handlu 1994 (porozumienie antydumpingowe). Jest on także dokumentem chronionym zgodnie z art. 4 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1357/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****zmieniające rozporządzenie (EWG) nr 2454/93 ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiające Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 247,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Niepreferencyjne reguły pochodzenia należy stosować wobec wszystkich niepreferencyjnych środków polityki handlowej, w tym cel antydumpingowych i cel wyrównawczych.
- (2) W art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ustanowiono podstawową zasadę, zgodnie z którą towar, w którego produkcję zaangażowany jest więcej niż jeden kraj, jest uznawany za pochodzący z kraju, w którym został poddany ostatniej istotnej, ekonomicznie uzasadnionej obróbce lub przetworzeniu, które spowodowało wytworzenie nowego produktu lub stanowiło istotny etap wytwarzania w przedsiębiorstwie przystosowanym do tego celu.
- (3) Zgłoszenie o dopuszczenie do swobodnego obrotu modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów objęto tymczasowym cłem antydumpingowym na podstawie rozporządzenia Komisji (UE) nr 513/2013 ⁽²⁾.
- (4) W celu zapewnienia prawidłowej i spójnej realizacji tymczasowych cel antydumpingowych należy ustanowić szczegółowe zasady interpretacji art. 24 rozporządzenia

(EWG) nr 2913/92 w zakresie określania statusu pochodzenia towarów objętych tymi środkami w odniesieniu do modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i jednego z głównych komponentów, tj. ogniów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego.

- (5) Proces produkcji modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego można podzielić na następujące główne etapy: produkcja płytek z krzemu; przetwarzanie płytek z krzemu w ogniwa z krzemu krystalicznego; łączenie kilku ogniów z krzemu krystalicznego w moduł lub panel fotowoltaiczny z krzemu krystalicznego.
- (6) Najważniejszym etapem wytwarzania paneli lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego jest przetwarzanie płytek z krzemu w ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego. Jest to decydujący etap produkcji, podczas którego ostatecznie określone jest przeznaczenie komponentów paneli lub modułów oraz nadawane są im konkretne cechy.
- (7) Obróbka ta powinna być zatem uznana za ostatnią istotną obróbkę w procesie wytwarzania modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego zgodnie z art. 24 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92. Kraj produkcji ogniów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego powinien zatem być krajem niepreferencyjnego pochodzenia modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego.
- (8) Decyzją 94/800/WE ⁽³⁾ Rada zatwierdziła między innymi Porozumienie w sprawie reguł pochodzenia (WTO–GATT 1994), załączone do aktu końcowego podpisanego w Marrakeszu w dniu 15 kwietnia 1994 r. Zgodnie z zasadami ustanowionymi w tym porozumieniu w odniesieniu do programu prac harmonizacyjnych określenie kraju, w którym towar został poddany ostatniej istotnej obróbce, powinno przede wszystkim uwzględniać kraj, w którym na skutek procesu produkcji doszło do zmiany w klasyfikacji taryfowej. Dopiero jeśli to kryterium nie pozwala na określenie kraju, w którym przeprowadzono ostatnią istotną obróbkę, można zastosować inne kryteria, takie jak kryterium wartości dodanej lub określenie konkretnej operacji przetwarzania. Te same zasady należy stosować w odniesieniu do przepisów celnych UE.

⁽¹⁾ Dz.U. L 302 z 19.10.1992, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (UE) nr 513/2013 z dnia 4 czerwca 2013 r. nakładające tymczasowe cło antydumpingowe na przywóz modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego i głównych komponentów (tj. ogniów i płytek) pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej i zmieniające rozporządzenie (UE) nr 182/2013 poddające rejestracji przywóz tych produktów pochodzących lub wysyłanych z Chińskiej Republiki Ludowej (Dz.U. L 152 z 5.6.2013, s. 5).⁽³⁾ Decyzja Rady 94/800/WE z dnia 22 grudnia 1994 r. dotycząca zawarcia w imieniu Wspólnoty Europejskiej w dziedzinach wchodzących w zakres jej kompetencji, porozumień, będących wynikiem negocjacji wielostronnych w ramach Rundy Urugwajskiej (1986–1994) (Dz.U. L 336 z 23.12.1994, s. 1).

- (9) Ogniwa fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego są zaklasyfikowane do pozycji 8541 systemu zharmonizowanego (HS). Moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego są zaklasyfikowane do tej samej pozycji. Materiał do produkcji, tj. płytki z krzemu, jest zaklasyfikowany do pozycji 3818 HS. Reguła opierająca się na zmianie pozycji taryfowej odzwierciedla zatem adekwatnie ostatnią istotną obróbkę ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego. Jednocześnie wyklucza ona montaż paneli lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego z ogniw w celu nadania statusu pochodzenia produktowi końcowemu, jako że zarówno panele, jak i ogniwa są zaklasyfikowane do tej samej pozycji.
- (10) Reguła nadawania statusu pochodzenia w oparciu o wartość dodaną, która zazwyczaj jest połączona z regułą zmiany pozycji taryfowej, w odniesieniu do produktów, których ostatnia obróbka jest operacją montażu, nie jest właściwa w przypadku modułów lub paneli fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego, jako że wymaganą przewidywalność i pewność prawa można skuteczniej osiągnąć poprzez określenie najbardziej znaczącego etapu produkcji tych konkretnych produktów.
- (11) Jeśli niespełniona jest podstawowa reguła zmiany pozycji taryfowej, w celu określenia pochodzenia paneli lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego stosuje się tak zwaną „regułę kryteriów pozostałych”. W takim przypadku status pochodzenia ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego lub największej pod względem wartości części ogniw fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego powinien również być statusem pochodzenia paneli lub modułów.
- (12) Moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego mogą być również pod pewnymi warunkami zaklasyfikowane do pozycji 8501 HS. W odniesieniu do tych paneli lub modułów fotowoltaicznych z krzemu krystalicznego należy ustanowić podobną regułę jak w przypadku pozycji 8541 HS.
- (13) Należy zatem odpowiednio zmienić rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 ⁽¹⁾.
- (14) Komitet Kodeksu Celnego nie wydał opinii. Uznano, że niezbędny jest akt wykonawczy, i przewodniczący przedłożył komitetowi odwoławczemu projekt aktu wykonawczego do dalszego rozpatrzenia. Komitet odwoławczy nie wydał opinii,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W załączniku 11 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie siódmego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiające przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny (Dz.U. L 253 z 11.10.1993, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

W załączniku 11 do rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 wprowadza się następujące zmiany:

- 1) pomiędzy zapisami dotyczącymi produktów sklasyfikowanych pod kodami CN ex 8482 i ex 8520 dodaje się zapis w brzmieniu:

„Ex 8501	Moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego	Wytwarzanie z materiałów objętych dowolną pozycją, z wyjątkiem pozycji, do której zaklasyfikowano produkt, oraz pozycji 8541. Jeśli produkt jest wytworzony z materiałów zaklasyfikowanych do pozycji 8501 lub 8541, status pochodzenia tych materiałów jest także statusem pochodzenia produktu. Jeśli produkt jest wytworzony z materiałów zaklasyfikowanych do pozycji 8501 lub 8541, pochodzących z więcej niż jednego kraju, status pochodzenia największej pod względem wartości części tych materiałów jest także statusem pochodzenia produktu.”
----------	--	---

- 2) pomiędzy zapisami dotyczącymi produktów sklasyfikowanych pod kodami CN ex 8528 i ex 8542 dodaje się zapis w brzmieniu:

„Ex 8541	Ogniwa, moduły lub panele fotowoltaiczne z krzemu krystalicznego	Wytwarzanie z materiałów objętych jakąkolwiek pozycją, oprócz pozycji, do której zaklasyfikowano produkt. Jeśli produkt jest wytworzony z materiałów zaklasyfikowanych do pozycji 8541, status pochodzenia tych materiałów jest również statusem pochodzenia produktu. Jeśli produkt jest wytworzony z materiałów zaklasyfikowanych do pozycji 8541, pochodzących z więcej niż jednego kraju, status pochodzenia największej pod względem wartości części tych materiałów jest również statusem pochodzenia produktu.”
----------	--	---

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 1358/2013**z dnia 17 grudnia 2013 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,

uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	AL	55,3
	IL	216,6
	MA	74,1
	TN	106,3
	TR	89,0
	ZZ	108,3
0707 00 05	AL	106,5
	MA	158,2
	TR	143,0
	ZZ	135,9
0709 93 10	MA	136,8
	TR	132,3
	ZZ	134,6
0805 10 20	AR	26,3
	MA	57,5
	TR	64,1
	UY	27,9
	ZA	38,4
	ZZ	42,8
0805 20 10	MA	54,6
	ZZ	54,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	IL	107,2
	JM	139,0
	TR	69,4
	ZZ	105,2
0805 50 10	AR	102,8
	TR	58,1
	ZZ	80,5
0808 10 80	CN	77,6
	MK	27,7
	NZ	153,0
	US	119,0
	ZZ	94,3
0808 30 90	TR	121,5
	US	158,4
	ZZ	140,0

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

DYREKTYWY

DYREKTYWA WYKONAWCZA KOMISJI 2013/63/UE

z dnia 17 grudnia 2013 r.

zmieniająca załączniki I i II do dyrektywy Rady 2002/56/WE w odniesieniu do minimalnych warunków, które muszą spełniać sadzeniaki i partie sadzeniaków

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

I i II do dyrektywy 2002/56/WE oraz dodać do załącznika II ograniczenia dotyczące brunatnej zgnilizny, parchu zwykłego i sadzeniaków, które stały się nadmiernie odwodnione i pomarszczone.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2002/56/WE z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie obrotu sadzoniakami ziemniaków⁽¹⁾, w szczególności jej art. 24,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Od czasu przyjęcia dyrektywy 2002/56/WE opracowano nowe metody hodowli ziemniaka, a narzędzia diagnostyczne do identyfikacji organizmów szkodliwych i praktyki rolne mające na celu zwalczanie rozprzestrzeniania się organizmów szkodliwych uległy poprawie.

(2) Te zmiany techniczne pozwalają na produkcję sadzoniaków spełniających bardziej rygorystyczne wymogi niż te, które określono w załącznikach I i II do dyrektywy 2002/56/WE. Jednocześnie uzyskano dostęp do wiedzy na temat nowych czynników chorobotwórczych, a wiedza na temat istniejących chorób zmieniła się i wskazuje, że niektóre choroby wymagają bardziej rygorystycznych środków.

(3) W tym kontekście i w świetle postępu technicznego i naukowego dostosowano normę Europejskiej Komisji Gospodarczej Organizacji Narodów Zjednoczonych (EKG ONZ) dotyczącą wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej sadzoniaków⁽²⁾.

(4) Biorąc pod uwagę te zmiany, należy uaktualnić pewne minimalne warunki i tolerancje określone w załącznikach

(5) Od czasu przyjęcia dyrektywy 2002/56/WE opracowano wiedzę naukową dotyczącą związku między liczbą pokoleń a poziomem obecności szkodników sadzoniaków. Ograniczenie liczby pokoleń jest niezbędne w celu zmniejszenia ryzyka fitosanitarnego stwarzanego przez szkodniki w formie utajonej. Jest ono niezbędne, aby ograniczyć to ryzyko, a nie są dostępne żadne inne mniej rygorystyczne środki, które mogłyby je zastąpić. Maksymalnie siedem pokoleń dla wstępnych elitarnych sadzoniaków i sadzoniaków elitarnych zapewnia równowagę między potrzebą mnożenia wystarczającej ilości sadzoniaków do produkcji sadzoniaków kwalifikowanych oraz ochroną ich stanu zdrowotnego.

(6) Wymogi dotyczące szkodliwego organizmu *Synchytrium endobioticum* (Schilb.) Perc. powinny zostać usunięte z załącznika I, ponieważ jego obecność na sadzoniakach reguluje dyrektywa Rady 69/464/EWG⁽³⁾. Wymogi dotyczące szkodliwego organizmu *Corynebacterium sepedonicum* (Spieck. et Koth.) Skapt. i Burkh., którego nazwa została zastąpiona przez *Clavibacter michiganensis* subsp. *sepedonicus* (Spieck. et Koth.) Davis et al., powinny zostać usunięte z załączników I i II, ponieważ jego obecność na sadzoniakach reguluje dyrektywa Rady 93/85/EWG⁽⁴⁾. Wymogi dotyczące szkodliwego organizmu *Heterodera rostochiensis* Woll., którego nazwa została zastąpiona przez *Globodera rostochiensis* (Wollenweber) Behrens, powinny zostać usunięte z załącznika II, ponieważ jego obecność na sadzoniakach reguluje dyrektywa Rady 2007/33/WE⁽⁵⁾. Wymogi dotyczące szkodliwego organizmu *Pseudomonas solanacearum* (Smith) Smith, którego

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 20.7.2002, s. 60.

⁽²⁾ Norma EKG ONZ S-1 dotycząca wprowadzania do obrotu i kontroli jakości handlowej sadzoniaków, wydanie z 2011 r., Nowy Jork.

⁽³⁾ Dyrektywa Rady 69/464/EWG z dnia 8 grudnia 1969 r. w sprawie zwalczania raka ziemniaczanego (Dz.U. L 323 z 24.12.1969, s. 1).

⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 93/85/EWG z dnia 4 października 1993 r. w sprawie zwalczania bakteriozy pierścieniowej ziemniaka (Dz.U. L 259 z 18.10.1993, s. 1).

⁽⁵⁾ Dyrektywa Rady 2007/33/WE z dnia 11 czerwca 2007 r. w sprawie zwalczania mątwików tworzących cysty na ziemniaku i uchylająca dyrektywę 69/465/EWG (Dz.U. L 156 z 16.6.2007, s. 12).

nazwa została zastąpiona przez *Ralstonia solanacearum* (Smith) Yabuuchi et al., powinny zostać usunięte z załącznika II, ponieważ jego obecność na sadzeniakach reguluje dyrektywa Rady 98/57/WE ⁽¹⁾.

- (7) Należy zatem odpowiednio zmienić załączniki I i II do dyrektywy 2002/56/WE.
- (8) Środki przewidziane w niniejszej dyrektywie są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Nasion i Materiału Rozmnożeniowego dla Rolnictwa, Ogrodnictwa i Leśnictwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2002/56/WE

W załącznikach I i II do dyrektywy 2002/56/WE wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Transpozycja

Państwa członkowskie przyjmują i publikują, najpóźniej do dnia 31 grudnia 2015 r., przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Państwa członkowskie stosują te przepisy od dnia 1 stycznia 2016 r.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określane są przez państwa członkowskie.

Artykuł 3

Wejście w życie

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 4

Adresaci

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 98/57/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie kontroli organizmu *Ralstonia solanacearum* (Smith), Yabuuchi i wsp. (Dz.U. L 235 z 21.8.1998, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

W załącznikach I i II do dyrektywy 2002/56/WE wprowadza się następujące zmiany:

1) w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Sadzeniaki elitarnie spełniają następujące warunki minimalne:

- a) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin stwierdzona liczba roślin porażonych czarną nóżką nie może przekroczyć 1,0 %;
- b) liczba uprawianych roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie mogą przekroczyć łącznie 0,1 %, a w bezpośrednim potomstwie nie mogą przekroczyć łącznie 0,25 %;
- c) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie może przekroczyć 4,0 %;
- d) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin stwierdzona liczba roślin wykazujących oznaki mozaiki i liczba roślin wykazujących oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie mogą przekroczyć łącznie 0,8 %.

2. Kwalifikowane sadzeniaki spełniają następujące warunki minimalne:

- a) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin stwierdzona liczba roślin porażonych czarną nóżką nie może przekraczać 4,0 %;
- b) liczba roślin niezgodnych z odmianą i liczba roślin należących do innej odmiany nie mogą przekroczyć łącznie 0,5 %, oraz w bezpośrednim potomstwie nie mogą przekroczyć łącznie 0,5 %;
- c) w bezpośrednim potomstwie liczba roślin wykazujących oznaki infekcji wirusowej nie może przekroczyć 10,0 %;
- d) w trakcie urzędowej kontroli uprawianych roślin stwierdzona liczba roślin wykazujących oznaki mozaiki i liczba roślin wykazujących oznaki spowodowane przez wirusa liściozwoju nie mogą przekroczyć łącznie 6,0 %.”;

b) skreśla się pkt 3;

c) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Zakres tolerancji dopuszczony w pkt 1 lit. c) i d) oraz w pkt 2 lit. c) i d) ma zastosowanie jedynie w przypadku, gdy choroby wirusowe są wywołane wirusami często występującymi w Europie.”;

d) skreśla się pkt 5 i 6;

e) dodaje się punkt w brzmieniu:

„7. Maksymalna liczba pokoleń sadzeniaków elitarnych wynosi cztery, a łączna liczba pokoleń wstępnych sadzeniaków elitarnych w polu i sadzeniaków elitarnych wynosi siedem.

Maksymalna liczba pokoleń kwalifikowanych sadzeniaków wynosi dwa.

Jeżeli pokolenie nie jest podane na etykiecie urzędowej, sadzeniaki powinny być uważane za należące do maksymalnego pokolenia, które jest dopuszczone w obrębie danej kategorii.”;

2) załącznik II otrzymuje brzmienie:

„ZAŁĄCZNIK II

MINIMALNE WARUNKI JAKOŚCIOWE DLA PARTII SADZENIAKÓW

Zakres tolerancji dla następujących zanieczyszczeń, wad i chorób dozwolonych w odniesieniu do sadzeniaków:

- 1) obecność ziemi i substancji obcych: 1,0 % wagowo dla sadzeniaków elitarnych i 2,0 % wagowo dla kwalifikowanych sadzeniaków;
- 2) sucha lub mokra zgnilizna, z wyjątkiem zgnilizny wywołanej przez *Synchytrium endobioticum*, *Clavibacter michiganensis* subsp. *sepedonicus* lub *Ralstonia solanacearum*: 0,5 % wagowo, z czego mokra zgnilizna 0,2 % wagowo;
- 3) wady zewnętrzne, np. bulwy uszkodzone lub o wadliwym kształcie: 3,0 % wagowo;
- 4) parch zwykły na bulwach występujący na ponad jednej trzeciej ich powierzchni: 5,0 % wagowo;
- 5) brunatna zgnilizna na bulwach występująca na ponad 10,0 % ich powierzchni: 5,0 % wagowo;
- 6) parch prószysty na bulwach występujący na ponad 10,0 % ich powierzchni: 3,0 % wagowo;
- 7) pomarszczone bulwy z powodu nadmiernego odwodnienia lub odwodnienia spowodowanego przez parch sreb-rzysty: 1,0 % wagowo.

Łączna tolerancja dla pozycji 2–7: 6,0 % wagowo dla sadzeniaków elitarnych i 8,0 % wagowo dla kwalifikowanych sadzeniaków.”.

DECYZJE

DECYZJA RADY 2013/768/WPZiB

z dnia 16 grudnia 2013 r.

w sprawie działań UE wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 26 ust. 2 i art. 31 ust. 1,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 6 grudnia 2006 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 61/89 zatytułowaną „Ku traktatowi o handlu bronią: ustanowienie wspólnych międzynarodowych standardów przywozu, wywozu i przekazywania broni konwencjonalnej”, co rozpoczęło działania ONZ dotyczące traktatu o handlu bronią („działania na rzecz traktatu o handlu bronią”). W dniu 2 grudnia 2009 r. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło rezolucję 64/48 zatytułowaną „Traktat o handlu bronią”, na mocy której postanowiono zwołać w 2012 r. konferencję ONZ poświęconą traktatowi o handlu bronią, aby opracować prawnie wiążący instrument dotyczący jak najwyższych wspólnych standardów międzynarodowych w zakresie transferu broni konwencjonalnej.
- (2) Ponieważ konferencja ONZ poświęcona traktatowi o handlu bronią zwołana na lipiec 2012 r. nie była w stanie uzgodnić w ustalonym terminie dokumentu końcowego oraz zgodnie z rezolucją 67/234 A przyjętą w dniu 24 grudnia 2012 r. przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, ostateczną konferencję ONZ poświęconą traktatowi o handlu bronią zwołano na marzec 2013 r. Opracowano na niej zrównoważony i oparty na szerokich podstawach tekst traktatu, który jednak nie został zatwierdzony z powodu sprzeciwu trzech członków ONZ. Sprawę przekazano zatem Zgromadzeniu Ogólnemu ONZ, które przyjęło w dniu 2 kwietnia 2013 r., znaczną większością głosów, traktat o handlu bronią w głosowaniu rezolucji A/RES/67/234 B. Traktat został następnie otwarty do podpisu w dniu 3 czerwca 2013 r. i wejdzie w życie po pięćdziesiątej ratyfikacji. Wszystkie państwa członkowskie Unii podpisały traktat.
- (3) W konkluzjach z 11 grudnia 2006 r., 10 grudnia 2007 r., 12 lipca 2010 r. i 25 czerwca 2012 r. Rada wyraziła swoje zdecydowane zaangażowanie na rzecz nowego, prawnie wiążącego instrumentu międzynarodowego, który powinien ustanowić jak najwyższe wspólne międzynarodowe standardy regulujące legalny handel bronią konwencjonalną i który powinien być do zaakceptowania dla wszystkich państw, a zatem – uniwersalny.
- (4) Aby propagować powszechność i znaczenie działań na rzecz traktatu o handlu bronią, Rada przyjęła decyzję 2009/42/WPZiB ⁽¹⁾ i decyzję 2010/336/WPZiB ⁽²⁾, które wspierają, między innymi, zorganizowanie wielu regionalnych seminariów poświęconym kwestiom globalnym. Po zorganizowanej w lipcu 2012 r. konferencji ONZ, która nie przyniosła rozstrzygnięcia, działania Unii na rzecz wsparcia traktatu o handlu bronią zostały uzupełnione decyzją Rady 2013/43/WPZiB ⁽³⁾.
- (5) Aktualnym priorytetem jest wspieranie szybkiego wejścia w życie i pełnej realizacji traktatu. Zgodnie z wcześniej zadeklarowanym wsparciem dla działań na rzecz traktatu o handlu bronią, Unia może znacznie przyczynić się do realizacji tego celu, w szczególności wykorzystując swoje wieloletnie doświadczenie w finansowaniu wsparcia kontroli eksportu i finansowaniu działań informacyjnych. Z uwagi na fakt, że licencje dotyczące broni i produktów podwójnego zastosowania pozostają w Unii w zakresie odpowiedzialności krajowej, wiedza dotycząca kontroli eksportu wykorzystywana do wsparcia finansowanej przez Unię pomocy i programów informacyjnych zależy w dużym stopniu od państw członkowskich. Podstawowe znaczenie dla sukcesu unijnej pomocy na rzecz kontroli eksportu i działań informacyjnych ma to, by państwa członkowskie wyznaczyły ekspertów, którzy zajmą się programami Unii.

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2009/42/WPZiB z dnia 19 stycznia 2009 r. w sprawie wspierania, w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa, działań UE mających na celu promowanie w krajach trzecich procesu prowadzącego do zawarcia traktatu o handlu bronią (Dz.U. L 17 z 22.1.2009, s. 39).

⁽²⁾ Decyzja Rady 2010/336/WPZiB z dnia 14 czerwca 2010 r. w sprawie działań UE wspierających traktat o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 152 z 18.6.2010, s. 14).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2013/43/WPZiB z dnia 22 stycznia 2013 r. w sprawie dalszych działań Unii wspierających negocjacje dotyczące traktatu o handlu bronią w ramach europejskiej strategii bezpieczeństwa (Dz.U. L 20 z 23.1.2013, s. 53).

- (6) Jeżeli chodzi o kontrolę eksportu broni, unijną pomoc i działania informacyjne prowadzono na podstawie wspólnego działania Rady 2008/230/WPZiB⁽¹⁾ oraz decyzji Rady 2009/1012/WPZiB⁽²⁾ i 2012/711/WPZiB⁽³⁾. Podjęte działania dotyczyły różnych państw trzecich w bliskim sąsiedztwie Unii, a ich celem było wzmocnienie ich systemów kontroli eksportu broni oraz zapewnienie większej wiarygodności i przejrzystości.
- (7) Unia dostarcza także od wielu lat pomocy na rzecz kontroli eksportu w przypadku produktów podwójnego zastosowania na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1717/2006⁽⁴⁾, w którym ustanowiono Instrument na rzecz Stabilności, z którego świadczy się pomoc na rozwój ram prawnych i zdolności instytucjonalnych w zakresie ustanawiania i egzekwowania skutecznej kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, co obejmuje również środki współpracy regionalnej. W dniu 28 kwietnia 2004 r. Rada Bezpieczeństwa ONZ przyjęła rezolucję nr 1540 (2004) („rezolucja RB ONZ nr 1540 (2004)”), zgodnie z którą należy skutecznie kontrolować transfery towarów związanych z bronią masowego rażenia. Unia wsparła wdrażanie rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004), w szczególności poprzez wspólne działanie Rady 2006/419/WPZiB⁽⁵⁾, wspólne działanie Rady 2008/368/WPZiB⁽⁶⁾ oraz decyzję Rady 2013/391/WPZiB⁽⁷⁾, a w przypadku wymiaru kontroli eksportu zamieszczonego w rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) – poprzez swoje programy wsparcia dotyczące kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania.
- (8) Oprócz konkretnej pomocy w zakresie kontroli eksportu broni, kontrole przygotowane w ramach wdrażania rezolucji RB ONZ nr 1540 (2004) i na mocy programów pomocy unijnej w zakresie kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, przyczyniają się do ogólnej zdolności skutecznego wdrażania traktatu o handlu bronią, gdyż w wielu przypadkach przepisy, procedury administracyjne i agencje odpowiedzialne za kontrolę eksportu produktów podwójnego zastosowania pokrywają się z tymi odpowiedzialnymi za kontrolę eksportu broni konwencjonalnej. Zatem pomoc świadczona w dziedzinie produktów podwójnego zastosowania wspiera zdolności w zakresie kontroli eksportu broni. Podstawowe znaczenie ma więc zapewnienie ścisłej koordynacji działań prowadzonych w ramach kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania i tych wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią.
- (9) Z uwagi na tę pożądaną koordynację pomocy na rzecz kontroli eksportu zapewnianej w innych stosownych obszarach, działania wspierane na mocy niniejszej decyzji mają na celu wzmocnienie zdolności w zakresie kontroli transferu broni w wielu państwach beneficjentach, tak aby wesprzeć skuteczne i produktywne wdrożenie traktatu o handlu bronią. Ponieważ wpływ traktatu będzie zależał od stopnia jego uniwersalizacji i poziomu jego przestrzegania, należy również wspierać działania informacyjne i podnoszące świadomość, tak aby zwiększyć wsparcie właściwych podmiotów i innych państw trzecich dla traktatu oraz zwiększyć zainteresowanie jego wdrożeniem.
- (10) Rada powierzyła techniczne aspekty wykonania decyzji 2009/2012/WPZiB i 2012/711/WPZiB Niemieckiemu Federalnemu Biuru Gospodarki i Kontroli Wywozu (zwanemu dalej „BAFA”). Zakończyło ono z sukcesem organizowanie wszystkich działań, o których mowa w decyzji Rady 2009/1012/WPZiB. BAFA jest również agencją wykonawczą dla projektów dotyczących kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania finansowanych w ramach Instrumentu na rzecz Stabilności. W związku z tym wybór BAFA na agencję wykonawczą w przypadku działań Unii wspierających wdrożenie traktatu o handlu bronią w państwach trzecich jest uzasadniony jej sprawdzonym doświadczeniem, kwalifikacjami i konieczną wiedzą dotyczącą całego przekroju unijnych działań w zakresie kontroli eksportu, zarówno w przypadku kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania, jak i kontroli eksportu broni. Wybór BAFA ułatwi określenie synergii między działaniami kontrolnymi w zakresie eksportu produktów podwójnego zastosowania, jak i eksportu broni, by upewnić się, że pomoc związana z traktatem o handlu bronią właściwie uzupełnia pomoc już świadczoną na mocy istniejących programów pomocy w zakresie kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania i kontroli eksportu broni,
- (1) Wspólne działanie Rady 2008/230/WPZiB z dnia 17 marca 2008 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia (Dz.U. L 75 z 18.3.2008, s. 81).
- (2) Decyzja Rady 2009/1012/WPZiB z dnia 22 grudnia 2009 r. w sprawie wspierania działań UE mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 348 z 29.12.2009, s. 16).
- (3) Decyzja Rady 2012/711/WPZiB z dnia 19 listopada 2012 r. w sprawie wsparcia dla działań Unii mających na celu propagowanie wśród państw trzecich kontroli wywozu uzbrojenia oraz zasad i kryteriów wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB (Dz.U. L 321 z 20.11.2012, s. 62).
- (4) Rozporządzenie (WE) nr 1717/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. ustanawiające Instrument na rzecz Stabilności (Dz.U. L 327 z 24.11.2006, s. 1).
- (5) Wspólne działanie Rady 2006/419/WPZiB z dnia 12 czerwca 2006 r. wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 165 z 17.6.2006, s. 30).
- (6) Wspólne działanie Rady 2008/368/WPZiB z dnia 14 maja 2008 r. wspierające wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w ramach realizacji strategii UE przeciwko rozprzestrzenianiu broni masowego rażenia (Dz.U. L 127 z 15.5.2008, s. 78).
- (7) Decyzja Rady 2013/391/WPZiB z dnia 22 lipca 2013 r. wspierająca praktyczne wdrożenie rezolucji Rady Bezpieczeństwa Organizacji Narodów Zjednoczonych nr 1540 (2004) w sprawie nierozprzestrzeniania broni masowego rażenia i środków jej przenoszenia (Dz.U. L 198 z 23.7.2013, s. 40).

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. W celu wsparcia szybkiego wejścia w życie i wdrożenia traktatu o handlu bronią Unia podejmuje działania mające następujące cele:

- wspieranie wielu państw na ich wniosek w celu wzmocnienia ich systemów kontroli transferu broni, tak aby były w stanie wdrożyć traktat o handlu bronią;
- zwiększanie poziomu wiedzy i zakresu odpowiedzialności w przypadku traktatu o handlu bronią, na szczeblu krajowym i regionalnym, odpowiednich organów krajowych i regionalnych oraz podmiotów społeczeństwa obywatelskiego, tak aby były one dalej zaangażowane we wdrażanie traktatu o handlu bronią.

2. Aby osiągnąć cele, o których mowa w ust. 1, Unia realizuje następujące działania prowadzone w ramach projektu:

- a) pomoc państwom beneficjentom w przygotowywaniu, uaktualnianiu i wdrażaniu, odpowiednio, właściwych środków legislacyjnych i administracyjnych mających na celu ustanowienie i rozwijanie skutecznego systemu kontroli transferu broni zgodnie z wymogami traktatu o handlu bronią;
- b) zwiększanie wiedzy fachowej i zdolności państw beneficjentów w zakresie licencji i urzędników egzekwujących wykonanie, w szczególności dzięki wymianie najlepszych praktyk, szkoleniom i dostępowi do właściwych źródeł informacji, tak aby zapewnić odpowiednie wdrożenie i egzekwowanie w przypadku kontroli transferu broni;
- c) propagowanie przejrzystości w międzynarodowym handlu bronią dzięki zawartym w traktacie o handlu bronią wymogom dotyczącym przejrzystości;
- d) propagowanie trwałego przystępowania przez państwa beneficjentów do traktatu o handlu bronią w ramach angażowania właściwych podmiotów krajowych i regionalnych, takich jak parlamenty narodowe, właściwe organizacje regionalne i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, którzy od dawna zainteresowani są monitorowaniem skutecznego wdrażania traktatu o handlu bronią;
- e) propagowanie szerszego zainteresowania traktatem o handlu bronią poprzez angażowanie się we współpracę z państwami, które nie podjęły żadnych kroków, by przyjąć traktat o handlu bronią, co ma wspierać jego uniwersalizację.

Szczegółowy opis działań prowadzonych w ramach projektu, o których mowa w niniejszym ustępie, przedstawiono w załączniku.

Artykuł 2

1. Za wykonanie niniejszej decyzji odpowiada Wysoki Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („Wysoki Przedstawiciel”).

2. Realizacja techniczna działań prowadzonych w ramach projektu, o których mowa w art. 1 ust. 2, jest prowadzona przez Niemieckie Federalne Biuro Gospodarki i Kontroli Wywozu (BAFA).

3. BAFA wykonuje swoje zadanie pod kierownictwem Wysokiego Przedstawiciela. W tym celu Wysoki Przedstawiciel dokonuje niezbędnych ustaleń z BAFA.

Artykuł 3

1. Finansowa kwota odniesienia na realizację działań prowadzonych w ramach projektu, o których mowa w art. 1 ust. 2, wynosi 5 200 000 EUR. Ogólny szacunkowy budżet całego projektu wynosi 6 445 000 EUR. Część szacunkowego budżetu, która nie zostanie pokryta z kwoty odniesienia, jest zapewniana poprzez współfinansowanie przez rząd Republiki Federalnej Niemiec.

2. Wydatkami pokrywanymi z kwoty odniesienia określonej w ust. 1 zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Komisja nadzoruje właściwe zarządzanie wydatkami, o których mowa w ust. 1. W tym celu Komisja zawiera umowę o udzielenie dotacji z BAFA. Umowa ta zawiera zobowiązanie BAFA do zapewnienia wyeksponowania wkładu Unii stosownie do jego wielkości.

4. Komisja dokłada starań, aby umowę o udzielenie dotacji, o której mowa w ust. 3, zawarto jak najszybciej po wejściu w życie niniejszej decyzji. Informuje ona Radę o wszelkich trudnościach z tym związanych i o dacie zawarcia umowy o udzielenie dotacji.

Artykuł 4

1. Wysoki Przedstawiciel składa Radzie sprawozdania z wykonywania niniejszej decyzji na podstawie regularnych sprawozdań przygotowywanych przez BAFA. Sprawozdania te stanowią dla Rady podstawę do przeprowadzenia oceny.

2. Komisja dostarcza informacji na temat aspektów finansowych realizacji działań prowadzonych w ramach projektu, o których mowa w art. 1 ust. 2.

Artykuł 5

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Niniejsza decyzja traci moc 36 miesięcy po dacie zawarcia umowy o udzielenie dotacji, o której mowa w art. 3 ust. 3. Niniejsza decyzja traci jednak moc dnia 17 czerwca 2014, jeśli przed tą datą nie zawarto żadnej umowy o udzielenie dotacji.

Sporządzono w Brukseli dnia 16 grudnia 2013 r.

W imieniu Rady

C. ASHTON

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

DZIAŁANIA PROWADZONE W RAMACH PROJEKTU, O KTÓRYCH MOWA W ART. 1 UST. 2

1. Kontekst i uzasadnienie wsparcia w ramach WPZiB

Niniejsza decyzja oparta jest na wcześniejszych decyzjach Rady mających na celu wsparcie procesu ONZ prowadzącego do przyjęcia traktatu o handlu bronią i do propagowania rozwijania przez państwa trzecie bardziej odpowiedzialnego i przejrzystego systemu kontroli eksportu broni⁽¹⁾. Zgromadzenie Ogólne ONZ przyjęło traktat w dniu 2 kwietnia 2013 r., i został on otwarty do podpisu w dniu 3 czerwca 2013 r.

Deklarowanym przedmiotem traktatu jest „wprowadzenie jak najsurowszych wspólnych międzynarodowych norm regulujących międzynarodowy handel bronią konwencjonalną lub poprawiających regulacje dotyczące międzynarodowego handlu bronią konwencjonalną, zapobieganie nielegalnemu handlowi bronią konwencjonalną i zwalczanie takiego handlu, jak również zapobieganie skierowaniu takiej broni na drogę nielegalnego handlu”. A jego deklarowanym celem: „przyczynianie się do międzynarodowego i regionalnego pokoju, bezpieczeństwa i stabilności, zmniejszanie cierpień ludzkich oraz propagowanie współpracy, przejrzystości i odpowiedzialnych działań państw stron w handlu bronią konwencjonalną, co ma budować zaufanie między stronami”. Przedmiot i cel traktatu są zatem zgodne z ogólnymi dążeniami Unii w dziedzinie polityki zagranicznej i bezpieczeństwa zawartymi w art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej i bardziej szczegółowo opisanymi w europejskiej strategii bezpieczeństwa.

W związku z przyjęciem traktatu o handlu bronią przez Zgromadzenie Ogólne ONZ, Unia określiła trzy główne wyzwania związane z traktatem: zapewnienie jego szybkiego wejścia w życie, zapewnienie skutecznego wdrożenia, a także praca na rzecz jego uniwersalizacji. Pomoc w zakresie kontroli eksportu i działania informacyjne mają podstawowe znaczenie dla sprostania tym wyzwaniom, i stanowią zatem główny element niniejszej decyzji.

Jeżeli chodzi o pomoc w zakresie kontroli eksportu, niniejsza decyzja przewiduje rozwijanie wielu specjalnych programów pomocy, dzięki którym państwa beneficjenci będą korzystały z pomocy w kompleksowy i dopasowany do ich potrzeb sposób, w celu spełnienia wymogów traktatu o handlu bronią. Pomoc będzie rozwijana zgodnie z harmonogramem pomocy, który ma zostać uzgodniony z państwami beneficjentami i określać priorytety działań, zapewniać lokalne przejmowanie odpowiedzialności i wykazywać zaangażowanie państw na rzecz ratyfikowania traktatu.

Prócz specjalnych programów pomocy niniejsza decyzja przewiduje działania pomocowe *ad hoc*, które będą stanowić uzupełnienie specjalnych programów pomocy w zakresie wychodzenia naprzeciw innym państwom beneficjentom o ograniczonych i dobrze określonych potrzebach. Działania pomocowe *ad hoc* umożliwią Unii reagowanie na wnioski o pomoc w elastyczny i otwarty sposób.

Aby przyczynić się do długoterminowego zrównoważenia przez państwa beneficjentów działań na rzecz kontroli transferu broni, niniejsza decyzja ma na celu zaangażowanie podmiotów, takich jak parlamenty narodowe, właściwe organizacje regionalne i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego, którzy są zainteresowani długoterminowym monitorowaniem skutecznego wdrożenia traktatu o handlu bronią.

Ponadto, jeżeli chodzi o wyzwanie dotyczące uniwersalizacji traktatu o handlu bronią, niniejsza decyzja zawiera element dotyczący działań informacyjnych, którego celem jest zaangażowanie wszystkich właściwych państw. Wybrana opcja dotyczy zaangażowania państw poprzez efekt mnożnikowy dzięki właściwym organizacjom regionalnym, do których te państwa należą, i które to organizacje przeprowadzają działania związane z kontrolą transferu broni.

Niniejsza decyzja przewiduje zatem kompleksowy zestaw działań pomocowych i informacyjnych, które mają służyć odpowiedniemu radzeniu sobie z trzema zidentyfikowanymi wyzwaniami. Aktywne radzenie sobie z tymi wyzwaniami jest zgodne z długoterminowym i zdecydowanym poparciem, jakiego Unia i jej państwa członkowskie udzielają traktatowi o handlu bronią.

2. Cele ogólne

Podstawowym celem niniejszej decyzji jest wspieranie wielu państw – na ich wniosek – w dążeniu do wzmocnienia ich systemów kontroli transferu broni, tak aby były w stanie skutecznie wdrożyć traktat o handlu bronią. Wysiłki na rzecz pomocy przygotowane w tych ramach byłyby następnie powtarzane w szerszym kontekście zaangażowania właściwych podmiotów i w ramach działań informacyjnych skierowanych do innych państw. W szczególności działanie Unii zapewni:

⁽¹⁾ Zob. decyzja 2010/336/WPZiB, decyzja 2013/43/WPZiB, decyzja 2009/1012/WPZiB i decyzja 2012/711/ WPZiB.

- a) wzmocnienie zdolności państw beneficjentów w zakresie kontroli transferu broni;
- b) większą świadomość i odpowiedzialność właściwych podmiotów, takich jak właściwe organizacje regionalne, parlamenty narodowe i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego zainteresowani długoterminową skutecznością wdrożenia traktatu;
- c) kontakty z innymi państwami w celu wsparcia uniwersalizacji traktatu.

3. Opis działań prowadzonych w ramach projektu

3.1. Ustanowienie zespołu ekspertów

3.1.1. Cel projektu

Celem ustanowienia zespołu ekspertów jest zapewnienie agencji wykonawczej dobrze określonego, kompetentnego i odpowiedzialnego zasobu kadrowego, by właściwie odpowiadać na wnioski o pomoc i by wspierać podejmowane następnie działania pomocowe. Taki zespół ma również zachęcić agencje państw członkowskich zajmujące się kontrolą eksportu do mianowania właściwych ekspertów, gdyż ich dostępność i zaangażowanie w działania pomocowe będzie miało podstawowe znaczenie dla możliwości przeprowadzania danych działań.

3.1.2. Opis projektu

Agencja wykonawcza ustanowi zespół ekspertów. Eksperci ci będą prowadzili działania pomocowe opracowane dla państw beneficjentów zgodnie z ich obszarami wiedzy i potrzebami określonymi przez państwa beneficjentów i ich dotyczącymi.

Wybierając ekspertów, agencja wykonawcza powinna zapewnić jak największą reprezentację geograficzną. Powinna wykorzystać właściwych i dostępnych ekspertów z innych agencji kontroli eksportu w Unii. Powinna również zachęcać do udziału ekspertów z państw, które przygotowywały ostatnio, z sukcesem, krajowe systemy kontroli transferu broni, w tym systemy przygotowane w połączeniu z otrzymaną pomocą międzynarodową.

Ogół wiedzy zapewnianej przez zespół ekspertów powinien obejmować pełen zakres krajowych systemów kontroli transferu broni, w szczególności kwestie prawne, związane z licencjami, celne i związane z egzekwowaniem, informacyjne, związane ze ściganiem i karaniem, związane ze sprawozdawczością i przejrzystością.

3.2. Dostosowane krajowe programy pomocy prowadzone w ramach harmonogramu pomocy

3.2.1. Cel projektu

Celem specjalnych programów pomocy i związanych z nimi harmonogramów jest zwiększenie zdolności państw beneficjentów w zakresie wypełniania wymogów traktatu o handlu bronią w sposób globalny i trwały. Harmonogram zapewni państwom beneficjentom przewidywalność co do planowanych działań pomocowych i określi spodziewaną poprawę zdolności w zakresie kontroli transferu.

3.2.2. Opis projektu

Ustanowione zostaną krajowe programy pomocy dla nie więcej niż dwunastu państw beneficjentów. W pierwszych dwóch latach wdrażania decyzji przeprowadzone zostanie nie więcej niż dziesięć programów wdrażania pomocy, tak aby Unia miała możliwość zajęcia się dodatkowymi wnioskami o pomoc złożonymi na późniejszym etapie.

Specjalne programy pomocy powinny być przygotowywane zgodnie z następującymi krokami:

- a) wniosek o pomoc we wdrożeniu traktatu o handlu bronią (złożony agencji wykonawczej przez państwo trzecie). Taki wniosek powinien być jak najbardziej merytoryczny, najlepiej gdyby od razu określał, jakie konkretne obszary miałyby otrzymać pomoc. W stosownych przypadkach państwo wnioskujące powinno również odnieść się do pomocy świadczonej w przeszłości i do pomocy otrzymywanej w danym momencie od innych dawców oraz poinformować o swojej krajowej strategii wdrażania traktatu o handlu bronią;

- b) w zależności od tego, jak merytoryczny jest wniosek, oraz kryteriów ustanowionych w pkt 5.1, Wysoki Przedstawiciel, w powiązaniu z grupą roboczą Rady ds. wywozu broni konwencjonalnej (COARM) i agencją wykonawczą, podejmie decyzję o tym, czy państwo wnioskujące kwalifikuje się do otrzymania pomocy;
- c) jeżeli wniosek o pomoc został pozytywnie rozpatrzony, agencja wykonawcza zorganizuje ekspercką wizytę oceniającą. Powinna ona wynikać z bliskich kontaktów między agencją wykonawczą a państwem trzecim szukającym pomocy oraz należy w nią angażować niektórych najbardziej odpowiednich ekspertów z zespołu ekspertów, o którym mowa w pkt 3.1.
- Ekspercka wizyta oceniająca może, jeśli to możliwe, zostać przygotowana z wykorzystaniem kwestionariuszy i poprzez zebranie dostępnych informacji; obejmie ona początkową ocenę potrzeb i priorytetów państwa wnioskującego o pomoc. Pozwoli ona w szczególności na wyjaśnienie z państwem wnioskującym o pomoc, co jest potrzebne do skutecznego wdrożenia traktatu o handlu bronią oraz na porównanie tych wymogów z istniejącymi zasobami państwa w zakresie kontroli transferu broni. Taka wstępna ekspercka wizyta oceniająca obejmie wszystkie właściwe krajowe agencje i podmioty oraz wskaże zmotywowanych i odpowiedzialnych partnerów lokalnych;
- d) w oparciu o wyniki eksperckiej wizyty oceniającej agencja wykonawcza sporządzi harmonogram pomocy. Przygotowując taki harmonogram pomocy, agencja wykonawcza uwzględni związaną z traktatem o handlu bronią pomoc ewentualnie świadczoną przez inne organizacje. Jeżeli państwo szukające pomocy przygotowało już krajową strategię wdrażania traktatu o handlu bronią, agencja wykonawcza zapewni również, aby harmonogram pomocy Unii był zgodny z taką krajową strategią wdrażania;
- e) rezultaty eksperckiej wizyty oceniającej i wynikający z niej projekt harmonogramu pomocy zostaną przedstawione Komisji w ramach zwykłych finansowych i opisowych działań sprawozdawczych przewidzianych w art. 3 niniejszej decyzji;
- f) projekt harmonogramu pomocy zostanie przekazany państwu beneficjentowi do zatwierdzenia. Harmonogram ten będzie dostosowany do potrzeb państwa beneficjenta i określi priorytety pomocy;
- g) harmonogram zostanie wdrożony przy zaangażowaniu właściwych ekspertów z zespołu ekspertów i, w stosownych przypadkach, innych podmiotów.

W zależności od konkretnych potrzeb danego państwa beneficjenta ustanowienie harmonogramu będzie odbywało się z zastosowaniem zwyczajowego podejścia obejmującego pięć filarów, tradycyjnie stosowanego w przypadku pomocy w zakresie kontroli handlu strategicznego (kwestie prawne, związane z licencjami, celne i związane z egzekwowaniem, informacyjne oraz związane ze ściganiem i karaniem). Prócz tych pięciu standardowych obszarów największą uwagę poświęci się sprawozdawczości i przejrzystości.

Zakres instrumentów pomocy będzie obejmował w szczególności przeglądy prawa, seminaria szkoleniowe, warsztaty, wizyty studyjne oraz wykorzystanie narzędzi sieciowych i źródeł informacji. Takie instrumenty pomocy będą wybierane przez agencję wykonawczą zgodnie z dokładnymi potrzebami i priorytetami określonymi podczas eksperckiej wizyty oceniającej i zgodnie z uzgodnionym harmonogramem. Instrumenty pomocy, wybrane, by właściwie odpowiadać na wnioski o pomoc, powinny zostać wskazane w jasny sposób, a ich wybór powinien zostać uzasadniony w harmonogramie pomocy.

3.3. Indywidualne warsztaty pomocowe *ad hoc*

3.3.1. Cel projektu

Celem indywidualnych warsztatów pomocowych *ad hoc* jest zwiększenie zdolności państw beneficjentów w zakresie kontroli transferu broni, tak aby mogły wypełnić wymogi nałożone traktatem o handlu bronią w ukierunkowany i właściwy sposób. Takie działania pomocowe *ad hoc* umożliwią Unii elastyczne i pełne reagowanie na wnioski o pomoc, które opisują konkretną potrzebę związaną ze skutecznym wdrożeniem traktatu o handlu bronią.

3.3.2. Opis projektu

Przewidziano do dziesięciu dwudniowych warsztatów dla poszczególnych państw beneficjentów, by wyjść naprzeciw ich ukierunkowanym wnioskom o pomoc i wyrażonym potrzebom w zakresie usprawnienia przynajmniej jednego konkretnego obszaru w systemie kontroli transferu broni.

Takie warsztaty zapewnią ograniczoną indywidualną i dopasowaną pomoc i będą dotyczyły konkretnych kwestii zgłoszonych przez państwo wnioskujące, takich jak przegląd prawa w zakresie kontroli transferu, najlepsze praktyki dotyczące sprawozdawczości, źródła informacyjne właściwe w przypadku stosowania kryteriów oceny ryzyka zawartych w traktacie o handlu bronią, kontrole końcowego przeznaczenia i dokumentacja. Będą odbywały się w państwach beneficjentach i będą prowadzone przez ekspertów z zespołów ekspertów, o których mowa w pkt. 3.1.

Agencja wykonawcza będzie odpowiedzialna za odbieranie wniosków o pomoc i za przekazywanie ich WP, który w porozumieniu z COARM podejmie decyzję, w jaki sposób na nie odpowiadać. Ocena WP będzie oparta przede wszystkim na kryteriach przedstawionych w pkt. 5.1, stosowności wniosku oraz na tym, w jaki sposób będą w nim opisane dane kwestie i z uwzględnieniem równowagi geograficznej.

3.4. Możliwość przesunięcia zasobów ze specjalnych programów pomocy do warsztatów pomocowych *ad hoc*

W przypadku gdy nie osiągnie się maksymalnej liczby kompleksowych specjalnych programów pomocy przewidzianych w pkt. 3.2, można zwiększyć do dwudziestu liczbę warsztatów przewidzianych w pkt. 3.3.

WP i Komisja, w powiązaniu z COARM, dokonają co sześć miesięcy, przeglądu stanu prac w zakresie specjalnych programów pomocy, tak aby ocenić możliwości zwiększenia liczby indywidualnych warsztatów pomocowych proporcjonalnie do stopnia niekompletności specjalnych programów pomocy.

3.5. Konferencja państw beneficjentów na temat działań pomocowych związanych z traktatem o handlu bronią

3.5.1. Cel projektu

Celem konferencji jest zwiększenie świadomości i odpowiedzialności właściwych podmiotów, takich jak odpowiednie organizacje regionalne, parlamenty narodowe i przedstawiciele społeczeństwa obywatelskiego zainteresowani długoterminową skutecznością wdrożenia traktatu.

3.5.2. Opis projektu

Projekt przybierze formę dwudniowej konferencji, która zostanie zorganizowana bliżej końca okresu wdrażania niniejszej decyzji. Konferencja zgromadzi właściwych przedstawicieli państw, które są beneficjentami specjalnych programów pomocy, o których mowa w pkt. 3.2, i działań pomocowych *ad hoc*, o których mowa w pkt. 3.3.

Konferencja ułatwi państwom beneficjentom wymianę doświadczeń, udostępni informacje o ich stanowiskach w sprawie traktatu o handlu bronią, stanie jego ratyfikacji i wdrożenia oraz umożliwi wymianę właściwych informacji z przedstawicielami parlamentów narodowych i społeczeństwa obywatelskiego.

W konferencji powinny zatem uczestniczyć następujące osoby:

- personel dyplomatyczny i wojskowy/obrony z państw beneficjentów, w szczególności z organów odpowiedzialnych za krajowe polityki dotyczące traktatu o handlu bronią;
- personel techniczny i organów ścigania z państw beneficjentów, w szczególności z organów zajmujących się licencjami, organów celnych i funkcjonariusze organów ścigania;
- przedstawiciele krajowych, regionalnych i międzynarodowych organizacji zaangażowanych w zapewnianie pomocy oraz przedstawiciele państw zainteresowanych zapewnianiem lub otrzymywaniem pomocy w zakresie kontroli handlu strategicznego;
- przedstawiciele właściwych organizacji pozarządowych, ośrodków analitycznych, parlamentów narodowych i przemysłu.

W konferencji ma wziąć udział do 80 uczestników. Miejsce konferencji i ostateczny wykaz zaproszonych państw i organizacji zostaną określone przez Wysokiego Przedstawiciela w porozumieniu z COARM, na podstawie propozycji agencji wykonawczej.

3.6. Seminaria regionalne

3.6.1. Cel projektu

Seminaria regionalne umożliwią dotarcie do innych państw, tak aby wesprzeć uniwersalizację traktatu. Wesprą również dalsze zaangażowanie odpowiednich organizacji regionalnych w proces traktatu o handlu bronią i ich zainteresowanie promowaniem traktatu we wszystkich ich państwach członkowskich.

3.6.2. Opis projektu

Projekt przybierze formę pięciu dwudniowych seminariów, które skoncentrują się na stanie prac nad procesem wejścia w życie traktatu o handlu bronią i związanych z nimi kwestiach dotyczących wdrożenia.

Seminaria umożliwią państwom, które są beneficjentami działań pomocowych w zakresie kontroli transferu broni, wymianę opinii i doświadczeń oraz ocenę, w jaki sposób taka pomoc dotyczy działań podejmowanych przez właściwe organizacje regionalne. Dzięki nim będzie można również poświęcić specjalną uwagę:

- doświadczeniom ze współpracy południe-południe i możliwościom takiej współpracy w zakresie ustanawiania i rozwijania systemów kontroli transferu broni;
- komplementarności traktatu o handlu bronią i innych właściwych instrumentów ONZ, w szczególności Programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach.

Seminaria odbędą się podczas pierwszych osiemnastu miesięcy wdrażania niniejszej decyzji oraz będą dotyczyły następujących organizacji regionalnych i ich państw członkowskich:

- Regionalny Ośrodek ONZ ds. Pokoju i Rozbrojenia w Azji i w rejonie Pacyfiku (UNRCPD);
- Regionalny Ośrodek ONZ ds. Pokoju i Rozbrojenia w Afryce (UNREC);
- Regionalny Ośrodek ds. Pokoju i Rozbrojenia w Ameryce Łacińskiej i regionie Karaibów (UNLIREC);
- Wspólnota Gospodarcza Państw Afryki Zachodniej (ECOWAS);
- Organizacja Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).

W miarę możliwości seminaria powinny odbywać się przede wszystkim w państwie, które jest beneficjentem specjalnego programu pomocy. Jeżeli okaże się to niemożliwe, miejsce powinno być określane przez Wysokiego Przedstawiciela w porozumieniu z COARM.

W seminariach regionalnych powinny uczestniczyć następujące osoby:

- a) personel dyplomatyczny i wojskowy/obrony z państw regionu, w szczególności z organów odpowiedzialnych za krajowe polityki dotyczące traktatu o handlu bronią;
- b) personel techniczny i organów ścigania z państw regionu, w szczególności z organów zajmujących się licencjami, organów celnych i funkcjonariusze organów ścigania;

- c) przedstawiciele organizacji międzynarodowych i regionalnych, regionalnych organizacji pozarządowych (NGO), ośrodków analitycznych, parlamentów narodowych oraz przemysłu lokalnego i regionalnego;
- d) krajowi i międzynarodowi techniczni eksperci ds. kontroli transferu broni, w tym eksperci Unii i przedstawiciele przemysłu.

W każdym seminarium ma wziąć udział do 70 uczestników.

4. Powiązania z innymi działaniami pomocowymi związanymi z kontrolą eksportu

4.1. Koordynacja z innymi działaniami pomocowymi Unii w zakresie kontroli eksportu

Na podstawie doświadczeń z poprzednich i obecnie prowadzonych działań w dziedzinie pomocy na rzecz kontroli eksportu – obejmujących zarówno produkty podwójnego zastosowania, jak i broń konwencjonalną – należy dążyć do maksymalnej synergii i komplementarności w trakcie udzielania państwom trzecim pomocy związanej z traktatem o handlu bronią, aby zapewnić jak największą skuteczność i spójność działań Unii, bez niepotrzebnego powielania.

4.2. Koordynacja z innymi właściwymi działaniami pomocowymi

Agencja wykonawcza powinna także poświęcić największą uwagę działaniom związanym z traktatem o handlu bronią prowadzonym w ramach programu działania ONZ na rzecz zapobiegania nielegalnemu handlowi bronią strzelecką i lekką, zwalczania i eliminowania go we wszystkich aspektach oraz systemu wspierania wdrażania go (PoA-ISS), rezolucji RB ONZ nr 1540(2004) i trustu ONZ na rzecz wspierania współpracy w zakresie regulowania handlu bronią (UNSCAR). Agencja wykonawcza powinna nawiązać odpowiednie kontakty z tymi podmiotami świadczącymi pomoc, by uniknąć powielania działań i zapewnić maksymalną spójność i komplementarność.

4.3. Promowanie współpracy południe-południe w zakresie kontroli eksportu z wykorzystaniem właściwych instrumentów Unii

Projekt powinien mieć także na celu zwiększanie wśród państw beneficjentów pomocy świadczonej na mocy niniejszej decyzji wiedzy na temat instrumentów Unii, które mogą wesprzeć współpracę południe-południe w zakresie kontroli eksportu. W związku z tym działania pomocowe przewidziane w pkt. 3.2 i 3.3 powinny obejmować informowanie i promowanie dostępnych instrumentów, takich jak inicjatywa UE na rzecz centrów doskonałości zajmujących się bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną i jądrową.

5. Beneficjenci

5.1. Beneficjenci specjalnych programów pomocy i warsztatów pomocowych *ad hoc* w ramach traktatu o handlu bronią

Beneficjentami działań w ramach projektu, o którym mowa w pkt. 3.2 i 3.3, mogą być państwa występujące o pomoc w celu wdrożenia traktatu o handlu bronią; zostaną one wybrane na podstawie między innymi następujących kryteriów:

- podpisanie traktatu o handlu bronią i stan wdrożenia międzynarodowych instrumentów właściwych dla handlu bronią i kontroli transferu broni, które mają zastosowanie do danego państwa;
- prawdopodobieństwo pozytywnego wyniku działań pomocowych zmierzających do ratyfikowania traktatu o handlu bronią;
- ocena jakiegokolwiek ewentualnej pomocy już udzielonej lub planowanej w obszarze produktów podwójnego zastosowania i kontroli transferu broni;
- znaczenie państwa w światowym handlu bronią;
- znaczenie państwa dla interesów Unii związanych z bezpieczeństwem;
- kwalifikowanie się do oficjalnej pomocy rozwojowej (ODA).

5.2. Beneficjenci seminariów regionalnych

Beneficjentami seminariów regionalnych mogą być państwa należące do organizacji regionalnych, o których mowa w pkt. 3.6.2, lub objęte takimi organizacjami.

Ostatecznego wyboru państw zapraszanych na każde seminarium, i ich uczestników, dokonuje Wysoki Przedstawiciel, w porozumieniu z COARM, na podstawie propozycji agencji wykonawczej.

6. Agencja wykonawcza

Wykonanie niniejszej decyzji Rady zostanie powierzona BAFA. W stosownych przypadkach BAFA będzie współpracować z agencjami kontroli eksportu państw członkowskich, właściwymi organizacjami regionalnymi i międzynarodowymi, ośrodkami analitycznymi, instytutami badawczymi oraz organizacjami pozarządowymi.

BAFA ma najwięcej doświadczenia w zapewnianiu pomocy związanej z kontrolą transferu i działaniami informacyjnymi. Zebrała takie doświadczenie we wszystkich właściwych obszarach kontroli strategicznych transferów, zajmując się dziedzinami związanymi z bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną i jądrową, produktami podwójnego zastosowania i bronią.

Jeżeli chodzi o pomoc na rzecz kontroli transferu broni i działania informacyjne, BAFA zakończyła sukcesem wdrażanie decyzji 2009/1012/WPZiB. BAFA jest obecnie odpowiedzialna za wdrażanie decyzji 2012/711/WPZiB, która wychodzi od decyzji 2009/1012/WPZiB i ma na celu wzmocnienie systemów kontroli eksportu broni państw beneficjentów i zapewnieniu większej przejrzystości i odpowiedzialności zgodnie z ramami Unii ustanowionymi na mocy wspólnego stanowiska 2008/944/WPZiB.

Jeżeli chodzi o produkty podwójnego zastosowania i związane z bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną i jądrową, BAFA jest agencją wykonawczą obecnie prowadzonego programu dotyczącego pomocy na rzecz kontroli eksportu produktów podwójnego zastosowania i działań informacyjnych, finansowanego z Instrumentu na rzecz Stabilności, i zdobyła podczas tych prac szczegółową wiedzę na temat systemów kontroli eksportu państw objętych tym programem. Taka wiedza jest pogłębianą dzięki stopniowemu wdrażaniu projektów związanych z kontrolą transferu na mocy Instrumentu na rzecz Stabilności, w których uczestniczy BAFA, takich jak inicjatywa na rzecz centrów doskonałości zajmujących się bronią chemiczną, biologiczną, radiologiczną i jądrową.

Ogólnym skutkiem jest to, że BAFA ma wyjątkową pozycję, jeżeli chodzi o określanie silnych i słabych punktów systemów kontroli transferu państw, które mogłyby być beneficjentami działań pomocowych na rzecz wdrożenia traktatu o handlu bronią przewidzianych w niniejszej decyzji. BAFA jest zatem najlepszym podmiotem, który może ułatwić synergie między różnymi programami pomocy, i pomóc unikać niepotrzebnego powielania działań.

Z uwagi na fakt, że przepisy, procedury administracyjne, organy ścigania i agencje odpowiedzialne za kontrolę produktów podwójnego zastosowania w dużej części pokrywają się z tymi odpowiedzialnymi za kontrolę eksportu broni konwencjonalnej, podstawowym wyzwaniem związanym z działaniami pomocowymi w zakresie traktatu o handlu bronią będzie uwzględnienie pomocy już udzielonej w obszarach produktów podwójnego zastosowania i ograniczania ryzyka dotyczącego broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej. Wybór BAFA przyczyni się do zapewnienia, aby pomoc związana z traktatem o handlu bronią w odpowiedni sposób uzupełniała pomoc udzieloną już w ramach istniejących programów pomocy w zakresie produktów podwójnego zastosowania, ograniczania ryzyka dotyczącego broni chemicznej, biologicznej, radiologicznej i jądrowej oraz kontroli eksportu broni.

7. Wyeksponowanie wkładu Unii i dostępność materiałów dotyczących pomocy

Materiały przygotowywane w ramach projektu zapewnią wyeksponowanie wkładu Unii, przede wszystkim logo i wykresu uzgodnionego w przypadku wdrażania decyzji 2012/711/WPZiB.

Przewidziany na mocy decyzji 2012/711/WPZiB i obecnie opracowywany portal internetowy będzie propagowany do celów działań pomocowych związanych z traktatem o handlu bronią przewidzianych w niniejszej decyzji.

Agencja wykonawcza powinna zatem informować na portalu internetowym o właściwych działaniach pomocowych, które prowadzi, oraz zachęcać do zapoznawania się z zasobami technicznymi portalu i do korzystania z nich. Promując portal, agencja powinna eksponować wkład Unii.

8. Ocena skutków

Skutki działań przewidzianych w niniejszej decyzji należy ocenić technicznie po ich zakończeniu. Na podstawie informacji i sprawozdań przedstawionych przez agencję wykonawczą Wysoki Przedstawiciel przeprowadzi ocenę wpływu, we współpracy z COARM i – w stosownych przypadkach – z delegaturami Unii w państwach beneficjentach oraz z innymi właściwymi podmiotami.

Jeżeli chodzi o państwa, które skorzystały ze specjalnego programu pomocy, ocena skutków powinna uwzględniać przede wszystkim liczbę państw, które ratyfikowały traktat o handlu bronią, oraz rozwój ich zdolności w zakresie kontroli transferu broni. Taka ocena zdolności państw beneficjentów w zakresie kontroli transferu broni powinna obejmować przede wszystkim przygotowanie i wydawanie właściwych przepisów krajowych, zdolności w zakresie sprawozdawczości związanej z eksportem i importem broni, a także upoważnienie właściwych organów odpowiedzialnych za kontrolę transferu broni.

9. Sprawozdawczość

Agencja wykonawcza będzie przygotowywała regularne sprawozdania, w tym po zakończeniu każdego z działań. Sprawozdania powinny być przedkładane Wysokiemu Przedstawicielowi nie później niż w terminie sześciu tygodni po zakończeniu odnośnych działań.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 11 grudnia 2013 r.****o odrzuceniu wniosku złożonego przez Węgry w sprawie wprowadzenia szczególnego środka mechanizmu szybkiego reagowania stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej***(notyfikowana jako dokument nr C(2013) 9007)***(Jedynie tekst w języku węgierskim jest autentyczny)****(2013/769/UE)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając dyrektywę Rady 2006/112/WE z dnia 28 listopada 2006 r. w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej ⁽¹⁾, w szczególności jej art. 199b,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W drodze zgłoszenia zarejestrowanego przez Komisję w dniu 27 listopada 2013 r. Węgry przedłożyły wniosek o upoważnienie do wprowadzenia szczególnego środka mechanizmu szybkiego reagowania stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE.
- (2) Według tego powiadomienia władze krajowe zostały poinformowane o tym, że pewna liczba przedsiębiorstw handlowych uchyla się od opodatkowania poprzez nieopłacanie podatku od wartości dodanej właściwemu organowi podatkowemu.
- (3) Wnioskowany środek polega na wskazaniu, że do zapłaty podatku od wartości dodanej w odniesieniu do dostaw towarów, w danym przypadku cukru, zobowiązany jest podatnik, na rzecz którego dostarcza się towary, a nie dostawca.
- (4) W dniu 4 grudnia 2013 r. Komisja powiadomiła państwa członkowskie, że posiada wszystkie niezbędne informacje do oceny wniosku.

(5) Z przekazanych przez Węgry szczegółowych danych liczbowych dotyczących nadużyć finansowych w przedmiotowym sektorze jasno wynika, że nadużycia finansowe w tym sektorze były już znaczne w 2011 r. i w 2012 r.

(6) Dlatego stwierdzono, że wystąpienie ustalonych nadużyć finansowych nie ma charakteru nagłego w rozumieniu art. 199b dyrektywy 2006/112/WE.

(7) Nie należy zatem przyznać wnioskowanego odstępstwa,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Węgry nie mogą wprowadzić wnioskowanego szczególnego środka mechanizmu szybkiego reagowania stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy 2006/112/WE.

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do Węgier.

Sporządzono w Brukseli dnia 11 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

Algirdas ŠEMETA

Członek Komisji

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 11.12.2006, s. 1.

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI**z dnia 17 grudnia 2013 r.****w sprawie ustanowienia Agencji Wykonawczej ds. Konsumentów, Zdrowia i Żywności oraz
uchylenia decyzji 2004/858/WE**

(2013/770/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 58/2003 upoważniono Komisję do przekazania agencjom wykonawczym uprawnień do realizacji, w całości lub w części, danego programu lub projektu unijnego w imieniu Komisji i na jej odpowiedzialność.
- (2) Celem powierzenia agencjom wykonawczym zadań związanych z realizacją programów jest umożliwienie Komisji skupienia się na jej podstawowych działaniach i funkcjach, których wykonanie nie może być zlecone na zewnątrz, bez zrzekania się kontroli nad działaniami, którymi zarządzają te agencje, ani ostatecznej odpowiedzialności za te działania.
- (3) Przekazanie agencji wykonawczej zadań związanych z realizacją programu wymaga wyraźnego oddzielenia fazy formułowania programu, które przeprowadza Komisja, korzystając z szerokiego zakresu uznania przy dokonywaniu wyborów w oparciu o względy polityczne, od realizacji programu, którą powinno się powierzyć agencji wykonawczej.
- (4) Decyzją 2004/858/WE⁽²⁾ Komisja utworzyła Agencję Wykonawczą Programu Zdrowia Publicznego (zwaną

dalej „Agencją”) i powierzyła jej zarządzanie – w okresie od dnia 1 stycznia 2003 r. do dnia 31 grudnia 2008 r. – Programem działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego, przyjętym decyzją 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾.

- (5) Następnie Komisja zmieniała kilkakrotnie mandat Agencji, rozszerzając go na zarządzanie nowymi projektami i programami. Decyzją Komisji 2008/544/WE⁽⁴⁾ przekształcono „Agencję Wykonawczą Programu Zdrowia Publicznego” w „Agencję Wykonawczą ds. Zdrowia i Konsumentów”, przedłużono jej mandat do dnia 31 grudnia 2015 r. i ujęto w nim realizację programu zdrowia publicznego na lata 2008–2013 przyjętego decyzją nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁵⁾, programu ochrony konsumentów na lata 2007–2013 przyjętego decyzją nr 1926/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁶⁾ oraz środków szkoleniowych w zakresie bezpieczeństwa żywności objętych dyrektywą Rady 2000/29/WE⁽⁷⁾ i rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁸⁾. Decyzją wykonawczą Komisji 2012/740/UE⁽⁹⁾ rozszerzono zakres działalności Agencji na środki szkoleniowe poza terytorium państw członkowskich i powierzono jej zarządzanie środkami szkoleniowymi w zakresie bezpieczeństwa żywności objętymi decyzją Komisji C(2012)

⁽³⁾ Decyzja 1786/2002/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 września 2002 r. przyjmująca program działań wspólnotowych w dziedzinie zdrowia publicznego (2003–2008) (Dz.U. L 271 z 9.10.2002, s. 1).

⁽⁴⁾ Decyzja Komisji 2008/544/WE z dnia 20 czerwca 2008 r. zmieniająca decyzję 2004/858/WE w celu przekształcenia „Agencji wykonawczej programu zdrowia publicznego” w „Agencję wykonawczą ds. zdrowia i konsumentów” (Dz.U. L 173 z 3.7.2008, s. 27).

⁽⁵⁾ Decyzja nr 1350/2007/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2007 r. ustanawiająca drugi wspólnotowy program działań w dziedzinie zdrowia na lata 2008–2013 (Dz.U. L 301 z 20.11.2007, s. 3).

⁽⁶⁾ Decyzja nr 1926/2006/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiająca program działań Wspólnoty w dziedzinie polityki ochrony konsumentów (2007–2013) (Dz.U. L 404 z 30.12.2006, s. 39).

⁽⁷⁾ Dyrektywa Rady 2000/29/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie środków ochronnych przed wprowadzaniem do Wspólnoty organizmów szkodliwych dla roślin lub produktów roślinnych i przed ich rozprzestrzenianiem się we Wspólnocie (Dz.U. L 169 z 10.7.2000, s. 1).

⁽⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 882/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie kontroli urzędowych przeprowadzanych w celu sprawdzenia zgodności z prawem paszowym i żywnościowym oraz regułami dotyczącymi zdrowia zwierząt i dobrostanu zwierząt (Dz.U. L 165 z 30.4.2004, s. 1).

⁽⁹⁾ Decyzja wykonawcza Komisji 2012/740/UE z dnia 29 listopada 2012 r. w sprawie zmiany decyzji 2004/858/WE zmienionej decyzją 2008/544/WE ustanawiającą Agencję wykonawczą ds. zdrowia i konsumentów zgodnie z rozporządzeniem Rady (WE) nr 58/2003 (Dz.U. L 331 z 1.12.2012, s. 50).

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/858/WE z dnia 15 grudnia 2004 r. ustanawiająca agencję wykonawczą o nazwie „Agencja wykonawcza programu zdrowia publicznego” do zarządzania działaniem wspólnotowym w dziedzinie zdrowia publicznego, w zastosowaniu rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 (Dz.U. L 369 z 16.12.2004, s. 73).

1548 ⁽¹⁾ oraz art. 22 ust. 1 i 3 rozporządzenia (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽²⁾. Tą samą decyzją powierzono Agencji zarządzanie umową z ANEC, organizacją wyrażającą głos europejskich konsumentów w sprawie normalizacji, która to umowa podlega przepisom rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 ⁽³⁾.

(6) Agencja ustanowiona decyzją 2004/858/WE dowiodła swej skuteczności i efektywności. Konsultanci zewnętrzni przeprowadzili ocenę okresową Agencji Wykonawczej Programu Zdrowia Publicznego (od lipca 2008 r. działającej pod nazwą „Agencja Wykonawcza ds. Zdrowia i Konsumentów”). Sprawozdanie końcowe z grudnia 2010 r. wykazało, że Agencja może skuteczniej wykonywać zadania w zakresie realizacji programu zdrowia publicznego, przy jednoczesnym zapewnieniu ogólnego zarządzania tymi wspólnotowymi programami i środkami przez Komisję.

(7) W swym komunikacie z dnia 29 czerwca 2011 r. „Budżet z perspektywy »Europy 2020«” ⁽⁴⁾ Komisja zaproponowała, aby w szerszym zakresie wykorzystywać istniejące agencje wykonawcze do realizacji programów unijnych w okresie objętym następnymi wieloletnimi ramami finansowymi.

(8) Analiza kosztów i korzyści ⁽⁵⁾ przeprowadzona zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 wykazała, że powierzenie Agencji zadań w zakresie realizacji programów związanych z programem ochrony konsumentów, programem zdrowia publicznego i środkami szkoleniowymi w zakresie bezpieczeństwa żywności przyniosłoby znaczne korzyści jakościowe i ilościowe w porównaniu z opcją wewnętrzną, w ramach której

wszystkimi aspektami nowych programów zarządzałaby wewnętrznie Komisja. Trzy programy zastępujące poprzednie programy są zgodne z mandatem i misją Agencji i stanowią kontynuację jej działalności. Przez szereg lat Agencja rozwinęła kompetencje, umiejętności i potencjał w dziedzinie zarządzania tymi programami. Komisja, jak również beneficjenci programów czerpaliby zatem korzyści ze zgromadzonego przez Agencję doświadczenia i wiedzy fachowej oraz wynikających z nich przyrostów wydajności, w szczególności dzięki wysokiej jakości zarządzaniu programami, uproszczeniu procedur i lepszemu świadczeniu usług, jeżeli chodzi o szybsze zawieranie umów i szybsze płatności. Z upływem czasu Agencja opracowała skuteczne sposoby utrzymywania bliskich kontaktów z beneficjentami oraz eksponowania roli Unii jako inicjatora wspomnianych programów. Przekazanie Agencji zarządzania programami zapewniłoby ciągłość działania beneficjentom tych programów, w przypadku których zarządzanie zostało już przekazane, oraz wszystkim zainteresowanym stronom. Powrót do zarządzania wewnętrznego spowodowałby zatem zakłócenia w realizacji programów. Szacuje się, że przekazanie Agencji zarządzania programami pozwoliłoby uzyskać przyrost wydajności przekładający się na kwotę 14 mln EUR w latach 2014–2024 w porównaniu z opcją polegającą na zarządzaniu wewnętrznym.

(9) W celu nadania agencjom wykonawczym spójnej tożsamości Komisja w miarę możliwości grupowała prace według obszarów tematycznych polityki przy określaniu nowych mandatów agencji.

(10) Zarządzanie programem zdrowia publicznego na lata 2008–2013 przyjętym decyzją nr 1350/2007/WE, programem ochrony konsumentów na lata 2007–2013 przyjętym decyzją nr 1926/2006/WE, środkami szkoleniowymi w zakresie bezpieczeństwa żywności objętymi dyrektywą 2000/29/WE, rozporządzeniem (WE) nr 882/2004, rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 i decyzją C(2012) 1548 oraz zarządzanie umową z ANEC podlegającą przepisom rozporządzenia (UE) nr 1025/2012 (wszystkie te czynności są obecnie realizowane przez Agencję), jak również zarządzanie programem ochrony konsumentów na lata 2014–2020 ⁽⁶⁾, programem zdrowia publicznego na lata 2014–2020 ⁽⁷⁾ oraz środkami szkoleniowymi w zakresie bezpieczeństwa żywności objętymi rozporządzeniem (WE) nr 882/2004 i dyrektywą 2000/29/WE obejmuje realizację projektów technicznych, które nie pociągają za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji C(2012) 1548 z dnia 15 marca 2012 r. w sprawie przyjęcia programu prac na 2012 r. stanowiąca decyzję w sprawie finansowania projektów w dziedzinie zewnętrznych stosunków handlowych, w tym dostępu do rynków państw niebędących członkami Unii Europejskiej oraz inicjatyw w dziedzinie pomocy związanej z handlem.

⁽²⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1905/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. ustanawiające instrument finansowania współpracy na rzecz rozwoju (Dz.U. L 378 z 27.12.2006, s. 41).

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1025/2012 z dnia 25 października 2012 r. w sprawie normalizacji europejskiej, zmieniające dyrektywy Rady 89/686/EWG i 93/15/EWG oraz dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 94/9/WE, 94/25/WE, 95/16/WE, 97/23/WE, 98/34/WE, 2004/22/WE, 2007/23/WE, 2009/23/WE i 2009/105/WE oraz uchylające decyzję Rady 87/95/EWG i decyzję Parlamentu Europejskiego i Rady nr 1673/2006/WE (Dz.U. L 316 z 14.11.2012, s. 12).

⁽⁴⁾ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Budżet z perspektywy „Europy 2020”, COM(2011) 500 final.

⁽⁵⁾ Analiza kosztów i korzyści dotycząca przekazania agencjom wykonawczym niektórych zadań związanych z realizacją programów unijnych w latach 2014–2020 (sprawozdanie końcowe z dnia 19 sierpnia 2013 r.).

⁽⁶⁾ Wniosek Komisji COM(2011) 707 z dnia 9 listopada 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie programu ochrony konsumentów na lata 2014–2020.

⁽⁷⁾ Wniosek Komisji COM(2011) 709 z dnia 9 listopada 2011 r. dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ustanowienia programu „Zdrowie na rzecz wzrostu gospodarczego”, trzeciego wieloletniego programu działań UE w dziedzinie zdrowia na lata 2014–2020.

- (11) Agencja powinna odpowiadać za świadczenie pomocniczych usług administracyjnych i logistycznych, w szczególności w przypadku gdy centralizacja takich usług pomocniczych przyniosłaby dodatkowe zyski pod względem opłacalności oraz korzyści skali.
- (12) W celu zapewnienia jednolitego pod względem czasowym wykonania niniejszej decyzji i realizacji programów, których ona dotyczy, niezbędne jest zapewnienie wykonywania przez Agencję jej zadań związanych z realizacją tych programów pod warunkiem wejścia w życie tychże programów oraz począwszy od daty ich wejścia w życie.
- (13) Należy ustanowić Agencję Wykonawczą ds. Konsumentów, Zdrowia i Żywności. Powinna ona zastąpić agencję wykonawczą ustanowioną decyzją 2004/858/WE i zostać jej następcą prawnym. Nowa agencja powinna działać zgodnie ze statutem ogólnym określonym w rozporządzeniu (WE) nr 58/2003.
- (14) Należy zatem uchylić decyzję 2004/858/WE oraz ustanowić przepisy przejściowe.
- (15) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,
- c) środków szkoleniowych w zakresie bezpieczeństwa żywności objętych dyrektywą 2000/29/WE i rozporządzeniem (WE) nr 882/2004.
- Akapit pierwszy stosuje się pod warunkiem wejścia w życie każdego z tych programów oraz począwszy od daty ich wejścia w życie.
2. Niniejszym powierza się Agencji realizację spuścizny po następujących programach i działaniach:
- a) programie ochrony konsumentów na lata 2007–2013;
- b) programie zdrowia publicznego na lata 2008–2013;
- c) środkach szkoleniowych w zakresie bezpieczeństwa żywności objętych dyrektywą 2000/29/WE, rozporządzeniem (WE) nr 882/2004, rozporządzeniem (WE) nr 1905/2006 i decyzją C(2012) 1548;
- d) zarządzaniu umową z ANEC, organizacją wyrażającą głos europejskich konsumentów w sprawie normalizacji, która to umowa podlega przepisom rozporządzenia (UE) nr 1025/2012.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie

Niniejszym ustanawia się – na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – Agencję Wykonawczą ds. Konsumentów, Zdrowia i Żywności (zwaną dalej „Agencją”), która zastępuje agencję wykonawczą powołaną decyzją 2004/858/WE i jest jej następcą prawnym, a statut Agencji określony jest w rozporządzeniu (WE) nr 58/2003.

Artykuł 2

Siedziba

Siedzibą Agencji jest Luksemburg.

Artykuł 3

Cele i zadania

1. Niniejszym powierza się Agencji realizację części wchodzących w skład następujących programów i działań unijnych:

- a) programu ochrony konsumentów na lata 2014–2020;
- b) programu zdrowia publicznego na lata 2014–2020;

3. Agencja odpowiada za następujące zadania związane z realizacją części wchodzących w skład programów i działań unijnych, o których mowa w ust. 1 i 2:

- a) zarządzanie wszystkimi lub niektórymi etapami realizacji programów i wszystkimi lub niektórymi fazami w trakcie określonych projektów na podstawie odpowiednich programów prac przyjętych przez Komisję, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień;
- b) przyjmowanie wykonawczych aktów budżetowych w odniesieniu do dochodów i wydatków oraz wykonywanie wszelkich operacji niezbędnych do zarządzania programem, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień;
- c) wspieranie realizacji programu, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień.

4. Agencja może odpowiadać za świadczenie pomocniczych usług administracyjnych i logistycznych, jeżeli akt przekazania uprawnień tak stanowi, na rzecz organów realizujących program i w zakresie programów, o których mowa w tymże akcie.

Artykuł 4

Okresy mianowania

1. Członków Komitetu Sterującego mianuje się na okres dwóch lat.
2. Dyrektora mianuje się na okres czterech lat.

Artykuł 5

Wymagania w zakresie nadzoru i sprawozdawczości

Agencja podlega nadzorowi ze strony Komisji i regularnie składa sprawozdania na temat postępów w realizacji programów unijnych lub części tych programów, za które odpowiada, zgodnie z uzgodnieniami i z częstotliwością określoną w akcie przekazania uprawnień.

Artykuł 6

Wykonywanie budżetu operacyjnego

Agencja wykonuje swój budżet operacyjny zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1653/2004 ⁽¹⁾.

Artykuł 7

Uchylenie i przepisy przejściowe

1. Decyzja 2004/858/WE traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Odesłania do uchylonej decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

2. Agencję uznaje się za następcę prawnego agencji wykonawczej ustanowionej decyzją 2004/858/WE.

3. Bez uszczerbku dla zmiany zaszeregowania urzędników oddelegowanych, przewidzianej w akcie przekazania uprawnień, niniejsza decyzja nie wpływa na prawa i obowiązki pracowników zatrudnionych przez Agencję, w tym jej dyrektora.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1653/2004 z dnia 21 września 2004 r. w sprawie typowego rozporządzenia finansowego dla agencji wykonawczych, na podstawie rozporządzenia Rady (WE) nr 58/2003 określającego status agencji wykonawczych, odpowiedzialnych za niektóre czynności dotyczące obsługi programów wspólnotowych (Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6).

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI

z dnia 17 grudnia 2013 r.

w sprawie ustanowienia Agencji Wykonawczej ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz uchylenia decyzji 2004/20/WE i 2007/372/WE

(2013/771/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 58/2003 z dnia 19 grudnia 2002 r. ustanawiające statut agencji wykonawczych, którym zostaną powierzone niektóre zadania w zakresie zarządzania programami wspólnotowymi ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 3,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem (WE) nr 58/2003 upoważniono Komisję do przekazania agencjom wykonawczym uprawnień do realizacji, w całości lub w części, danego programu lub projektu unijnego w imieniu Komisji i na jej odpowiedzialność.
- (2) Celem powierzenia agencjom wykonawczym zadań związanych z realizacją programów jest umożliwienie Komisji skupienia się na jej podstawowych działaniach i funkcjach, których wykonanie nie może być zlecone na zewnątrz, bez zrzekania się kontroli nad działaniami, którymi zarządzają te agencje, ani ostatecznej odpowiedzialności za te działania.
- (3) Przekazanie agencji wykonawczej zadań związanych z realizacją programu wymaga wyraźnego oddzielenia fazy formułowania programu, które przeprowadza Komisja, korzystając z szerokiego zakresu uznania przy dokonywaniu wyborów w oparciu o względy polityczne, od realizacji programu, którą powinno się powierzyć agencji wykonawczej.
- (4) Decyzją 2004/20/WE ⁽²⁾ Komisja utworzyła Agencję Wykonawczą ds. Inteligentnej Energii (zwaną dalej „Agencją”) i powierzyła jej zarządzanie działaniami wspólnotowymi w dziedzinie energii odnawialnej i efektywności energetycznej.
- (5) Następnie decyzją 2007/372/WE ⁽³⁾ Komisja zmieniła mandat Agencji, rozszerzając go na zarządzanie nowymi projektami i programami w dziedzinie innowacyjności, przedsiębiorczości i mobilności i zmieniając jej nazwę na Agencja Wykonawcza ds. Konkurencyjności i Innowacyjności.

(6) Agencja ustanowiona decyzją 2004/20/WE dowiodła, że dzięki zleceniu na zewnątrz zarządzania określonymi programami operacyjnymi dyrekcje generalne, które je opracowały, mogą skupić się na tych aspektach programów, które mają związek z polityką. Ze względu na ciągłe ograniczenia w budżecie UE przekazanie zadań agencji wykonawczej okazuje się bardziej opłacalne. Dwie okresowe oceny Agencji wykazały, że ogólnie biorąc, Agencja osiąga dobre wyniki oraz stanowi skuteczny i efektywny mechanizm realizacji inicjatyw, za które ponosi odpowiedzialność operacyjną.

(7) W swym komunikacie z dnia 29 czerwca 2011 r. „Budżet z perspektywy »Europy 2020« ” ⁽⁴⁾ Komisja zaproponowała, aby w szerszym zakresie wykorzystywać istniejące agencje wykonawcze do realizacji programów unijnych w okresie objętym następnymi wieloletnimi ramami finansowymi.

(8) Analiza kosztów i korzyści ⁽⁵⁾ przeprowadzona zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 58/2003 wykazała, że spodziewane koszty wyniosą 295 mln EUR w porównaniu do 399 mln EUR w przypadku opcji polegającej na zarządzaniu wewnętrznym. Po stronie korzyści należy spodziewać się przyrostów wydajności przekładających się na kwotę 104 mln EUR dzięki realizacji opcji zarządzania przez agencję zamiast zarządzania wewnętrznego. Ponadto dostosowanie spójniejszych zestawów programów do podstawowych kompetencji Agencji i jej wizerunkowej tożsamości przyniesie znaczne zyski jakościowe. Analiza wykazała, że dzięki połączeniu zarządzania „Horyzontem 2020” – programem ramowym w zakresie badań naukowych i innowacji na lata 2014–2020 ⁽⁶⁾ (zwanym dalej „programem »Horyzont 2020« ”), Programem na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw na lata 2014–2020 ⁽⁷⁾ (zwanym dalej „programem COSME”) oraz Programem działań na rzecz środowiska i klimatu ⁽⁸⁾ (zwanym dalej „programem LIFE”) Agencja odniesie korzyści dzięki synergii, uproszczeniu i korzyściom skali. Połączenie w jedno wszystkich aspektów „instrumentu MŚP” będącego elementem programu „Horyzont 2020” dodatkowo zapewni jeden punkt dostępu dla potencjalnych beneficjentów i zagwarantuje jednolite świadczenie usług. W ramach Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego ⁽⁹⁾ (zwanego dalej „EFMR”) zwłaszcza działania

⁽⁴⁾ COM(2011) 500 final.

⁽⁵⁾ Analiza kosztów i korzyści dotycząca przekazania agencjom wykonawczym niektórych zadań związanych z realizacją programów unijnych w latach 2014–2020 (sprawozdanie końcowe), 19 sierpnia 2013 r.

⁽⁶⁾ COM(2011) 809 final.

⁽⁷⁾ COM(2011) 834 final.

⁽⁸⁾ COM(2011) 874 final.

⁽⁹⁾ COM(2011) 804 final.

⁽¹⁾ Dz.U. L 11 z 16.1.2003, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 5 z 9.1.2004, s. 85.

⁽³⁾ Dz.U. L 140 z 1.6.2007, s. 52.

przewidziane w tej części, którą stanowi zintegrowana polityka morska, odpowiadają dobrze obecnemu profilowi Agencji związanemu z innowacyjnością i konkurencyjnością. Przesunięcie zarządzania spuścizną po programie „Marco Polo” (2007–2013) do Agencji Wykonawczej ds. Innowacyjności i Sieci spowoduje dodatkową centralizację zarządzania programami infrastrukturalnymi dotyczącymi transportu w tejże agencji, dzięki czemu beneficjenci dysponować będą jednym punktem dostępu do finansowania.

- (9) W celu nadania agencjom wykonawczym spójnej tożsamości Komisja w miarę możliwości grupowała prace według obszarów tematycznych polityki przy określaniu nowych mandatów agencji.
- (10) Należy powierzyć Agencji zarządzanie programem LIFE zastępującym poprzedni program LIFE+, którym w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2007–2013 zarządza wewnątrz Komisja. Zarządzanie programem LIFE obejmuje realizację projektów technicznych, które nie pociągają za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego. Cechą programu LIFE jest to, że objęte nim projekty wymagają bardzo wielu jednorodnych i znormalizowanych operacji.
- (11) Należy powierzyć Agencji zarządzanie tymi częściami programu COSME, które zastępują części Programu na rzecz przedsiębiorczości i innowacji objęte Programem ramowym na rzecz konkurencyjności i innowacji na lata 2007–2013⁽¹⁾ (zwanym dalej „programem CIP”) i które są obecnie zarządzane częściowo przez Agencję, a częściowo wewnątrz Komisję. Zarządzanie częściami programu COSME, które ma zostać przekazane Agencji, obejmuje realizację projektów technicznych niepociągających za sobą decyzji politycznych i wymaga wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego. Ponadto niektóre części programu COSME obejmują projekty, które wymagają bardzo wielu jednorodnych i znormalizowanych operacji.
- (12) Agencji należy powierzyć zarządzanie tymi częściami EFMR, które należą do dziedziny zintegrowanej polityki morskiej, kontroli, doradztwa naukowego i wiedzy oraz zastępują podobne działania, którymi w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2007–2013 zarządza wewnątrz Komisja. Zarządzanie EFMR obejmuje realizację projektów technicznych, które nie pociągają za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego.
- (13) Agencji należy powierzyć zarządzanie następującymi częściami programu „Horyzont 2020”:

a) częściami wchodzącymi w skład „Części II – Wiodąca pozycja w przemyśle”, które obejmują projekty wymagające bardzo wielu jednorodnych i znormalizowanych operacji;

b) częściami wchodzącymi w skład „Części III – Wyzwania społeczne”, które obejmują realizację projektów technicznych niepociągających za sobą decyzji politycznych i wymagają wysokiego poziomu technicznej i finansowej wiedzy fachowej w trakcie całego cyklu projektowego.

- (14) Agencji należy powierzyć zarządzanie spuścizną po działaniach już jej przekazanych jako część programu CIP w okresie objętym wieloletnimi ramami finansowymi na lata 2007–2013: programie „Inteligentna Energia dla Europy” (IEE II), „Europejskiej Sieci Przedsiębiorczości”, portalu „Twoja Europa – Przedsiębiorstwa”, „Europejskim Punkcie Informacyjnym IPR”, inicjatywie „Ekoinnowacje” oraz projekcie „IPorta”.
- (15) Agencja powinna odpowiadać za świadczenie pomocniczych usług administracyjnych i logistycznych, w szczególności w przypadku gdy centralizacja takich usług pomocniczych przyniosłaby dodatkowe zyski pod względem opłacalności oraz korzyści skali.
- (16) Należy ustanowić Agencję Wykonawczą ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw. Powinna ona zastąpić Agencję ustanowioną decyzją 2004/20/WE zmienioną decyzją 2007/372/WE i zostać jej następcą prawnym. Nowa agencja powinna działać zgodnie ze statutem ogólnym określonym w rozporządzeniu (WE) nr 58/2003.
- (17) Należy uchylić decyzje 2004/20/WE i 2007/372/WE oraz ustanowić przepisy przejściowe.
- (18) Środki przewidziane w niniejszej decyzji są zgodne z opinią Komitetu ds. Agencji Wykonawczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Ustanowienie

Niniejszym ustanawia się – na okres od dnia 1 stycznia 2014 r. do dnia 31 grudnia 2024 r. – Agencję Wykonawczą ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw (zwaną dalej „Agencją”), która zastępuje agencję wykonawczą powołaną decyzją 2004/20/WE zmienioną decyzją 2007/372/WE i jest jej następcą prawnym, a statut Agencji określony jest w rozporządzeniu (WE) nr 58/2003.

⁽¹⁾ Dz.U. L 310 z 9.11.2006, s. 15.

Artykuł 2**Siedziba**

Siedzibą Agencji jest Bruksela.

Artykuł 3**Cele i zadania**

1. Niniejszym powierza się Agencji realizację części wchodzących w skład następujących programów unijnych:

- a) Programu na rzecz konkurencyjności przedsiębiorstw oraz małych i średnich przedsiębiorstw (COSME) na lata 2014–2020 ⁽¹⁾;
- b) Programu działań na rzecz środowiska i klimatu (LIFE) na lata 2014–2020 ⁽²⁾;
- c) Europejskiego Funduszu Morskiego i Rybackiego (EFMR) ⁽³⁾ obejmującego zintegrowaną politykę morską, kontrolę, doradztwo naukowe i wiedzę;
- d) programu ramowego w zakresie badań naukowych i innowacji na lata 2014–2020 („Horyzont 2020”) ⁽⁴⁾ – części wchodzących w skład „Części II – Wiodąca pozycja w przemyśle” i „Części III – Wyzwania społeczne”.

Akapit pierwszy stosuje się pod warunkiem wejścia w życie każdego z tych programów oraz poczynwszy od daty ich wejścia w życie.

2. Niniejszym powierza się Agencji realizację spuścizny po następujących działaniach objętych programem CIP:

- a) „Inteligentna Energia dla Europy” (IEE II);
- b) inicjatywa „Ekoinnowacje”;
- c) „Europejska Sieć Przedsiębiorczości”;
- d) portal „Twoja Europa – Przedsiębiorstwa”;
- e) „Europejski Punkt Informacyjny IPR”;
- f) projekt „IPorta”.

3. Agencja odpowiada za następujące zadania związane z realizacją części wchodzących w skład programów unijnych, o których mowa w ust. 1 i 2:

⁽¹⁾ COM(2011) 834 final.

⁽²⁾ COM(2011) 874 final.

⁽³⁾ COM(2011) 804 final.

⁽⁴⁾ COM(2011) 809 final.

a) zarządzanie niektórymi lub wszystkimi etapami realizacji programów i niektórymi lub wszystkimi fazami w trakcie określonych projektów na podstawie odpowiednich programów prac przyjętych przez Komisję, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień;

b) przyjmowanie wykonawczych aktów budżetowych w odniesieniu do dochodów i wydatków oraz wykonywanie wszelkich operacji niezbędnych do zarządzania programem, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień;

c) wspieranie realizacji programu, jeżeli Komisja upoważniła do tego Agencję w akcie przekazania uprawnień.

4. Agencja może odpowiadać za świadczenie pomocniczych usług administracyjnych i logistycznych, jeżeli akt przekazania uprawnień tak stanowi, na rzecz organów realizujących program i w zakresie programów, o których mowa w tymże akcie.

Artykuł 4**Okresy mianowania**

1. Członków Komitetu Sterującego mianuje się na okres dwóch lat.

2. Dyrektora mianuje się na okres pięciu lat.

Artykuł 5**Wymagania w zakresie nadzoru i sprawozdawczości**

Agencja podlega nadzorowi ze strony Komisji i regularnie składa sprawozdania na temat postępów w realizacji programów unijnych lub części tych programów, za które odpowiada, zgodnie z uzgodnieniami i z częstotliwością określoną w akcie przekazania uprawnień.

Artykuł 6**Wykonywanie budżetu operacyjnego**

Agencja wykonuje swój budżet operacyjny zgodnie z przepisami rozporządzenia Komisji (WE) nr 1653/2004 ⁽⁵⁾.

Artykuł 7**Uchylenie i przepisy przejściowe**

1. Decyzje 2004/20/WE i 2007/372/WE tracą moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2014 r. Odesłania do uchylonych decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszej decyzji.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 297 z 22.9.2004, s. 6.

2. Agencję uznaje się za następcę prawnego agencji wykonawczej ustanowionej decyzją 2004/20/WE zmienioną decyzją 2007/372/WE.

3. Bez uszczerbku dla zmiany zaszeregowania urzędników oddelegowanych, przewidzianej w akcie przekazania uprawnień, niniejsza decyzja nie wpływa na prawa i obowiązki pracowników zatrudnionych przez Agencję, w tym jej dyrektora.

Artykuł 8

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się od dnia 1 stycznia 2014 r.

Sporządzono w Brukseli dnia 17 grudnia 2013 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

2013/769/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 11 grudnia 2013 r. o odrzuceniu wniosku złożonego przez Węgry w sprawie wprowadzenia szczególnego środka mechanizmu szybkiego reagowania stanowiącego odstępstwo od art. 193 dyrektywy Rady 2006/112/WE w sprawie wspólnego systemu podatku od wartości dodanej (notyfikowana jako dokument nr C(2013) 9007)..... 68

2013/770/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia Agencji Wykonawczej ds. Konsumentów, Zdrowia i Żywności oraz uchylenia decyzji 2004/858/WE 69

2013/771/UE:

- ★ Decyzja wykonawcza Komisji z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie ustanowienia Agencji Wykonawczej ds. Małych i Średnich Przedsiębiorstw oraz uchylenia decyzji 2004/20/WE i 2007/372/WE 73

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>



Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL